Ontwerp Eerste wijziging toetsingskaders CMP

Zienswijzennotitie

Datum 26 oktober 2026

Circulair Materialenplan

Inhoud

1 Inleiding, leeswijzer en procedure 4

1.1 Over het CMP en de voorgenomen wijziging 4
1.2 Opbouw en leeswijzer 4
1.3 Zienswijzen en verdere procedure 5

2 Inhoud wijziging CMP op hoofdlijnen 7

2.1 Hoofdlijnen eerste wijziging toetsingskaders CMP 7
2.2 Beoordeling mer-plicht 7
2.3 Actualisatie omgevingsvergunningen milieu 8

3 Overkoepelende wijzingen (CMP-breed) 9

3.1 Afvalcategorieën Bal 9
3.2 Begrippenlijst 13

4 Wijzigingen in 'onderwerpen' van het CMP 15

4.1 Afwijken 15
4.2 Afvalstof of niet afvalstof 17
4.3 Gescheiden houden bedrijfsafval en gevaarlijk afval 19
4.4 Grensoverschrijdend transport (algemeen) 20
4.5 Immobilisaat, vulstof of toeslagmateriaal (lokale regels) 23
4.6 Immobilisaat, vulstof of toeslagmateriaal (overgangstermijn) 24
4.7 Omgaan met de euralcode 24
4.8 ZZS en overige zorgstoffen (concentratiegrenswaarde) 24
4.9 ZZS en overige zorgstoffen (potentiële ZZS) 25

5 Wijzigingen bij 'materialen' 27

5.1 Afvalplan assen van AVI's (overgangstermijn) 27
5.2 Afvalplan assen van AVI's (metaalconcentraat) 28
5.3 Afvalplan assen van AVI's (begrippen) 28
5.4 Afvalplan groenafval 29
5.5 Afvalplan kwik en kwikhoudend afval 29
5.6 Afvalplan oplosmiddelen en glycolen 30
5.7 Ketenplan papier en karton 31
5.8 Afvalplan verpakkingen 31

5.9 Grensoverschrijdend transport (afval- en ketenplannen) 33

Bijlage 1: Afvalstof of niet-afvalstof 46

Bijlage 2: Paragraaf 4.3 van ‘Grensoverschrijdend transport’ 89

Bijlage 3: Afvalplan assen van AVI’s 93

Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen 104

1 Inleiding, leeswijzer en procedure

1.1 Over het CMP en de voorgenomen wijziging

Het Circulair Materialenplan is op 1 december 2025 vastgesteld en op 30 december 2025 in werking getreden (Staatscourant nr. 39357, 1 december 2025).

Deze zienswijzennotitie bevat het voornemen om enkele toetsingskaders in het CMP voor een eerste keer te wijzigen. Het CMP wordt namelijk continu doorontwikkeld. Ook brengen de eerste ervaringen met het CMP verbeterpunten aan het licht.

Deze wijziging gaat alleen over de delen van het CMP die kaderstellend zijn voor het nemen van besluiten door het bevoegd gezag. Deze worden 'toetsingskaders' genoemd. Bevoegde gezagen moeten rekening houden met deze toetsingskaders bij het uitoefenen van een taak of bevoegdheid voor zover de taak of bevoegdheid wordt uitgeoefend met betrekking tot afvalstoffen (artikel 10.14 Wet milieubeheer en artikel 8.9 lid 2 Besluit kwaliteit leefomgeving).

Voor het wijzigen van deze toetsingskaders is het Rijk verplicht om zienswijzenprocedure te doorlopen. Deze notitie bevat daarom alle voorgenomen wijzigingen van toetsingskaders en geeft eenieder de gelegenheid om hier kennis van te nemen en hierop te reageren.

Naast toetsingskaders kent het CMP ook toelichtende teksten en/of informatie over wetgeving en beleid en biedt het CMP handreikingen en hulpmiddelen om het CMP in praktijk te brengen. Voor het actueel houden daarvan is geen zienswijzenprocedure nodig. Actualisatie van die onderdelen van het CMP vindt in principe tweemaal per jaar plaats. Naast deze eerste wijziging met zienswijzenprocedure zijn toelichtende delen van het CMP daarom tussendoor al aangepast per 1 april en 1 oktober 2026.

1.2 Opbouw en leeswijzer

In paragraaf 1.3 vindt u informatie over de zienswijzenprocedure. Het geeft uitleg over het ter inzage leggen van deze zienswijzennotitie en hoe u een zienswijze in kunt dienen.

Hoofdstuk 2 geeft u een globaal overzicht van de voorgenomen wijzigingen en de analyse van de mer-plicht. In deze eerste wijziging worden namelijk uitsluitend wijzigingen meegenomen die beoordeeld zijn als niet-mer-plichtig. Wijzigingen die leiden tot een mer-plicht zullen in een latere wijziging worden meegenomen.

In hoofdstukken 3, 4 en 5 vindt u de feitelijke voorgenomen wijzigingen van de teksten van het CMP. Dat kan gaan van een aanpassing van enkele woorden tot een herziening van een hele paragraaf. De wijzigingen zijn als volgt gerubriceerd:

- Hst 3; Overkoepelende wijzingen (CMP-breed)
- Hst 4; Wijzigingen in 'onderwerpen' van het CMP
- Hst 5; Wijzigingen bij 'materialen' (= de afval- en ketenplannen van het CMP)

Per voorgenomen wijziging vindt u de volgende informatie:

- Het onderdeel van het CMP dat wordt gewijzigd (bijvoorbeeld onderwerp 'Mengen van afvalstoffen' of afvalplan 'Assen van AVI's')
- De reden van de wijziging
- De titel van de paragraaf waarin de wijziging staat (bijvoorbeeld 'Toetsingskader grensoverschrijdend transport')
- De tekst zoals die komt te luiden.
  Waar het zinvol is, wordt een tekstwijziging als volgt gepresenteerd:
  - *Bestaande tekst die vervalt is doorgestreept: ~~vervallen tekst~~*
  - *Nieuwe tekst is onderstreept: <u>nieuwe tekst</u>*
  - *Voor- of tussenliggende tekst of navolgende tekst die onveranderd blijft, wordt niet altijd integraal weergegeven in deze notitie maar soms vervangen door: (…) zodat het voor de lezer duidelijk is dat er meer tekst is dan die die in deze notitie wordt getoond.*
- Beoordeling mer-plicht
  Per wijziging worden de argumenten gegeven waarom deze wijziging is beoordeeld als niet mer-plichtig (zie paragraaf 2.2 van deze notitie voor meer uitleg).

- Gevolgen voor actualisatie omgevingsvergunningen
  In deze laatste paragraaf wordt per wijziging aangegeven of er naar verwachting gevolgen zijn voor reeds verleende vergunningen (zie paragraaf 2.3 van deze notitie voor meer uitleg).

Daarnaast is het gehele onderwerp 'Afvalstof of niet-afvalstof' herzien. Dit vindt u in zijn geheel terug in bijlage 1 bij deze notitie.

1.3 Zienswijzen en verdere procedure

Van dinsdag 3 november tot en met maandag 14 december 2026 kan iedereen een zienswijze indienen over de zienswijzennotitie van de eerste wijziging van de toetsingskaders van het CMP. Deze worden bekeken en gebruikt voor eventuele verbetering, waarna het gewijzigde CMP definitief wordt vastgesteld.

De Wet milieubeheer (Wm) bepaalt dat voor het vaststellen van het CMP, en dus ook voor een wijziging ervan, een zienswijzenprocedure moet worden gevolgd. Dit geldt niet voor alle onderdelen voor het CMP, maar wel voor de onderdelen die doorwerken in de besluiten van bevoegde gezagen. In het CMP staan deze teksten onder de kop 'Toetsingskaders CMP'. Deze notitie bevat daarom uitsluitend voorgenomen wijzigingen van deze 'toetsingskaders'.

1.3.1 Hoe inspreken?

Alle wijzigingen in hoofdstukken 3, 4 en 5 van deze notitie zijn genummerd met een dikgedrukte nummering: **wijziging (x)**. U wordt verzocht bij uw zienswijze helder aan te geven op welke wijziging uw zienswijze betrekking heeft, bij voorkeur door aan de betreffende nummers te refereren in uw zienswijze. Hoewel het indienen van zienswijzen vormvrij is, is het fijn wanneer onderstaand voorbeeld wordt aangehouden zodat altijd duidelijk is op welke voorgenomen wijziging wordt gereageerd.

Wijziging (nr)

Reactie en onderbouwing - *Hier geeft u een reactie op de voorgenomen wijziging wanneer u denkt dat de voorgenomen wijziging niet ver genoeg gaat, anders moet, juist niet moet worden gewijzigd of welke reactie u ook wilt geven over deze voorgenomen wijziging. Ook geeft u aan waarom. Alternatieve tekstvoorstellen zijn niet verplicht, maar wel toegestaan.*

U kunt uw zienswijze schriftelijk indienen vanaf 3 november tot en met 14 december 2026. Schriftelijk indienen kan op één van onderstaande wijzen:

- Bij voorkeur digitaal via het speciale zienswijzenformulier zoals beschikbaar op www.platformparticipatie.nl/projecten.
- Indien toch gewenst per post, te adresseren aan:
  Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat, directie Participatie
  o.v.v. 'Eerste wijziging toetsingskaders CMP'
  Postbus 20901, 2500 EX Den Haag

Voor het noteren van uw mondelinge zienswijze kunt u tijdens kantooruren een afspraak maken via het telefoonnummer 070-456 96 07.

Op papier kunt u de zienswijzennotitie van dinsdag 3 november tot en met maandag 14 december 2026 bekijken bij het kantoor van Rijkswaterstaat, Griffioenlaan 2, 3526 LA Utrecht. Telefoonnummer 088 7977102 (bereikbaar op werkdagen tussen 09:00 en 12:00 uur). (Uitsluitend op afspraak).

1.3.2 Zienswijze alleen op toetsingskaders

Zoals aangegeven in paragraaf 1.1 maakt het CMP onderscheid tussen 'toetsingskader' en 'toelichtende teksten'. Toetsingskaders zijn die delen van het CMP die doorwerken in besluiten die gaan over afvalstoffen. Toelichting betreft uitleg van en achtergronden bij het beleid of wet- en regelgeving of is toelichtend op bepaalde toetsingskaders.

In de Wet milieubeheer is bepaald dat ieder bestuursorgaan rekening houdt met het CMP bij het uitoefenen van een taak of bevoegdheid, voor zover de taak of bevoegdheid wordt uitgeoefend met betrekking tot afvalstoffen. Het toetsingskader is het onderdeel van het CMP dat het beleid

bevat waar ieder bestuursorgaan rekening mee moet houden bij het uitoefenen van een taak of bevoegdheid. De overige teksten zijn toelichtend of ondersteunend van aard en vallen niet onder 'rekening houden met'. Daarom zijn alleen wijzigingen van toetsingskader opgenomen in deze zienswijzenotitie. Bijhorende toelichting wordt overeenkomstig geactualiseerd maar dit is niet opgenomen in deze notitie. Zie ook het onderwerp Over de toetsingskaders in het CMP.

U kunt dus alleen een zienswijze indienen op de in hoofdstukken 3, 4 en 5 opgenomen wijzigingen van de toetsingskaders en op de wijzigingen van toetsingsladers in de bijlagen bij deze notitie.

1.3.3 Verdere procedure

Alle zienswijzen op in deze notitie opgenomen voorgenomen wijzigingen van de toetsingskaders worden van een reactie voorzien in een reactienota. Daarin wordt per zienswijze aangegeven hoe deze is verwerkt in het definitieve gewijzigde CMP, of wordt aangegeven waarom de zienswijze niet tot aanpassing van het CMP heeft geleid.

Zienswijzen op andere onderdelen van het CMP, die geen onderwerp zijn van deze eerste wijziging, worden niet in de reactienota beantwoord. Daarvoor is reeds een zienswijzenprocedure doorlopen bij de start van het CMP. Heeft u vragen over andere delen van het CMP, dan kunt u contact opnemen met de helpdesk afvalbeheer.

Na de beoordeling van de ingebrachte zienswijzen wordt het CMP zo nodig aangepast en vervolgens definitief door de minister van Klimaat en Groene Groei vastgesteld en bekend gemaakt via publicatie in de Staatscourant. De eerste wijziging zal, samen met de reactienota, naar beide Kamers der Staten-Generaal worden gestuurd. De stukken worden ook gepubliceerd op www.circulairmaterialenplan.nl.

De reactienota voor de eerste wijziging van het CMP zal antwoorden bevatten op alle zienswijzen die gaan over de voorgenomen wijzigingen zoals opgenomen in deze zienswijzennotitie. Insprekers ontvangen geen persoonlijke reactie op hun zienswijze. Wel ontvangen alle insprekers bericht over de vaststelling van de wijziging en de publicatie van de reactienota.

Vier weken en een dag na de publicatie in de Staatscourant treedt de wijziging officieel in werking. Op die dag zijn de wijzigingen in het CMP op circulairmaterialenplan.nl verwerkt. Onder elk onderdeel dat gewijzigd is, staat in de laatste paragraaf 'Wijzigingenoverzicht' kort wat er is gewijzigd.

2 Inhoud wijziging CMP op hoofdlijnen

Alle individuele wijzigingen zijn opgenomen in hoofdstukken 3, 4 en 5 en de bijlagen bij deze notitie. Dit hoofdstuk bevat als eerste (paragraaf 2.1) een kort overzicht van de belangrijkste voorgenomen wijzigingen. Daarna wordt in de volgende twee paragrafen in algemene zin ingegaan op de beoordeling van de voorgenomen wijzigingen op mer-plicht en op de gevolgen van de voorgenomen wijzigingen voor omgevingsvergunningen milieu. In de uitwerking van de voorgenomen wijzigingen in het vervolg van deze notitie wordt op deze drie aspecten meer specifiek ingegaan.

2.1 Hoofdlijnen eerste wijziging toetsingskaders CMP

Deze eerste wijziging van toetsingskaders bestaat uit inhoudelijke wijzigingen, aanpassingen naar aanleiding van gewijzigde wetgeving en het verbeteren van teksten.

Belangrijke inhoudelijke wijzigingen betreffen

- Het verlengen van de overgangstermijnen in het onderwerp 'Immobilisaat, vulstof en toeslagmateriaal' en in het 'Afvalplan assen van AVI's'. Hierdoor gaat de verplichting om alle bodemas te reinigen tot 'vrij toepasbare bouwstof' in per 1 januari 2029. Tevens wordt de tekst over het nemen van generieke beperkingen door decentrale overheden verplaatst van de toetsingskaders naar de toelichting. Dit is in lijn met deze Kamerbrief van 23 april j.l.
- Bij het onderwerp afvalstof of niet-afvalstof worden de drie beoordelingsroutes 'einde-afval', 'bijproduct' en 'voortgezet gebruik' nu uitgewerkt aan de hand van wettelijke voorwaarden. Het gebruik van de toetsingsgronden 'zeker, rechtmatig en voldoende hoogwaardig' komt hiermee te vervallen. Ook zijn verduidelijkingen doorgevoerd. De inhoudelijke toetsing wordt niet aangepast met deze wijziging.

Daarnaast zorgen wijzigingen van wetgeving voor aanpassingen in afvalcategorieën, het begrip reparatie, in grensoverschrijdend transport en in euralcodes voor lithiumbatterijen en in de opslag van metallisch kwikafval. We zorgen hiermee dat het CMP blijft aansluiten bij de geldende wetgeving. Het kan voorkomen dat vergunningen door de gewijzigde wetgeving geactualiseerd moeten worden.

De overige aanpassingen in toetsingskaders zorgen vooral voor verbetering of verduidelijking van teksten. Hiermee wordt over het algemeen geen inhoudelijke wijziging beoogd. Deze kleinere wijzigingen in toetsingskaders leiden dan meestal ook niet tot noodzaak om vergunningen te actualiseren.

In hoofdstuk 3, 4 en 5 en de bijlagen vindt u de uitgebreide toelichting, de voorgestelde wijzigingen en de gevolgen voor actualisatie van vergunningen.

2.2 Beoordeling mer-plicht

Onder de Omgevingswet is sprake van een mer-plicht voor een plan dat het kader vormt voor te nemen besluiten voor projecten als bedoeld in bijlage V bij het Omgevingsbesluit. De toetsingskaders van het CMP werken door in de vergunningverlening en geven de randvoorwaarden waarbinnen een vergunning verleend mag worden. Bij het opstellen van het CMP is om deze reden een MER opgesteld.

Bij wijzigingen van het CMP moet worden beoordeeld of de voorgenomen wijzigingen aanzienlijke milieueffecten hebben. Mocht dat het geval zijn, dan is de voorgenomen wijziging MER-plichtig. Voor deze eerste wijziging van het CMP worden geen mer-plichtige wijzigingen meegenomen. Hierbij zijn onderstaande uitgangspunten gehanteerd.

- Voor wijzigingen waarin het CMP slechts in lijn wordt gebracht met aangepaste regelgeving is verondersteld dat de milieueffecten daar zijn meegewogen.
- In andere gevallen kan worden geoordeeld dat de voorgenomen wijziging inhoudelijk niet tot aanzienlijke milieugevolgen leidt, bijvoorbeeld omdat de impact op de uitvoeringspraktijk relatief beperkt zal zijn.

- Wijzigingen die uitsluitend zijn bedoeld als verduidelijking zonder dat het gaat leiden tot noodzakelijk aanscherping van vergunningen of veranderingen, hebben ook geen aanzienlijke milieugevolgen.

In deze eerste wijziging zijn alleen wijzigingen meegenomen waarvoor op basis van deze punten is beoordeeld dat deze geen aanzienlijke milieueffecten hebben en dus niet mer-plichtig zijn. Voorgenomen wijzigingen waarvoor wel een mer-plicht geldt, worden meegenomen in een volgende wijziging van het CMP. Voor de volgende wijziging zal een mer worden uitgevoerd. In deze mer zal ook het bestaande CMP-MER worden aangevuld, naar aanleiding van het advies van de Commissie mer en zoals aangekondigd in deze Kamerbrief.

De verantwoording waarom geen aanzienlijk milieueffecten te verwachten zijn als gevolg van de voorgestelde wijzigingen, is per wijziging beschreven in de hoofdstukken 3, 4 en 5.

2.3 Actualisatie omgevingsvergunningen milieu

Wijzigingen van toetsingskaders die doorwerken in omgevingsvergunningen voor milieubelastende activiteiten kunnen leiden tot een noodzakelijke wettelijke actualisatie van de vergunningen. Dit volgt uit artikel 8.98 lid 2 en artikel 8.99 lid 2 van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

De betreffende vergunningen moeten op grond van dit artikel binnen één jaar na publicatie van de eerste wijziging zijn geactualiseerd. Om bedrijven en overheden te ondersteunen met het inschatten of een wijziging gevolgen heeft voor een afgegeven vergunning, is per wijziging aangegeven wat de wijzigingen mogelijk voor reeds afgegeven vergunningen betekent.

3 Overkoepelende wijzingen (CMP-breed)

Als eerste staan hieronder de wijzingen die doorwerken in het gehele CMP en dus niet specifiek betrekking hebben op één onderwerp of plan.

3.1 Afvalcategorieën Bal

Bijlage II van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) is aangepast naar aanleiding van de inwerkingtreding van het CMP op 30 december 2025. De afvalcategorieën volgen namelijk uit de minimumstandaarden van het CMP. Door wijzigingen in de minimumstandaarden zijn enkele afvalcategorieën en nummers gewijzigd in het Bal. Deze gewijzigde afvalcategorieën kunnen echter pas in het CMP worden opgenomen als het Bal-bijlage II daadwerkelijk is aangepast.

Voor de wijziging van de categorieën in Bijlage II Bal heeft een internetconsultatie plaatsgevonden. Omdat ook het CMP gebonden is aan een zienswijzenprocedure zijn de CMP-wijzigingen hieronder weergegeven. Het CMP voegt namelijk ook toe welke afvalstoffen vervolgens onder welke categorieën vallen. Wijzigingen daarin zijn hieronder weergegeven.

N.B.:
Op het moment van opstellen van deze zienswijzennotitie is nog niet bekend of en op welke punten de internetconsultatie heeft geleid tot wijzigingen in de categorieën van het Bal. De voorgenomen aanpassingen in deze paragraaf zijn gebaseerd op de versie van het Bal zoals die voor de consultatie is gepubliceerd. Mochten op basis van de consulatie aanpassingen in de categorieën in het Bal worden doorgevoerd, dan worden die in het CMP alsnog 1-op-1 overgenomen.

3.1.1 Voorgenomen wijzigingen

wijziging (1) De volgende tekstuele wijzigingen worden door gevoerd in één of meerdere afval- of ketenplannen:

- In alle paragrafen 2.1.1 (in de afvalplannen) en 10.1.1 (in de ketenplannen) met als titel 'De afvalcategorieën' worden de categorienummers aangepast naar de nieuwe nummers zoals die gebruikt worden in bijlage II van het Bal.
- Voor betere digitoegankelijkheid is de toelichting op 'ga/nga' (gevaarlijk/niet gevaarlijk afval) in de tabellen verplaatst naar de inleiding vóór de tabel. Het '*' in de tabellen met de bijbehorende voetnoot is vervangen door de volgende zin met uitklapkader:

  (…) Onderstaande tabel verduidelijkt welke afvalstoffen onder welke afvalcategorie vallen en of het ga/nga^ betreft.

  ga/nga
  De aanduiding 'ga' (gevaarlijk afval) betekent dat een afvalstof alleen in de categorie valt als de afvalstof eigenschappen bezit als bedoeld in bijlage III bij de Kaderrichtlijn afvalstoffen. Bij de aanduiding 'nga' (niet-gevaarlijk afval) valt een afvalstof alleen in de categorie als de afvalstof deze eigenschappen *niet* bezit.

- In alle plannen waar een categorie in genoemd staat die de aanduiding "PAK10" bevat wordt deze aanduiding gewijzigd in "PAK10 VROM" om in overeenstemming te komen met bijlage II Bal.
- In Afvalplan asfalt wordt de volgende zinsnede in de beschrijving van categorie 40A (oude nummering) gewijzigd van "dat op basis van de Regeling Europese afvalstoffenlijst als gevaarlijke afvalstof moet worden aangemerkt" in "dat een gevaarlijk afvalstof is".
- In categorieën 76A en 76B (oud nummer) wordt het woordje "kleiner" gewijzigd in "lager" om in overeenstemming te komen met bijlage II Bal.
- In overige onderwerpen van het CMP waar categorieën van afvalstoffen worden genoemd worden de nummers aangepast aan de nieuwe nummers van bijlage II Bal.

wijziging (2) In alle afvalplannen waarin categorie 36 (oud nummer) wordt genoemd in paragraaf 2.1.1 De afvalcategorieën wordt de beschrijving van de categorie in overeenstemming gebracht met bijlage II Bal:

Nr.	ga/nga~~*~~	Afvalcategorie Bal	*Afvalstoffen die hieronder vallen*
~~36~~38	nga	Afvalstoffen die vallen onder de Verordening dierlijke bijproducten en niet vallen onder categorie 14	*(afval specifieke toelichting blijft behouden)*

wijziging (3) In het Afvalplan afval uit de openbare ruimte wordt de categorie (nummer + beschrijving) in paragraaf 2.1.1 De afvalcategorieën als volgt aangepast om in overeenstemming te zijn met bijlage II Bal:

Nr.	ga/nga~~*~~	Afvalcategorie Bal	Afvalstoffen die hieronder vallen
14	nga	Afvalstoffen die vrijkomen bij het machinaal vegen van openbare straten, terreinen, en overige openbare ruimten met uitzondering van stranden (veegafval)	Veegvuil van het machinaal vegen van andere openbare ruimten dan stranden.

wijziging (4) In het Afvalplan autowrakken worden in de tabel in paragraaf 2.1.1 De afvalcategorieën de rijen die gaan over 112A en 112B aangepast naar de nieuwe categorieën 3 en 4 en de daarbij horende omschrijving:

Nr.	ga/nga~~*~~	Afvalcategorie Bal	Afvalstoffen die hieronder vallen
~~112A~~ 3	ga	~~Overige gevaarlijke afvalstoffen die niet op een stortplaats mogen worden gestort volgens het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen of een minimumstandaard uit het Circulair materialenplan~~ Wrakken van tweewielige motorvoertuigen die gevaarlijke afvalstoffen zijn	Wrakken van tweewielige motorvoertuigen zijn na afgifte in beginsel gevaarlijk afval omdat ze vloeistoffen of onderdelen bevatten die gevaarlijke afvalstoffen zijn.
~~112B~~ 4	nga	~~Overige niet-gevaarlijke afvalstoffen die niet op een stortplaats mogen worden gestort volgens het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen of een minimumstandaard uit het Circulair materialenplan~~ Wrakken van tweewielige motorvoertuigen die geen gevaarlijke afvalstoffen zijn	Wrakken van tweewielige motorvoertuigen die geen vloeistoffen of onderdelen (meer) bevatten die gevaarlijke afvalstoffen zijn.

wijziging (5) In het Afvalplan PUR/PIR isolatieplaten worden in de tabel in paragraaf 2.1.1 De afvalcategorieën de rijen die gaan over 112A en 112B aangepast naar de nieuwe categorieën 33A en 33B en de daarbij horende omschrijving:

Nr.	ga/nga~~*~~	Afvalcategorie Bal	Afvalstoffen die hieronder vallen
~~112A~~ 33A	ga	~~Overige gevaarlijke afvalstoffen die niet op een stortplaats mogen worden gestort volgens het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen of een minimumstandaard uit het Circulair Materialenplan.~~ PUR/PIR-isolatieplaten die gevaarlijke afvalstoffen zijn	• PUR/PIR-isolatieplaten afkomstig van sloop/renovatie van gebouwen die geproduceerd zijn vóór 2004 die de ozonlaagafbrekende gassen CFK's en/of HCFK's bevatten boven een concentratie van 1.000 mg/kg. • PUR/PIR-isolatieplaten afkomstig van sloop/renovatie van gebouwen met pentaan als blaasmiddel in het schuim.
~~112B~~	nga	~~Overige niet-gevaarlijke afvalstoffen die niet op een stortplaats mogen worden~~	• PUR/PIR-isolatieplaten afkomstig van sloop/renovatie van gebouwen

33B		~~gestort volgens het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen of een minimumstandaard uit het Circulair Materialenplan.~~ PUR/PIR-isolatieplaten die geen gevaarlijke afvalstoffen zijn	met HFK's als blaasmiddel in het schuim. • PUR/PIR-isolatieplaten afkomstig van sloop/renovatie van gebouwen voor zover is aangetoond dat dit niet gevaarlijk afval is.

wijziging (6) In het Afvalplan batterijen wordt de tabel in paragraaf 2.1.1 De afvalcategorieën als volgt gewijzigd om aan te sluiten bij bijlage II Bal:

Nr.	**ga/nga~~*~~**	**Afvalcategorie Bal**	**Afvalstoffen die hieronder vallen**
82	ga	Loodzuurbatterijen ~~en accu's~~	Loodzuurbatterijen
84	ga	Lithiumbatterijen	Lithiumbatterijen
85	ga	Nikkel-cadmiumbatterijen	Nikkel-cadmiumbatterijen
~~83A~~ 86A	ga	~~Batterijen en accu's als bedoeld in de Regeling beheer batterijen en accu's 2008 die gevaarlijke afvalstoffen zijn, met uitzondering van loodzuurbatterijen en accu's~~ Andere afgedankte batterijen die gevaarlijke afvalstoffen zijn	Alle andere batterijen dan loodzuur~~,~~ lithium- of nikkel-cadmiumbatterijen die zijn geclassificeerd als gevaarlijk afval zoals ~~nikkelcadmiumbatterijen, lithiumbatterijen en~~ kwikhoudende batterijen.
~~83B~~ 86B	nga	~~Batterijen en accu's als bedoeld in de Regeling beheer batterijen en accu's 2008 die geen gevaarlijke afvalstoffen zijn, met uitzondering van loodzuurbatterijen en accu's~~ Andere afgedankte batterijen die geen gevaarlijke afvalstoffen zijn	Alle andere batterijen dan loodzuur-batterijen die niet gevaarlijk afval zijn zoals alkalibatterijen.
~~* (…).~~			

wijziging (7) In het Afvalplan asbesthoudend afval wordt de eerste rij in de tabel in paragraaf 2.1.1 De afvalcategorieën gewijzigd zoals hieronder staat én er worden twee nieuwe rijen toegevoegd:

Nr.	**ga/nga~~*~~**	**Afvalcategorie Bal**	**Afvalstoffen die hieronder vallen**
~~91A en 91B~~ 94A en 94B	ga, resp. nga	Asbest, asbestcementplaten, asbesthoudende voorwerpen en andere met asbest verontreinigde afvalstoffen, voor zover: • de concentratie serpentijnasbest, vermeerderd met tien maal de concentratie amfiboolasbest, bepaald overeenkomstig een op grond van het Productenbesluit asbest vastgestelde methode, hoger is dan 100 mg/kg droge stof; en • de totale concentratie aan asbest ten minste (*resp. lager is dan*) 1000 mg/kg is; en • die niet vallen onder categorie ~~92~~ 95 of 96.	Asbestcementplaten en –producten en overig asbesthoudende materialen die *niet geschikt zijn* voor extractief reinigen. ~~Vooralsnog valt ook asbesthoudend staalschroot onder deze afvalcategorie.~~
95A	ga	Asbesthoudend staalschroot voor zover de concentratie serpentijnasbest, vermeerderd met tien maal de concentratie amfiboolasbest, bepaald	Asbesthoudend staalschroot dat bij asbestsanering en -sloop gescheiden gehouden is van ander afval.

		overeenkomstig een op grond van het Productenbesluit asbest vastgestelde methode, hoger is dan 1000 mg/kg droge stof.	
95B	nga	Asbesthoudend staalschroot voor zover de concentratie serpentijnasbest, vermeerderd met tien maal de concentratie amfiboolasbest, bepaald overeenkomstig een op grond van het Productenbesluit asbest vastgestelde methode, hoger is dan 100 mg/kg droge stof, en lager is dan 1000 mg/kg droge stof.	Asbesthoudend staalschroot dat bij asbestsanering en -sloop gescheiden gehouden is van ander afval.

wijziging (8) In het Afvalplan EPS-piepschuim wordt de tabel in paragraaf 2.1.1 De afvalcategorieën als volgt gewijzigd:

Nr.	ga/nga~~*~~	Afvalcategorie Bal	Afvalstoffen die hieronder vallen
~~31**~~ 32	nga	Geëxpandeerd polystyreenschuim (EPS) met een concentratie aan HBCDD die lager is dan ~~1000 mg/kg~~ Geëxpandeerd polystyreen (EPS) met een concentratie aan HBCDD lager dan de in bijlage IV van de POP-verordening opgenomen waarde.	EPS-verpakkingsafval en EPS-bouwafval met een concentratie HBCDD en PBDE lager dan de waarde in bijlage IV van de POP-verordening.
~~112A~~ ~~112B~~ 116A 116B	ga, resp. nga	Overige afvalstoffen die niet op een stortplaats mogen worden gestort volgens het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen of een minimumstandaard uit het Circulair Materialenplan.	EPS sloopafval met een concentratie HBCDD en PBDE tenminste gelijk aan de waarde in bijlage IV van de POP-verordening.
~~* De aanduiding 'ga' (gevaarlijk afval) betekent dat een afvalstof alleen in de categorie valt als de afvalstof eigenschappen bezit als bedoeld in bijlage III bij de kaderrichtlijn afvalstoffen. Bij de aanduiding 'nga' (niet gevaarlijk afval) valt een afvalstof alleen in de categorie als de afvalstof deze eigenschappen niet bezit.~~ ~~** De grenswaarde van 1.000 mg/kg is in bijlage IV van de POP-verordening teruggebracht naar 500 mg/kg. Afvalcategorie 31 van bijlage II Bal zal hieraan op termijn worden aangepast.~~			

wijziging (9) In 'Gescheiden houden bedrijfsafval en gevaarlijk afval' worden (behalve het actualiseren aan de nieuwe nummers van categorieën) de nieuwe afvalcategorieën toegevoegd aan paragraaf 4.1 Afval dat altijd gescheiden moet worden gehouden:

Bedrijfsafvalstof	Valt onder afvalstoffencategorie bijlage II Bal
(…)	(…)
Autowrakken en wrakken van tweewielige motorvoertuigen	~~93~~ Meerdere categorieën
(…)	(…)
Batterijen (waaronder ~~en~~ accu's)	~~82~~ Meerdere categorieën
(…)	(…)

3.1.2 Beoordeling mer-plicht (al bovenstaande wijzigingen)

Alle hierboven genoemde wijzigingen zijn het gevolg van het aanpassen van het CMP aan geldende wetgeving. Voor zover sprake is van milieugevolgen volgen die dus niet uit het CMP maar uit de regelgeving. Het doen van een mer is daarom niet vereist voor bovenstaande wijzigingen.

3.1.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

In het kader van de consultatie over deze wijziging van het Bal is een inschatting gemaakt van de werklast die met deze wijziging van het Bal samenhangt. Voor het effect op vergunningen heeft dit geleid tot de volgende inzichten:

- Noodzakelijke wijzigingen van vergunningen zullen vaak kunnen worden meegenomen in actualisaties die lopen om andere redenen.
- Het wijzigen van de categorienummers in vergunningen is alleen noodzakelijk als de beschrijving van de afvalcategorie niet in de vergunning is genoemd. De beschrijving van de categorie is namelijk leidend.
- Tekstuele verbeteringen van de beschrijving van de categorieën zijn niet van belang voor een juist begrip van welke categorie in een vergunning wordt genoemd. Een aantal aanpassingen van categorieën leidt daarom niet tot de noodzaak om vergunningen te actualiseren.
- De wijziging van de grenswaarde van EPS voor recycling is het gevolg van Europese regels. Die gelden ook rechtstreeks en zijn niet afhankelijk van een vergunning.
- Mogelijk leidt alleen een aantal van de nieuwe categorieën tot wijziging van de vergunning van inzamelaars en verwerkers van dat afval.

De conclusie is dan ook dat
- deze wijziging van het Bal kan leiden tot de noodzaak tot aanpassen van vergunningen,
- dat vooral speelt voor vergunningen voor inzamelaars en verwerkers van de nieuwe categorieën ‘wrakken van tweewielige motorvoertuigen’ en inzamelaars van ‘batterijen’, en dat
- de omvang verder in veel gevallen beperkt zal zijn.

3.2 Begrippenlijst

In het begrip ‘ontdoen’ is een kleine correctie doorgevoerd. In het begrip ‘Overslaan’ is een onjuiste verwijzing naar een ander onderdeel van het CMP terechtgekomen. Dit wordt aangepast. Naar aanleiding van de vraag of B-hout onder Rie-biomassa kan vallen, is een doorverwijzing toegevoegd aan het begrip ‘Rie-biomassa’ voor extra informatie. De invulling van het begrip ‘reparatie’ is aangepast om aan te sluiten bij de ESPR-verordening.

3.2.1 Voorgenomen wijzigingen

De begrippen ‘ontdoen’, ‘overslaan’, ‘Rie-biomassa’ en ‘reparatie’ worden als volgt gewijzigd:

wijziging (10) **Ontdoen**: een handeling waarbij de houder het materiaal afdankt, waardoor het afval wordt. Een materiaal ~~stof~~ wordt afval als iemand het voornemen heeft om zich te ontdoen, door de handeling zelf en/of door de plicht om zich te ontdoen. Dit leidt tot verwijdering of nuttige toepassing van de afvalstof.

wijziging (11) **Overslaan**: Verrichten van alle handelingen op één locatie, waarbij afvalstoffen vanuit of vanaf een opbergmiddel of transportmiddel in of op een ander opbergmiddel of transportmiddel worden overgebracht. Hieronder vallen bijvoorbeeld beladen, lossen, hevelen, enz. met bijvoorbeeld kranen, transportbanden en leidingen, maar het uitvoeren van iedere verwerkingshandeling (sorteren, scheiden, spoelen, mengen, etc. etc.) valt hier niet onder. Overslaan wordt gezien als een bijbehorende handeling van 'opslaan'. Zie paragraaf ~~4.1 Wanneer sprake is van opslaan van het onderwerp 'Acceptatie en organisatie'~~3.1.2 Uitleg van de begrippen opslaan en opbulken van het onderwerp ‘Opslaan van afvalstoffen’ voor meer informatie.

wijziging (12) **Rie-biomassa**: producten die bestaan uit plantaardig landbouw- of bosbouwmateriaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan te benutten. De volgende afvalstoffen zijn Rie-biomassa:

i. plantaardig afval uit land- en bosbouw;
ii. plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;
iii. vezelachtig plantaardig afval afkomstig van de productie van ruwe pulp en van de productie van papier uit pulp; indien het op de plaats van productie wordt meeverbrand en de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;
iv. kurkafval;
v. houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten wat in het bijzonder het geval is voor houtafval afkomstig van bouw- en sloopafval;

Artikel 3 lid 31 van de Richtlijn industriële emissies (Richtlijn 2010/75/EU).

Zie voor meer informatie over Rie-biomassa in het Bal de IPLO-website. Zie het kopje (Bio)brandstoffen die wel of misschien Rie-biomassa zijn voor uitleg over wanneer B-hout wél Rie-biomassa kan zijn.

wijziging (13) **Reparatie**: een of meer handelingen waarbij een gebrekkig product of afval wordt teruggebracht in een staat waarin het geschikt is voor het beoogde gebruik ervan. ~~reparatie en onderhoud van een kapot product voor gebruik in de oude functie (zoals bij auto's en kleding.~~
Artikel 2 lid 20 Verordening ecodesign voor duurzame producten (ESPR) ~~*Bijlage 1 ICER 2023*~~*.*

3.2.2 Beoordeling mer-plicht

Het betreft niet meer dan verduidelijking en/of betere aansluiting bij de praktijk. Materiële wijzigingen worden niet beoogd en deze aanpassingen zullen zeker geen aanzienlijke milieugevolgen hebben. Deze wijzigingen zijn daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

3.2.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze wijziging van begrippen heeft geen gevolgen voor afgegeven omgevingsvergunningen.

4 Wijzigingen in ‘onderwerpen’ van het CMP

Onderstaande wijzigingen hebben (in hoofdzaak) betrekking op één van de onderwerpen van het CMP.

4.1 Afwijken

Gedurende het eerste half jaar dat het CMP in werking was bleek het niet geheel duidelijk wat bevoegde gezagen op welk moment moesten aanleveren om te voldoen aan de verstrekkingsverplichting uit de Wet milieubeheer. Ook bestond er onduidelijkheid over de status van het advies. Op een aantal punten is de tekst verhelderd zodat duidelijker is verwoord dat het advies niet bindend is en dat er geen toestemming van het ministerie vereist is voordat een bevoegd gezag kan afwijken.

4.1.1 Voorgenomen wijziging

Wijziging (14) In de introductie en in paragraaf 3 Beleid en wetgeving van het onderwerp Afwijken is opgesomd op grond van welke wetgeving bestuursorganen rekening moeten houden met het Circulair Materialenplan (CMP) als deze taak of bevoegdheid betrekking heeft op afvalstoffen. In deze opsomming ontbraken enkele wetsartikelen, namelijk artikel 8.29 lid 3 en artikel 8.102 lid 3 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Deze artikelen zijn toegevoegd.

Wijziging (15) In de introductie van het onderwerp Afwijken wordt de volgende zin gewijzigd:

Bestuursorganen kunnen ~~mogen niet~~ afwijken van het CMP, ~~tenzij~~ mits ze daarvoor gerechtvaardigde redenen hebben en dit goed motiveren.

In lijn met deze wijziging worden de eerste twee alinea’s van paragraaf 1 Doelgroep als volgt gewijzigd:

D~~Bij de~~ volgende overheidsinstanties moeten de bestuursorganen rekening houden met het CMP wanneer zij besluiten nemen over afvalstoffen en dus ook als ze afwijken voldoen aan de in paragraaf 4 beschreven verplichtingen:

Alle ministeries

Ministeries moeten bij het opstellen van beleid en regelgeving op grond van de Wm en de Ow rekening houden met het CMP voor zover deze betrekking hebben op afvalstoffen. ~~Ministeries moeten bij het opstellen van beleidsplannen op grond van de Wm en de Omgevingswet (Ow) rekening houden met het CMP voor het onderdeel afvalbeheer.~~ Ook voor het afgeven van beschikkingen moeten ze rekening houden met het CMP voor zover afvalaspecten aan de orde zijn.
(…)

Wijziging (16) De laatste zin van paragraaf 2 Belang voor de circulaire economie wordt als volgt gewijzigd:

Wanneer een bestuursorgaan besluit af te wijken en de minister heeft hier zwaarwegende bezwaren tegen, dan kan de minister in een uiterst geval in bezwaar of beroep gaan tegen ~~Besluit een bestuursorgaan toch af te wijken tegen een advies van de minister in, dan kan de minister in bezwaar of beroep gaan tegen~~ het genomen besluit.

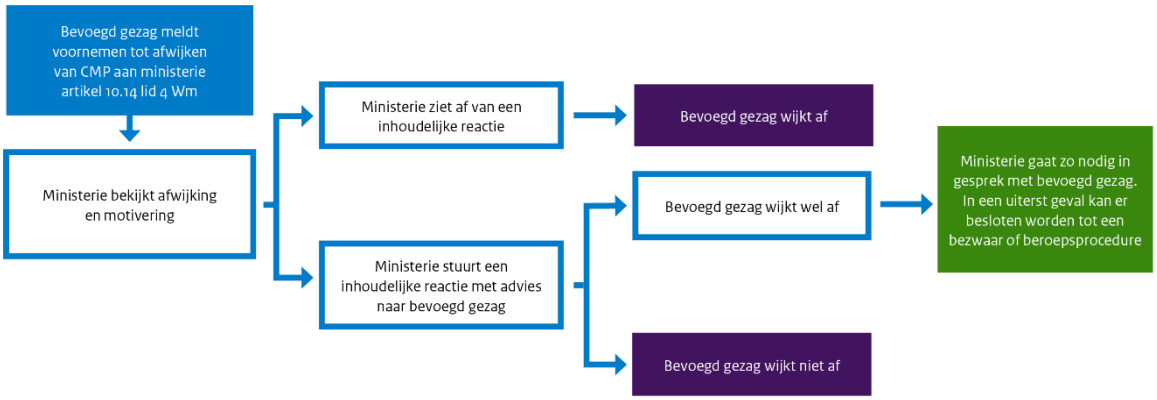
Wijziging (17) In paragraaf 3.1, 3.2 en 5 worden enkele kleine verduidelijkingen opgenomen:

- In paragraaf 3.1 Afwijken bij het nemen van besluiten (algemeen) wordt in de eerste zin het woordje ‘bijvoorbeeld’ toegevoegd om aan te geven dat er mogelijk ook nog andere situaties kunnen zijn waarin het bevoegd gezag kan afwijken van het CMP.
- In paragraaf 3.2 Afwijken bij het formuleren van beleid of het opstellen van plannen of verordeningen wordt de volgende zin verwijderd: ‘Op grond van zowel de Wm als de Omgevingswet’ om de tekst soepeler te laten lopen. Deze informatie wordt elders in het onderwerp al vermeld.

- In paragraaf 5 Toekomstplannen worden de volgende zinnen als volgt gewijzigd om de tekst beter te laten lopen:
  Via de afwijkingsprocedure kunnen ~~ons ook~~ mogelijk ook signalen binnenkomen ~~bereiken~~ over knelpunten in de praktijk die de gebruikers van het CMP ervaren. ~~We houden bij~~ Er wordt bijgehouden hoeveel meldingen van afwijkingen er binnen komen en welke onderwerpen dit betreft.

Wijziging (18) Er worden verschillende wijzigingen aangebracht in Paragraaf 4.1 Afwijkingsprocedure voor bestuursorganen.

In de eerste plaats wordt figuur 1 aangepast in lijn met de tekstuele aanpassingen in dit onderwerp, om deze meer in lijn te brengen met de wettelijke verstrekkingsverplichting en onduidelijkheid weg te nemen:

Daarnaast zijn er verscheidene tekstuele aanpassingen gedaan in deze paragraaf.

(…)

Vanwege mogelijke aanzienlijke verschillen tussen het ontwerpbesluit en het definitieve besluit, ~~dienen~~ moeten beide documenten aan de minister worden verstrekt ~~binnen een week na de bekendmaking te worden verstekt~~. In gevallen waarin ~~er~~ geen zienswijzenprocedure heeft plaatsgevonden en enkel een definitief besluit bekend is gemaakt, wordt alleen dit besluit binnen de gestelde termijn verstrekt.

Het staat bevoegd gezag vrij om, los van de formele termijnen zoals vastgelegd in artikel 10.14 lid 4 van de Wm, op elk gewenst moment eerder ~~melding te doen van de afwijking~~ een voorgenomen afwijking aan EZK kenbaar te maken via een reguliere melding aan de [Helpdesk Afvalbeheer]. Dit geeft meer ruimte tot informeel overleg voorafgaand aan de feitelijke besluitvorming. ~~Als bevoegd gezag voornemens is af te wijken van het CMP weet men dit vaak al in een vroeg stadium en kan het nuttig zijn om dan al het voornemen tot afwijken te verstrekken aan Economische Zaken en Klimaat.~~

~~Beoordelen~~ Reactie op voornemen tot afwijken

De Minister van Klimaat en Groene Groei bekijkt ~~beoordeelt~~ het voornemen tot afwijken binnen zes weken. Het bevoegd gezag ontvang vervolgens een reactie per e-mail. Dit kan zowel een bericht zijn dat het ministerie afziet van een reactie, als een inhoudelijke reactie met een advies. Dit advies is niet bindend. ~~Bij gerechtvaardigde redenen voor afwijken zendt IenW een positief advies naar het bevoegd gezag. Mochten de redenen voor afwijken niet sluitend zijn, dan geeft de minister schriftelijk een negatief advies aan het bevoegd gezag.~~

Afwijken bij negatief advies ~~m~~Minister

Als de Minister van Klimaat en Groene Groei ~~het niet eens is met~~ een negatieve reactie heeft gegeven op het voornemen om af te wijken, kan het bevoegd gezag ervoor kiezen om af te zien van het voornemen tot afwijken.

Ook kan het betreffende bestuursorgaan besluiten om~~, ondanks het negatieve advies,~~ toch van het CMP af te wijken. Voor zover een taak of bevoegdheid wordt uitgeoefend met betrekking tot afvalstoffen, moet het betreffende bestuursorgaan de toetsingskaders uit het CMP als zwaarwegende normen meenemen in de besluitvorming. Dit betekent dat het bestuursorgaan alléén mag afwijken van het CMP als ze daar goede redenen voor heeft. Het bestuursorgaan moet dit dan wel goed motiveren. Dit volgt uit artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Mocht het ministerie na het afgeven van een reactie op de verstrekte melding toch twijfels houden bij de motivering van het bevoegd gezag, dan zal het ministerie hierover ambtelijk contact opnemen met het bevoegd gezag.

Bezwaar of beroep

Indien tegen een besluit van een bestuursorgaan bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld, wordt daarvan bij de bekendmaking en bij de mededeling van het besluit door het bestuursorgaan melding gemaakt. Hierbij wordt vermeld door wie, binnen welke termijn en bij welk orgaan bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld. Dit volgt uit artikel 3:45 Awb. Als bezwaar en beroep mogelijk is kan, in een uiterst geval, ~~In de gevallen waarin bezwaar of beroep mogelijk is besluit~~ de Minister van Klimaat en Groene Groei besluiten ~~of het definitieve besluit een reden is~~ om bezwaar of beroep in te stellen tegen het besluit van het bestuursorgaan.

Wijziging (19) De naam van paragraaf 4.2 wordt aangepast van 'Afwijken door het ministerie' naar 'Afwijken door de ILT'. Daarnaast wordt ook de tekst van de paragraaf aangepast om inzicht te geven in de afwijkingsprocedure voor als de ILT wil afwijken van het CMP.

De ILT heeft de bevoegdheid om namens de Minister van Klimaat en Groene Groei te besluiten op kennisgevingen EVOA en om inzamelvergunningen te verstrekken. Als het ~~Ministerie van Economische Zaken en Klimaat, of namens deze~~ de ILT, het voornemen heeft om ~~zelf~~ van het CMP af te wijken, vindt indien gewenst afstemming of overleg plaats met het ministerie van Economische Zaken en Klimaat en betrokken bestuursorganen, denk aan IPO of VNG. ~~Alle betrokken bestuursorganen worden geïnformeerd over het definitieve voornemen tot afwijken van het CMP.~~

De ILT hanteert daarbij dezelfde werkwijze als beschreven in paragraaf 4.1 'Afwijken door bestuursorganen'. Enige uitzondering is dat bij beschikkingen voor EVOA-kennisgevingen geen openbare inzage is. Daarom is het in die gevallen alleen verplicht om het definitieve besluit met motivering te verstrekken. De ILT ~~Daarbij~~ publiceert ~~de ILT~~ bovendien ieder jaar een overzicht van de door hen gemaakte afwijkingen.

4.1.2 Beoordeling mer-plicht

Deze wijziging werkt niet door in besluiten van medeoverheden en is daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

4.1.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor afgegeven omgevingsvergunningen.

4.2 Afvalstof of niet afvalstof

Het onderwerp afvalstof of niet-afvalstof is continu in beweging. Er komen voortdurend nieuwe inzichten als gevolg van nieuwe beoordelingen afvalstof of niet-afvalstof. Ook de discussies daarover binnen het Kennisplatform Afval of niet van Omgevingsdienst NL dragen hieraan bij. Dit geeft aanleiding om paragraaf 4 over de toetsingskaders van het betreffende onderwerp te herzien. Deze herziening leidt niet tot een wijziging van de inhoudelijke toetsing, alleen een verduidelijking.

Voor het onderwerp afvalstof of niet-afvalstof is in de afgelopen periode regelmatig vanuit de beleidsdirectie en Rijkswaterstaat contact geweest met gebruikers van dit onderwerp, zowel met het bedrijfsleven als met overheden. Daaruit bleek dat het gebruik van de toetsingsgronden naast de wettelijke voorwaarden bij bijproduct en einde-afval voor onduidelijkheid zorgt. Nu we ervoor kiezen om bij voortgezet gebruik de wettelijke voorwaarden voor 'gebruikte goederen' uit de vernieuwde Europese Verordening Overbrenging Afvalstoffen (EVOA) te gebruiken en de toetsingsgronden los te laten, kunnen ook bij de andere beoordelingsroutes de toetsingsgronden vervallen. Hiermee komt er een eenduidige beoordeling in het CMP die aansluit bij wettelijke voorwaarden.

Om gebruikers te helpen heeft het Kennisplatform hulpmiddelen gemaakt. Dit zijn onder andere formats met checklists. Deze checklists zijn gebaseerd op vragen in de verschillende instrumenten die horen bij de afvalstatusbeoordeling, zoals de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof en de online Afvaltoets. Uit de praktijkervaring van het Kennisplatform en uit contact met andere doelgroepen blijkt dat dit bijdraagt aan betere toetsing en onderbouwing. Om deze checklists meer status te geven zijn ze nu ook opgenomen in het toetsingskader in het CMP.

4.2.1 Voorgenomen wijzigingen

Hieronder een korte beschrijving en onderbouwing van de nieuwe versie van het toetsingskader van dit onderwerp. De gehele tekst is opgenomen in 'Bijlage 1: Afvalstof of niet-afvalstof' bij deze notitie.

- Voor de beoordelingsroute 'voortgezet gebruik' is aansluiting gezocht bij de nieuwe wettelijke voorwaarden in artikel 29 EVOA voor de beoordeling 'gebruikte goederen of afvalstof' bij overbrenging. Hiermee kunnen de drie toetsingsgronden 'zeker, rechtmatig en voldoende hoogwaardig' vervallen bij 'voortgezet gebruik'. Voor de inhoudelijke toetsing voor deze beoordelingsroute geeft dit geen wijzigingen, de wettelijke voorwaarden van artikel 29 EVOA zijn in lijn met de drie -nu overbodige- toetsingsgronden.
- Hiermee kunnen de toetsingsgronden 'zeker, rechtmatig en voldoende hoogwaardig' die centraal staan in het huidige toetsingskader voor afvalstof of niet-afvalstof vervallen. In de praktijk bleek dat het hebben van toetsingsgronden naast wettelijke voorwaarden tot onduidelijkheid heeft geleid. Daarmee komt ook het huidige uitgangspunt 6 te vervallen. Deze wijziging werkt ook door in de twee andere beoordelingsroutes 'einde-afval' en 'bijproduct'. De beoordelingsroutes einde-afval en bijproduct zijn nu alleen nog uitgewerkt aan de hand van de wettelijke voorwaarden.
- Bij alle drie de beoordelingsroutes 'einde-afval', 'bijproduct' en 'voortgezet gebruik' zijn de wettelijke voorwaarden in een checklist uitgewerkt. Deze checklists zijn bedoeld om de gebruiker beter te helpen bij het beoordelen en zorgen niet voor een inhoudelijke wijziging.
- Bij de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling is bij de toetsing aan wetenschappelijke inzichten de verwijzing 'nieuwe inzichten' aangepast in 'algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten'. Met deze gewijzigde formulering wordt beter beschreven om welke inzichten het moet gaan, namelijk actuele inzichten. Ook kan met de tekst 'nieuwe inzichten' discussie ontstaan wat nieuw is. Met deze wijziging wordt eenduidiger om welke inzichten het gaat.
- Naast bovenstaande inhoudelijke aanpassingen zijn her en der tekstuele wijzigingen doorgevoerd om de wijze van beoordelen beter toe te lichten en in een logischere volgorde te zetten.

wijziging (20) Als gevolg van de omvangrijke ombouw en herschikking is het gehele onderwerp afvalstof of niet-afvalstof als bijlage 1 bij de zienswijzennotitie gevoegd. Inspreken kan uitsluitend op paragraaf 4 Toetsingskader van de tekst in de bijlage. In de toelichtende paragrafen 1, 2, 3, 5 en 6 zijn geen wijzigingen aangebracht.

4.2.2 Beoordeling mer-plicht

Met de voorgenomen wijzigingen worden geen inhoudelijke wijzigingen gemaakt. De wijzigingen hebben als doel dat het voor de doelgroepen duidelijker wordt hoe een correct oordeel afvalstof of niet-afvalstof te maken. De werkwijze valt nu direct terug op de wettelijke voorwaarden en criteria in plaats van via een omweg langs de drie toetsingsgronden. Zowel voor bedrijven als voor bevoegd gezag is dan beter te motiveren waarom een materiaal een afvalstof is of niet.

De voorgenomen wijzigingen leiden er niet toe dat bepaalde stromen sneller als afvalstof of niet-afvalstof worden aangemerkt, meer materialen binnen of buiten het afvalstoffenregime vallen, vergunningsplichtige activiteiten veranderen, of de wijze van verwerking of toepassing van materialen wezenlijk verandert. De beoordeling blijft net als voorheen een beoordeling aan de wettelijke voorwaarden en criteria. De voorgenomen wijziging kent daarom geen aanzienlijke milieueffecten.

Deze wijziging in daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

4.2.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

De wijzigingen in het toetsingskader bij het onderwerp afvalstof of niet-afvalstof hebben geen invloed op afgegeven vergunningen. Een actualisatie van vergunningen is dan ook niet van toepassing voor dit onderwerp. De inhoudelijke toetsing verandert niet met deze wijziging. Eerder uitgevoerde beoordelingen op basis van het toetsingskader van het CMP over afvalstof of niet-afvalstof voor vergunningverlening blijven daarmee inhoudelijk in lijn met deze wijziging.

4.3 Gescheiden houden bedrijfsafval en gevaarlijk afval

Bij het starten van een evaluatie van de regels voor het gescheiden houden van bedrijfsafval is gebleken dat in de tabel 4 van het onderwerp 'gescheiden houden bedrijfsafval en gevaarlijk afval' een fout is geslopen bij het vaststellen van het CMP. Er staat daar dat papier gescheiden moet worden gehouden als het 'dagelijks' ontstaat. Dat moet 'wekelijks' zijn.

4.3.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (21) Tabel 4 '*De totale hoeveelheid afval is tussen 240L en 660L per week en/of de oppervlakte bedraagt tussen de 40 en 100m2 (Situatie 2)*' van paragraaf 4.2 van dit onderwerp in het CMP staat dat papier en karton gescheiden moet worden gehouden als het dagelijks vrijkomt. In het LAP stond hier wekelijks en het was niet de bedoeling dat aan te passen. Dit wordt met deze 1ste wijziging gecorrigeerd:

Minstens één van onderstaande vier bedrijfsafvalstoffen moet in aanvulling van tabel 1 en 2 gescheiden worden gehouden door deze bedrijven als deze afvalstoffen vrijkomen bij het bedrijf	*Wanneer gescheiden houden (noot 1)*	*Categorie bijlage II Bal*
(…)	(…)	(…)
Papier en karton	Als het ~~dagelijks~~ wekelijks ontstaat	26

4.3.2 Beoordeling mer-plicht

De voorgenomen wijziging betreft een correctie naar de oorspronkelijke situatie uit de tijd van het LAP. Een wijziging was in het eerste CMP niet beoogd. Voor zover bekend heeft dit in het afgelopen jaar niet tot onwenselijke resultaten geleid die moeten worden gecorrigeerd. Dergelijke resultaten worden ook niet verwacht vanwege het financiële voordeel om papier en karton gescheiden te houden, vergeleken met de kosten om dit via het restafval af te voeren. Deze wijziging van het CMP is daarom beoordeeld als een kleine wijziging zonder aanzienlijke milieugevolgen en is daarmee niet mer-plichtig.

4.3.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

De regels voor gescheiden houden van bedrijfsafval zoals opgenomen in het CMP zijn van toepassing voor bedrijven, tenzij een vergunning is verleend voor het mengen van de afvalstof. De voorgenomen correctie zal geen gevolgen hebben voor al afgegeven vergunningen. Immers tot deze wijziging was het vergunningplichtig om papier/karton niet gescheiden te hoeven houden wanneer dat dagelijks ontstaat. Die vergunningplicht geldt na deze wijziging ook voor bedrijven waar papier/karton niet dagelijks maar wel wekelijks ontstaat. Voor gevallen waarin

het bevoegd gezag oordeelde dat een vergunning kon worden verleend ondanks dat papier/karton dagelijks ontstaat, is er geen reden die vergunning te herzien nu de vergunningplicht ook gaat gelden voor gevallen waarin het op wekelijkse basis ontstaat. Deze wijziging leidt dus niet tot een verplichte actualisatie van verleende vergunningen.

Buiten het al dan niet hoeven actualiseren van al verleende vergunningen om papier/karton niet aan de bron gescheiden te hoeven houden, kunnen in potentie wel meer gevallen onder de vergunningplicht vallen. Het is echter maar de vraag of dit vaak zal spelen aangezien het voor alle bedrijven financieel aantrekkelijker is om papier/karton apart af te voeren en niet via het restafval en omdat Nederland een uitgebreid systeem heeft om gescheiden inzameling of afgifte van papier/karton mogelijk te maken.

4.4 Grensoverschrijdend transport (algemeen)

Op 21 mei 2026 is een groot deel van de bepalingen van de herziene EVOA van toepassing geworden. Dit is reden geweest om per 1 oktober 2026 de toelichtende teksten van dit onderwerp te actualiseren. De overeenkomende actualisatie in het toetsingskader moest wachten tot deze 1ste wijziging. Die wijziging ligt nu voor.

Daarnaast wordt het toetsingskader op een aantal punten geoptimaliseerd naar aanleiding van signalen van de ILT in relatie tot kennisgevingen EVOA. Deze punten worden in de volgende paragraaf per wijziging toegelicht.

4.4.1 Voorgenomen wijzigingen

wijziging (22) De ILT toetst bij het beoordelen van kennisgevingen die zijn ingediend vanaf 21 mei 2026 aan de herziene EVOA. Verwijzingen naar bepalingen van de niet-herziene EVOA en uitleg hierover zijn daarom niet meer nodig. Het gehele toetsingskader wordt hierop aangepast (twee voorbeelden uit paragraaf 4.1):

- Bij het beoordelen van een kennisgeving controleert de ILT eerst op correctheid zoals bepaald in artikel 5 lid 5 EVOA ~~nEVOA (artikel 4 lid 2 EVOA)~~ en bijlage II EVOA.
- Zie voor een definitie ~~nEVOA~~ artikel 3, lid 6 EVOA ~~(tot 21 mei 2026 EVOA artikel 2, lid 15)~~.

Dit wordt op alle relevante plekken in paragraaf 4 gedaan.

wijziging (23) De laatste alinea van de introductie van paragraaf 4 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld:

(…)

In deze paragraaf ~~4 worden~~ wordt een ~~staat een uitwerking van een~~ aantal zaken benoemd waarmee de ILT rekening moet houden bij het beoordelen van kennisgevingen. Daarnaast is een aantal bezwaargronden voor grensoverschrijdend transport uitgewerkt op basis waarvan de ILT kan besluiten om negatief te beschikken (afwijzende beslissing) op een kennisgeving. In onderstaande paragrafen zal eerst worden ingegaan op de algemene kennisgeving en daarna op de bezwaargronden bij het overbrengen voor nuttige toepassing. Daarna zullen de voorwaarden voor het toestaan van een overbrenging voor verwijdering worden behandeld.

wijziging (24) In paragraaf 4.2.1 Omgaan met de minimumstandaard wordt in de eerste alinea de toevoeging gedaan dat ook bij afwijken van de paragraaf grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen en het Onderwerp grensoverschrijdend transport de afwijkingsprocedure moet worden doorlopen. Dit was al de beoogde werkwijze en wordt in de praktijk ook al zo uitgevoerd. Om dit te verduidelijken, is dit nu expliciet toegevoegd. Ook wordt de laatste alinea als gevolg van wijziging (22)geschrapt:

(…) van de afval- en ketenplannen vastgestelde toetsingskader met betrekking tot de overbrenging plaatsvindt. Wanneer de ILT besluit om in afwijking van de minimumstandaard, de paragraaf grensoverschrijdend transport of het Onderwerp grensoverschrijdend transport toch positief te beschikken, moet de afwijkingsprocedure worden doorlopen. Zie voor meer informatie daarover in het onderwerp ‘Afwijken’ van het CMP.

~~Tot 21 mei 2026 kan de ILT bezwaar maken tegen het overbrengen van afvalstoffen voor nuttige toepassing naar Nederland op basis van artikel 12 lid 1 onder k EVOA (‘k-grond’) als de verwerking niet in overeenstemming is met de minimumstandaard. Bij het overbrengen vanuit~~

~~Nederland kan het bezwaar echter niet alleen gebaseerd zijn op de 'k-grond'. Het bezwaar moet dan vanwege strijdigheid met de afvalhiërarchie uit artikel 4 van de Kra ook gebaseerd worden op artikel 12 lid 1 onder a EVOA ('a-grond').~~

(…)

wijziging (25) De enige alinea van paragraaf 4.2.3 Overbrenging voor nuttige toepassing op stortplaatsen wordt gecorrigeerd omdat de voorwaarde zoals die er stond niet correct was:

(…)

Het overbrengen tussen de lidstaten voor nuttige toepassing op stortplaatsen is toegestaan indien deze afvalstoffen ~~ook binnen Nederland voor~~ volgens de in het land van bestemming geldende wet- en regelgeving voor dat doel zouden mogen worden gebruikt. Zie voor het onderscheid tussen nuttige toepassing en storten op stortplaatsen 'Storten in een circulaire economie'.

(…)

wijziging (26) De inhoud van paragraaf 4.2.4 Overbrenging naar een AVI met R1-status wordt als volgt geactualiseerd naar aanleiding van het van toepassing worden van een aantal artikelen van de herziene EVOA:

(…)

4.2.4 Overbrenging naar een AVI met R1-status

Aan afvalverbrandingsinstallaties (AVI's) kan de status van nuttige toepassing (R1) worden toegekend. Een R1 status betekent niet automatisch dat de verwerking in een AVI met deze status altijd een handeling van nuttige toepassing is. In 'Bepalen R1/D10 AVI's' is informatie over deze status uitgewerkt.

~~Door de inwerkingtreding van de nEVOA is het~~ Het overbrengen van gemengd stedelijk afval ~~vanaf 21 mei 2026 alleen nog~~ is alleen toegestaan voor nuttige toepassing. De bezwaargronden van artikel 12 ~~n~~EVOA zijn van toepassing. Daarnaast zal tegen het overbrengen van afval naar Nederlandse AVI's bezwaar worden gemaakt wanneer dit leidt tot storten van Nederlands brandbaar afval. Deze situatie noemen we 'verdringing'. In 'Beperken import brandbaar afval' is informatie over import naar AVI's en het importplafond uitgewerkt.

~~Tot 21 mei 2026 gelden voor de overbrenging van gemengd stedelijk afval (20 03 01) naar AVI's met een R1-status de bezwaargronden voor verwijdering van artikel 11 EVOA. Dit is bepaald in artikel 3, lid 5 EVOA. Daarnaast kan ook tot 21 mei 2026 bezwaar worden gemaakt op basis van het importplafond, zie Beperken import brandbaar afval.~~

(…)

wijziging (27) In paragraaf 4.2.5 'Overbrenging voor ondergrondse nuttige toepassing' staat een dubbeling. Dit wordt gecorrigeerd:

(…)

De afvalstof kan worden overgebracht voor het in de ondergrond brengen als vorm van 'andere nuttige toepassing' als bij de kennisgeving kan worden aangetoond dat sprake is van een opvulplicht of een opvulnoodzaak, zie voor meer informatie [Vergunnen opslag van afval op stortplaatsen]. De kennisgever kan dit aantonen door gegevens van het bevoegd gezag van de verwerkingslocatie te verstrekken waarin is opgenomen dat een opvulplicht of opvulnoodzaak geldt. ~~Indien geen sprake is van een opvulplicht of opvulnoodzaak, dan geldt dat sprake is van overbrenging voor (ondergronds) storten.~~ Indien geen sprake is van een opvulplicht of opvulnoodzaak, dan geldt dat sprake is van overbrenging voor (ondergronds) storten en is een dergelijke overbrenging niet toegestaan.

(…)

wijziging (28) In paragraaf 4.3 Voorwaarden voor overbrenging voor verwijdering worden verschillende alinea's herschreven of herschikt naar aanleiding van gestelde vragen van de ILT hierover. Deze gaan met name over het overbrengen van afvalstoffen voor een verwijderingshandeling waarna ook nog een deel van het afval moet worden gestort.

Hieronder een korte omschrijving en onderbouwing van de wijzigingen.

- Tekst over bepalingen uit de niet-herziene EVOA worden geschrapt (zie wijziging (22)).
- In artikel 11 van de niet-herziene EVOA staan bezwaargronden tegen overbrenging van voor verwijdering bestemde afvalstoffen. Artikel 11 van de herziene EVOA bevat voorwaarden waaraan moet worden voldaan voordat een bevoegde autoriteit toestemming verleent voor de overbrenging. De term 'bezwaar maken' is daarom vervangen door 'geen toestemming verlenen'.
- In verschillende afval- en ketenplannen stond bij verschillende vormen van overbrengen voor (voorlopig) verwijderen dat de overbrenging niet is toegestaan als verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening. De ILT vroeg om dit te verduidelijken. In het onderwerp Grensoverschrijdend transport is daarom toegevoegd dat het hierbij gaat om een te storten restfractie die ontstaat bij overbrenging voor andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijdering of storten wanneer deze mogelijkheid specifiek is aangegeven in het toetsingskader grensoverschrijdend transport van het keten- of afvalplan. In de afval- en ketenplannen waar dit speelt, is dit ook verduidelijkt. Zie paragraaf 5.9.1.2 onder punt 2 van deze notitie voor een uitgebreidere onderbouwing van deze wijzigingen.
- Een afvalstof kan uitsluitend worden overgebracht voor storten in de EU en EVA-landen als is voldaan aan de vier cumulatieve voorwaarden én als in het betreffende afval- of ketenplan in de paragraaf 'grensoverschrijdend transport' is aangegeven dat in het voorkomende geval geen beroep op zelfvoorziening voor storten wordt gedaan. Deze laatste bepaling stond los van de voorwaarden en werd daarom niet altijd gelezen. Daarom wordt deze bepaling verplaatst en tot de eerste voorwaarde gemaakt. Nu zijn er geen vier, maar vijf voorwaarden genoemd waaraan voldaan moet zijn.
- Met betrekking tot overbrengen voor storten bij terugvoer worden de volgende punten gewijzigd:
    - Algemene verduidelijking toegevoegd wat de terugvoerverplichting precies inhoudt en hoe het werkt.
    - De term 'zelfverzorging', die werd gebruikt in de niet-herziene EVOA, is gecorrigeerd naar de term 'zelfvoorziening' conform de terminologie in de herziene EVOA.
    - De term 'derde land' is vervangen door 'een andere EU-lidstaat of EVA-land'. In de EVOA wordt met 'derde land' een land buiten de EU bedoeld. In het onderwerp van het CMP werd hiermee een derde land naast het land van verzending en bestemming bedoeld. Om verwarring over deze betekenissen te voorkomen is de term 'derde land' vervangen.
    - Bij een kennisgeving waarbij sprake gaat zijn van een te storten fractie die teruggevoerd moet worden bij een terugvoerverplichting, wordt verduidelijkt dat een koppeling moet worden aangebracht met de terugvoerkennisgeving zodat zeker is dat de te storten fractie teruggevoerd gaat worden.
- De tekst over overbrengen voor verbranden als vorm van verwijdering is gewijzigd omdat overbrenging van gemengd stedelijk afval voor verwijderen verboden is op basis van de herziene EVOA.

In Bijlage 2: Paragraaf 4.3 van 'Grensoverschrijdend transport' is de gehele paragraaf 4.3 met wijzigingen weergegeven:

4.4.2 Beoordeling mer-plicht

De wijzigingen wijziging (22), wijziging (24), wijziging (26) en wijziging (28) volgen uit de aanpassing van direct werkende Europese regelgeving (EVOA) soms in het CMP aangevuld met een tekstuele verduidelijking. Het betreft bovendien aanpassingen met primair procedurele gevolgen voor het beoordelen van kennisgevingen en geen gevolgen voor het maken van een inhoudelijke beoordeling.

De wijzigingen wijziging (23), wijziging (25) en wijziging (27) betreffen alleen respectievelijk een verduidelijking, een tekstuele aanpassing van een onjuistheid en een dubbeling. Paragraaf 4.4.1 van deze notitie bevat geen aanpassingen van het beleid in het CMP en er is daarom geen sprake van aan deze CMP-wijziging toe te rekenen aanzienlijke milieugevolgen. Deze wijzigingen zijn daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

4.4.3 Gevolgen actualisatie omgevingsvergunningen

Deze wijzigingen hebben betrekking op nieuwe kennisgevingen EVOA en niet op omgevingsvergunningen. Deze zijn dus niet van belang voor de actualisatieplicht.

4.5 Immobilisaat, vulstof of toeslagmateriaal (lokale regels)

In het CMP is een oproep gedaan om geen generieke beperkingen op te nemen ten aanzien van de toepassing van secundaire bouwstoffen, maar om specifiek per bouwstof en per toepassingslocatie hierin een afweging te maken. Potentiële lokale effecten van het toepassen van secundaire bouwstoffen zijn echter ter beoordeling van het lokale gezag. Bevoegde gezagen kunnen binnen het stelsel van de Omgevingswet als maatwerk lokale regels maken waarin zij beperkingen opleggen aan het gebruik van secundaire bouwstoffen.

Deze oproep in het toetsingskader van net CMP heeft daarom in praktijk geleid tot verwarring over de relatie tussen het CMP en de bevoegdheden van medeoverheden op grond van de Omgevingswet. Om deze verwarring weg te nemen is in een brief aan de Tweede kamer van 23 april 2026 toegezegd dit toetsingskader van het CMP aan te passen. Deze aanpassing treft u in de volgende paragraaf.

4.5.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (29) Toetsingskader 8 van paragraaf 4 Toetsingskaders CMP in onderwerp ‘Immobilisaat, vulstof of toeslagmateriaal’ wordt geschrapt:

(…)

~~8. Bij lokale regelgeving met beperkingen aan het gebruik van secundaire bouwstoffen nemen bevoegde gezagen geen generieke beperkingen op voor materiaal dat voldoet aan de kwaliteitseisen voor niet-vormgegeven bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit 2022. Lokale regelgeving waarin dit wel gebeurt wordt binnen een jaar na inwerkingtreding van het CMP aangepast.~~

(…)

Ter info: Bijhorende tekst in de toelichting:
In de toelichting van het onderwerp blijft wel overeind dat lokale overheden, zonder afbreuk te doen aan hun bevoegdheden om de toepassing van secundaire bouwstoffen te reguleren, worden opgeroepen om geen generieke beperkingen voor deze toepassing op te nemen. Het advies is om per geval een afweging te maken in hoeverre toepassingen echt moeten worden beperkt, rekening houdend met bestaande kwaliteitsverschillen per bouwstof, nationale regels voor het veilig toepassen van secundaire bouwstoffen en de specifieke kenmerken van de beoogde toepassingslocatie. De reden voor deze oproep is dat een generieke maatregel onnodig de afzet beperkt van secundair materiaal dat voldoet aan de kwaliteitseisen van de wet- en regelgeving om veilig te kunnen worden toegepast, en bovendien leidt tot een ongelijk speelveld binnen Nederland.

4.5.2 Beoordeling mer-plicht

Deze wijziging verandert niets aan de bevoegdheden van lokale overheden om regels te stellen aan de toepassing van secundaire bouwstoffen. Zij is alleen bedoeld om ontstane verwarring over de bedoeling van deze passage weg te nemen. Er is dus geen sprake van aanzienlijke milieueffecten en daarom ook niet van een mer-plicht.

4.5.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze aanpassing geeft geen aanleiding tot het actualiseren van omgevingsvergunningen milieu.

4.6 Immobilisaat, vulstof of toeslagmateriaal (overgangstermijn)

De overgangstermijn voor het reinigen van AVI-bodemas tot de kwaliteit van niet-vormgegeven bouwstoffen uit de regeling bodemkwaliteit 2022 wordt met een jaar verlengd. Zie hiervoor paragraaf 5.1 van deze notitie. In het verlengde daarvan wordt ook de termijn dat minder goed gereinigde bodemas nog mag worden gebruikt in immobilisaat met een jaar verlengd.

4.6.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (30) In toetsingskader 3 van paragraaf 4 in onderwerp Immobiliseren, vulstof of toeslagmateriaal wordt de tweede bullit als volgt aangepast:

Vergunningen voor het mengen van AVI-bodemas met niet-afvalstoffen met als doel de bodemas als immobilisaat in te zetten worden verleend met een maximale geldigheidsduur tot ~~de dag dat het CMP twee jaar in werking is~~ 1 januari 2029.

4.6.2 Beoordeling mer-plicht

De milieueffecten van het nog tijdelijk toestaan van het toepassen van niet volledig gereinigde AVI-bodemas zijn reeds bekend uit het MER-CMP en hoeven niet nog een keer beMERd. Dat blijft gelden bij een verlenging van de overgangstermijn.

4.6.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Het is niet noodzakelijk om reeds verleende vergunningen aan te passen omdat vergunningen met een eindtermijn van 1 januari 2028 niet in strijd zijn met het gewijzigde CMP.

4.7 Omgaan met de euralcode

Met de Batterijenverordening en de wijziging van de Eural komt er een aparte euralcode voor lithiumbatterijen (gevaarlijk afval). De aparte interpretatie van Nederland over lithiumbatterijen kan daarom verdwijnen, omdat dit in de Europese afvalstoffenlijst al geregeld wordt. In de Handreiking bepalen Eural wordt dit kort toegelicht.

4.7.1 Voorgenomen wijzigingen

wijziging (31) In het toetsingskader van het onderwerp ‘Omgaan met de euralcode’ vervalt de paragraaf 4.2.2 Lithiumbatterijen.

4.7.2 Beoordeling mer-plicht

Deze wijziging is een direct gevolg van aanpassing van Europese wetgeving waar het CMP op wordt aangepast. Daarnaast leidt het primair tot administratieve aanpassingen (gebruik van een andere euralcode) en niet tot feitelijke veranderingen in het afvalbeheer. Het is dus geen wijziging van het CMP die leidt tot aanzienlijke milieugevolgen. Deze wijziging is daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

4.7.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Vergunningen waarin op basis van LAP3 of CMP euralcode 20 01 33* wordt gebruikt voor Lithiumbatterijen moeten mogelijk worden aangepast.

4.8 ZZS en overige zorgstoffen (concentratiegrenswaarde)

De toetsingskaders voor het verwerken van afval met ZZS spreekt soms van ‘boven’ de concentratiegrenswaarde en soms van ‘gelijk of hoger’. Dat is niet consequent en wordt aangepast. Overal moet het gaan over ‘gelijk of hoger’.

4.8.1 Voorgenomen wijzigingen

wijziging (32) De eerste alinea's van paragraaf 4.2 Toetsingskader nuttige toepassing van afvalstoffen met ZZS worden als volgt gewijzigd:

(…) Als een bedrijf een vergunning aanvraagt voor het nuttig toepassen van een afvalstof die ZZS bevat, beoordeelt het bevoegd gezag deze verwerking aan de hand van onderstaand toetsingskader. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen afvalstoffen die ZZS bevatten gelijk aan of boven een bepaalde concentratie en onder een bepaalde concentratie (zie verder bij het laatste kopje hieronder over de concentratiegrenswaarde).

Niet van toepassing op POP-stoffen

Omdat de POP-verordening regelt of en wanneer nuttige toepassing van afvalstoffen met POP's is toegestaan, geldt dit toetsingskader niet voor afvalstoffen die POP-stoffen bevatten. Zie paragraaf 3.2.1 Stoffen- en productwetgeving.

Nuttige toepassing van afval met ZZS gelijk of boven de concentratiegrenswaarde (CGW)

Het bevoegd gezag kan geen vergunning verlenen voor het nuttig toepassen van het materiaal zonder dat de ZZS afgescheiden of vernietigd wordt als verwerkingsmogelijkheden bestaan die in redelijkheid bereikbaar (of in oprichting) zijn en de ZZS (…)

(…)

wijziging (33) De eerstvolgende teksten onder de tabel met concentratiegrenswaarden worden als volgt gewijzigd:

(…)

De CGW zijn gebaseerd op het advies van het RIVM in het rapport 'Concentratiegrenswaarden voor ZZS in afval – update 2023'. Het zijn de concentraties ~~waarboven~~ vanaf wanneer Verordening nr. 1272/2008 voor de classificatie, etikettering en verpakking van stoffen (bekend als 'CLP-verordening') het materiaal waar de ZZS in zit als 'gevaarlijke stof' aanmerkt. Voor de meeste ZZS is deze grenswaarde 0,1% (gram/gram). In geval van ZZS met alleen de gevaareigenschap 'reprotoxisch' (schadelijk voor de voortplanting) is de grenswaarde 0,3%.

Bij het bepalen of een grenswaarde wordt overschreden moet rekening worden gehouden met het volgende:

- Concentraties van verschillende ZZS worden niet bij elkaar opgeteld. Er wordt per aanwezige ZZS bezien of de grenswaarde van tabel 1 wordt overschreden.
- Het kan zijn dat in een afvalstof meerdere ZZS aanwezig zijn gelijk of boven de CGW ~~aanwezig zijn~~. In dat geval wordt voor al die ZZS dit toetsingskader apart doorlopen.

(…)

4.8.2 Beoordeling mer-plicht

Deze wijziging is met name bedoeld om éénduidig te zijn én in lijn met de grenswaarden van de CLP-verordening die aan de basis liggen van deze toetsingskaders. Bovendien zal het zo goed als altijd zo zijn dat de concentratie van een ZZS in een afvalstof (significant) onder of (significant) boven de grenswaarde is en niet precies erop. Daarom heeft deze wijziging geen aanzienlijk milieueffecten en is de wijziging als niet mer-plichtig beoordeeld.

4.8.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Vergunningen die de aanduiding 'boven de grenswaarde' in de vergunning hebben staan, of waarin dit is opgenomen in een AV-beleid, moeten worden aangepast naar 'gelijk of boven'.

4.9 ZZS en overige zorgstoffen (potentiële ZZS)

In het voorjaar van 2026 heeft het RIVM de aanduiding 'potentiële ZZS' of 'pZZS' vervangen door 'Stoffen op de Signaleringslijst stoffen in Europees onderzoek'. De lijst met 'potentiële ZZS' heet nu 'Signaleringslijst stoffen in Europees Onderzoek'. Het CMP wordt aangepast aan die

herformulering. Ook wordt aan de begrippenlijst een nieuw begrip 'Stoffen op de Signaleringslijst' toegevoegd.

4.9.1 Voorgenomen wijzigingen

wijziging (34) Aan de begrippenlijst van het CMP wordt het volgende begrip toegevoegd:

Stoffen op de Signaleringslijst:

De Signaleringslijst stoffen in Europees onderzoek (voorheen Potentieel Zeer Zorgwekkende Stoffen of pZZS-lijst) geeft een overzicht van stoffen die door de Europese overheid worden onderzocht op ZZS-gevaarseigenschappen. Het doel van de signaleringslijst is om stoffen die mogelijk ZZS-eigenschappen hebben, vroegtijdig in beeld te krijgen.

Van de stoffen op deze Signaleringslijst is het onderzoek en/of de procedurele vaststelling van de uitkomsten nog niet afgerond. Het is daarom nog niet zeker of deze stoffen wel of niet aan de ZZS-criteria voldoen.

De signaleringslijst is dynamisch en niet uitputtend. RIVM werkt deze lijst jaarlijks bij op basis van Europese lijsten met stoffen die nog in onderzoek zijn. Wanneer is vastgelegd dat een stof voldoet aan de ZZS-criteria, wordt deze opgenomen op de ZZS-lijst. Pas vanaf dat moment gelden de toetsingskaders voor ZZS van het CMP.

wijziging (35) In paragraaf 4 Toetsingskaders wordt onderstaande passage aangepast. Het begrip 'Stoffen op de signaleringslijst' wordt voorzien van een begripslink naar het hierboven beschreven begrip. Het groen kader onder deze tekst met uitleg over pZZS wordt integraal verwijderd:

(…)

ZZS waarvoor de toetsingskaders gelden

De toetsingskaders voor vergunningverlening gelden voor alle stoffen die ZZS zijn volgens de definitie in artikel 5.22a van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Zie voor meer uitleg paragraaf 3.1 Wetgeving bepaalt wat ZZS zijn van dit hoofdstuk. Stoffen die aan artikel 57 REACH voldoen, maar nog niet op de RIVM-lijst met ZZS staan, worden eveneens als ZZS beschouwd. Dit zijn ook stoffen die een bedrijf zelf als ZZS heeft geclassificeerd.

In beginsel gelden de toetsingskaders van deze paragraaf 4 voor alle groepen ZZS:

- ZZS waarvoor in REACH restricties gelden (bijlage XVII),
- ZZS waarvoor in REACH autorisaties gelden (bijlage XIV),
- ZZS die op de kandidatenlijst van REACH staan, maar nog niet op bijlage XIV (autorisaties),
- stoffen die op de RIVM-lijst staan maar (nog) niet op de kandidatenlijst van REACH, POP-stoffen die gereguleerd zijn in de POP-verordening, stoffen die een bedrijf zelf als ZZS heeft geclassificeerd.

~~De zogeheten 'potentiële ZZS' (pZZS)~~Stoffen op de Signaleringslijst [met link naar het begrip] vallen niet onder de toetsingskaders.

~~Tekst in het groene kader wordt integraal verwijderd en vervangen door de hierboven genoemde begrip-link.~~

(…)

4.9.2 Beoordeling mer-plicht

Deze wijziging is uitsluitend tekstueel en is daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

4.9.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze wijziging heeft geen gevolgen voor vigerende omgevingsvergunningen milieu.

5 Wijzigingen bij ‘materialen’

Hieronder staan de wijzigingen die (hoofdzakelijk) te maken hebben met de toetsingskaders van één afval- of ketenplan. De originele teksten van deze plannen zijn te raadplegen via Materialen op de CMP-website.

5.1 Afvalplan assen van AVI’s (overgangstermijn)

In het Afvalplan is opgenomen dat voor een deel van de minimumstandaard een overgangstermijn van 2 jaar geldt. In de periode zou de sector moeten kunnen zorgen voor voldoende capaciteit om bodemassen te reinigen tot het gewenste niveau. In het CMP staat ook:

“Een periode van 2 jaar na inwerkingtreding van het CMP ambitieus maar niet onmogelijk is om voldoende capaciteit te realiseren om alle bodemas daadwerkelijk te reinigen zodat het voldoet aan de kwaliteitseisen voor niet-vormgegeven bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit 2022.”

en

“Mocht blijken dat de overgangstermijn van 2 jaar niet voor alle situaties toereikend is terwijl de sector zich naar het oordeel van de overheid wel voldoende heeft ingespannen, dan wordt bezien of enig uitstel alsnog nodig is.”

De verwerkers van bodemas hebben laten zien dat ze druk bezig zijn om de benodigde extra capaciteit te realiseren, maar ook dat een periode tot 1 januari 2028 te kort is om dit daadwerkelijk voor elkaar te krijgen.

N.B.:
De verwerkers van bodemas hebben aangegeven rond de jaarwisseling een aanvraag om een milieuvergunning voor extra capaciteit in te gaan dienen. Het indienen van deze aanvragen is een voorwaarde voor de voorgenomen wijziging van het CMP op dit punt. Mocht tijdens de zienswijzeperiode blijken dat verwerkers toch afzien van voorgenomen uitbreiding van wascapaciteit en dus niet voldoen aan de voorwaarde uit het CMP om ‘*zich voldoende in te spannen om aan de minimumstandaard te gaan voldoen*’, dan wordt de verlenging van de overgangstermijn in de definitieve versie van het CMP mogelijk alsnog geschrapt.

5.1.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (36) In de minimumstandaard in paragraaf 2.2 Minimumstandaard van het afvalplan wordt de overgangstermijn eenmalig verlengd en zal lopen tot 1 januari 2029. Dit wordt als concrete datum opgenomen:

- in de minimumstandaard van deelstroom a onder ‘**Overgangstermijn**’
- in de minimumstandaard van deelstroom a onder ‘**Niet-reinigbare partijen**’
- op 2 plaatsen in het beleid voor grensoverschrijdend transport.
- in enkele om andere aangepaste teksten in paragrafen 1 t/m 3 van dit afvalplan.

Voor de uiteindelijke teksten wordt verwezen naar ‘Bijlage 3: Afvalplan assen van AVI’s’ bij deze notitie.

Behalve in de toelichting van dit afvalplan werkt deze aanpassing ook door in toelichtende teksten van onderdeel ‘Immobilisaat, vulstof of toeslagmateriaal’ en in ‘Ketenplan beton’. Ook daar wordt de termijn verlengd en wordt daar waar als formulering werd aangehouden “2 jaar na inwerkingtreding CMP” nu “1 januari 2029” als concrete datum genoemd.

5.1.2 Beoordeling mer-plicht

De milieueffecten van het nog tijdelijk toestaan van het toepassen van niet volledig gereinigde AVI-bodemas zijn reeds bekend uit het MER-CMP en hoeven niet nog een keer beMERd. Dat blijft gelden bij een verlenging van de overgangstermijn.

5.1.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze wijziging betekent vergunningen van

1. opwerkers van ruwe bodemas, en
2. opwerkers van het metaalconcentraat dat bij de eerste opwerking van bodemas ontstaat

niet per 1 januari 2028 moeten zijn geactualiseerd, maar pas 1 jaar later.

Deze wijziging leidt echter niet tot meer of minder vergunningen die moeten worden geactualiseerd.

5.2 Afvalplan assen van AVI's (metaalconcentraat)

Voor de minimumstandaard voor metaalconcentraat (minimumstandaard e) gaat voor het verplicht opwerken van de minerale fractie tot de kwaliteit van niet-vormgegeven bouwstoffen volgens de Regeling bodemkwaliteit 2022 dezelfde overgangstermijn gelden als voor AVI-bodemas zelf (minimumstandaard a). Dit is al in de toelichting benoemd met de aanpassingen daarvan per 1 april 2026 en wordt nu in de minimumstandaard doorgevoerd. Reden daarvoor is dat metaalconcentraat in feite ook een vorm van AVI-bodemas is. Tevens wordt hierbij rekening gehouden met de verlenging van de overgangstermijn tot 1 januari 2029 (zie paragraaf 5.1 van deze notitie).

5.2.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (37) De laatste bullit van minimumstandaard e in paragraaf 2.2 Minimumstandaard wordt aangepast. Voor het effect op de CMP-teksten wordt verwezen naar 'Bijlage 3: Afvalplan assen van AVI's' bij deze notitie.

5.2.2 Beoordeling mer-plicht

De minerale fractie van het metaalconcentraat is een vorm van AVI-bodemas. De milieueffecten van de voorgeschreven minimumstandaard zijn meegenomen in het MER-CMP en hoeven niet nog een keer beMERd. Dat blijft gelden bij een invoegen van dezelfde overgangstermijn als die voor AVI-bodemas.

5.2.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze wijziging van het CMP leidt niet tot nieuwe verplichte actualisatie van omgevingsvergunningen milieu. Voor actualisaties die al nodig waren op basis van de oorspronkelijke tekst van het CMP is nu iets meer tijd beschikbaar.

5.3 Afvalplan assen van AVI's (begrippen)

In dit afvalplan zijn de begrippen granulaat en vulstof zoals die in dit deel van het CMP worden gebruikt opgenomen. In de uitvoeringspraktijk blijkt dat er ook behoefte is om van een aantal andere begrippen aan te geven hoe deze in het kader van dit afvalplan moeten worden gelezen.

5.3.1 Voorgenomen wijziging

In paragraaf 1 Afbakening toetsingskaders van het afvalplan worden omschrijvingen toegevoegd van 'Ongereinigde of ruwe AVI-bodemassen', 'Reinigen', 'Halffabricaat' en 'Immobilisaat'. Voor de invulling van deze begrippen wordt verwezen naar 'Bijlage 3: Afvalplan assen van AVI's' bij deze notitie.

5.3.2 Beoordeling mer-plicht

Het betreft uitsluitend een betere duiding van enkele begrippen die al in het afvalplan werden gebruikt en waarvan de invulling tot nu toe uit de context van de tekst werd afgeleid. Het is alleen bedoeld als verduidelijking en geen van deze begrippen is bedoeld om het beleid aan te passen. Er is dus geen sprake van aanzienlijke milieugevolgen en daarom ook niet van mer-plicht.

5.3.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Er is geen sprake van wijziging van beleid en er wordt niet verwacht dat verleende vergunningen door deze wijziging van het CMP moeten worden geactualiseerd.

5.4 Afvalplan groenafval

Bij het opstellen van het CMP is geoordeeld dat helder was dat zeefgrond verwerkt moet worden volgens de bepalingen van het Afvalplan grond. Deze duidelijkheid wordt echter door gebruikers van het CMP gemist en wordt weer toegevoegd aan de minimumstandaard van het Afvalplan groenafval. Op 1 april 2026 is dit reeds aangekondigd in de toelichting van het afvalplan. Verder is extra informatie toegevoegd om te verduidelijken wanneer residu valt onder het afvalplan grond en wanneer onder het afvalplan residuen.

5.4.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (38) In paragraaf 2.2 Minimumstandaard wordt minimumstandaard b als volgt gewijzigd:

Deelstroom	Afvalstof	Minimumstandaard
b	Residu dat ontstaat bij het verwerken van groenafval	~~Verwerken volgens het Afvalplan residuen~~ Residu dat voldoet aan de definitie van grond, waaronder zeefgrond: verwerken volgens de minimumstandaard van het Afvalplan grond. Overig residu dat niet voldoet aan de definitie van grond, of residu dat valt onder de definitie van grond maar waarvoor de bewindspersoon van het ministerie een verklaring van niet-reinigbaarheid en niet-immobiliseerbaarheid heeft afgegeven: verwerken volgens de minimumstandaard van het Afvalplan residuen.

5.4.2 Beoordeling mer-plicht

Volgens de huidige bepalingen van het CMP moet zeefgrond ook al volgens het Afvalplan grond verwerkt worden. Die redenering moet elk bevoegd gezag nu zelf maken. Het expliciet maken ervan in het Afvalplan groenafval is dus alleen het centraal uitschrijven van iets dat nu steeds decentraal wordt bepaald maar leidt materieel niet tot een andere praktijk en heeft daarom geen aanzienlijke milieueffecten.

5.4.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Het expliciet maken wat de minimumstandaard voor 'zeefgrond' is zou geen aanleiding moeten zijn om vergunningen van verwerkers van groenafval aan te passen, omdat zeefgrond voldoet aan de definitie van grond en dus ook nu al volgens dat afvalplan verwerkt zou moeten worden.

5.5 Afvalplan kwik en kwikhoudend afval

De kwikverordening bevatte een uitzondering op het verbod van de richtlijn storten om op stortplaatsen vloeibaar afval te accepteren. Hierdoor was het mogelijk vloeibaar kwikafval tijdelijk op te slaan op stortplaatsen. Deze uitzondering is per 1 januari 2026 vervallen. Tijdelijke opslag van vloeibaar kwikafval op stortplaatsen is daarom niet meer toegestaan. Tijdelijke opslag op andere locaties, bijvoorbeeld bij bedrijven die kwikhoudende materialen en producten ontkwikken en/of bedrijven die metallisch kwikafval stabiliseren, is nog wel mogelijk op locaties die bestemd en uitgerust zijn voor de tijdelijke opslag van kwikafval en voor zover wordt voldaan aan geldende regelgeving.

5.5.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (39) In paragraaf 2.2 Minimumstandaard wordt bij de minimumstandaarden d en e de tweede alinea als volgt aangepast:

d	Metallisch kwik en gestabiliseerd metallisch kwik t.b.v.	(…)

	permanente opslag, m.u.v. metallisch kwik zoals bedoeld onder deelstroom e.	Voorafgaand aan permanente verwijdering is tijdelijke opslag van metallisch kwik toegestaan gedurende maximaal 1 jaar en conform de bepalingen daartoe uit de Kwikverordening ~~en de Regeling acceptatie afvalstoffen op stortplaatsen~~. (…)
e	Metallisch kwik dat vrijkomt bij de winning en reiniging van aardgas	…) Voorafgaand aan permanente verwijdering is tijdelijke opslag van metallisch kwik toegestaan gedurende maximaal 1 jaar en conform de bepalingen daartoe uit de Kwikverordening ~~en de Regeling acceptatie afvalstoffen op stortplaatsen~~. (…)

In de toelichting van het afvalplan wordt ingegaan op de regels waaraan tijdelijke opslag op andere locaties dan stortplaatsen aan moeten voldoen.

5.5.2 Beoordeling mer-plicht

Deze aanpassing is noodzakelijk om het CMP aan te laten sluiten bij direct geldende Europese wetgeving. De aangepaste verordening is al in werking en tijdelijke opslag op stortplaatsen is al niet meer toegestaan. Deze aanpassing van de minimumstandaard leidt dus zelf niet tot milieugevolgen en is daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

5.5.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

De wijziging van de Kwikverordening zelf, en dus ook het CMP, heeft alleen gevolgen voor vergunningen als er in Nederland stortplaatsen zijn waar een tijdelijke opslaglocatie voor metallisch kwikafval is ingericht. Die vergunningen zouden moeten worden aangepast omdat acceptatie van vloeibare afvalstoffen op stortplaatsen nu ook voor metallisch kwikafval niet meer is toegestaan.

5.6 Afvalplan oplosmiddelen en glycolen

Naar aanleiding van vragen die gesteld zijn aan de Helpdesk Afvalbeheer is gebleken dat de link naar de uitleg van het begrip ‘monostroom’ onderaan minimumstandaard c ontbreekt. Dit begrip is wel gedefinieerd in het CMP (net als in LAP3) en luidt als volgt:

Monostroom: Één partij afkomstig van één ontdoener, die na in het afvalstadium te zijn geraakt, niet vermengd is met andere (afval)stoffen. Chemisch gezien kan een monostroom één oplosmiddel of een mengsel van oplosmiddelen betreffen.

De link naar dit bestaande begrip ‘monostroom’ wordt daarom weer toegevoegd aan dit afvalplan.

5.6.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (40) In paragraaf 2.2 Minimumstandaard wordt in kolom ‘afvalstof’ bij minimumstandaard c op het begrip ‘monostroom’ een link gelegd naar de CMP-begrippenlijst zodat duidelijk is wat hier met ‘monostroom’ wordt bedoeld. Het begrip zelf staat al in de begrippenlijst en wordt niet gewijzigd.

c	• (…) • Die geen monostroom [*link wordt op de website hier aangelegd*] betreffen	…()…

5.6.2 Beoordeling mer-plicht

Deze wijziging is niet inhoudelijk maar betreft slechts het aanbrengen van een interne verwijzing naar de begrippenlijst. Er zijn geen milieueffecten en deze wijziging is daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

5.6.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze wijziging is niet inhoudelijk en leidt niet tot verplichte actualisatie van vergunningen.

5.7 Ketenplan papier en karton

Het toetsingskader verwijst naar een beleidsregel die ondertussen is ingetrokken en vervangen door een nieuwe met dezelfde naam, andere datum.

5.7.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (41) In paragraaf 9 Afbakening toetsingskaders van het Ketenplan papier en karton is de naam van en verwijzing naar een oude versie van de beleidsregel vervangen door de naam en link naar de nieuwe beleidsregel.

Afvalstoffen	Toelichting
Gescheiden ingezameld dan wel gescheiden afgegeven schoon en droog papier en karton van zowel huishoudens als van bedrijven (schoon papierafval)	Dit zijn (niet limitatief): kranten, drukwerk, tijdschriften, grafisch papier (van printers en kopieerapparaten), papier en kartonnen verpakkingen en snijafval.
Gescheiden ingezameld dan wel gescheiden afgegeven nat of vervuild papier en karton van zowel huishoudens als van bedrijven	In de ~~Beleidsregel bestuursrechtelijke handhaving verontreinigd papier- en karton en metaalafval~~ Beleidsregel bestuursrechtelijke handhaving verontreinigd papier- en metaalafval 2026 is uitgewerkt wanneer geen sprake is van schoon papierafval.

5.7.2 Beoordeling mer-plicht

Deze wijziging is slechts een actualisatie aan de nieuwe beleidsregel, maar leidt vanuit het CMP zelf niet tot een andere uitvoeringspraktijk. Daarom is deze wijziging beoordeeld als niet mer-plichtig.

5.7.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze wijziging heeft betrekking op grensoverschrijdend transport en niet op omgevingsvergunningen milieu.

5.8 Afvalplan verpakkingen

De minimumstandaard (paragraaf 2.2) van dit afvalplan maakt onderscheid tussen lege verpakkingen en verpakkingen die nog resten lijm, kit, verf of andere potentieel gevaarlijke stoffen bevatten. In praktijk is niet uit te sluiten dat in partijen lege verpakkingen incidenteel nog een niet-lege verpakking terecht komt. Het afvalplan was niet duidelijk welke minimumstandaard in zo'n geval van toepassing is. Om deze onduidelijkheid weg te nemen wordt een aanpassing in de minimumstandaard aangebracht.

5.8.1 Voorgenomen wijziging

wijziging (42) De minimumstandaard van dit afvalplan wordt onder onderdeel b als volgt aangepast:

Deel-stroom	Afvalstof	Minimumstandaard
a	Naar soort gescheiden ingezamelde/afgegeven *lege* verpakkingen van particulieren en bedrijven. Lege verpakkingen zijn verpakkingen die schud-, schrap- of schraapleeg zijn.	Verwerken conform de daarvoor geldende minimumstandaarden: • Kunststoffen: Afvalplan kunststoffen • Metalen: Afvalplan metalen • Glas: Afvalplan glas • Papier/karton: Ketenplan papier • Hout: Ketenplan hout • Textiel: Ketenplan textiel • EPS: Afvalplan EPS

		• Drankenkartons: verwerken volgens minimumstandaard f. • Verpakkingen met resten inhoud (zie verder bij c. en d.) en • Spuitbussen: verwerking volgens minimumstandaard e.
b	Niet naar soort gescheiden ingezamelde/afgegeven *lege* verpakkingen van particulieren en bedrijven, inclusief partijen met incidentele verontreiniging met niet-lege verpakkingen. Lege verpakkingen zijn verpakkingen die schud-, schrap- of schraapleeg zijn.	1. Indien nodig worden incidenteel aanwezige niet lege verpakkingen afgescheiden. Deze worden verwerkt volgens minimumstandaarden c of d. 2. Voor het overige is de minimumstandaard sSorteren (*) met als doel scheiden in de verschillende soorten verpakkingen ten behoeve van het recyclen volgens de respectievelijke minimumstandaarden (zie onder minimumstandaard a.). 3. Verwerken van een overblijvend residu van stap 2 volgens minimumstandaard g. (*) Voor gemengd verpakkingsafval waarvoor (verder) sorteren geen extra recyclebare fracties oplevert, bijvoorbeeld omdat het te sterk vervuild of verontreinigd is, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).
c	(…)	
d	(…)	

5.8.2 Beoordeling mer-plicht

Deze wijziging beoogt alleen om duidelijkheid te geven over de afbakening van de diverse minimumstandaarden binnen dit afvalplan. Het is niet de bedoeling het beleid te wijzigen of aan te sturen op een andere vorm van verwerking van deelstromen verpakkingen. Deze wijziging heeft daarom geen aanzienlijke milieugevolgen en is daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

5.8.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze wijziging beoogt geen wijziging van de wijze van verwerken van categorieën van verpakkingen. De kans dat er vergunningen moeten worden aangepast is daarom klein. Als het toch speelt zou het gaan om een beperkt aantal vergunningen van verwerkers van verpakkingen waar de afbakening tussen de minimumstandaarden een mogelijk aandachtspunt is.

5.9 Grensoverschrijdend transport (afval- en ketenplannen)

In paragraaf 3 van alle afvalplannen en paragraaf 11 van alle ketenplannen is het toetsingskader grensoverschrijdend transport uitgewerkt. Dit toetsingskader wordt geactualiseerd naar aanleiding van de herziene EVOA. Daarnaast worden in overleg met de ILT verschillende wijzigingen doorgevoerd om de leesbaarheid van introductietekst te vergroten en de tabellen te verduidelijken. Ook zijn er een aantal correcties doorgevoerd. Dit leidt tot generieke wijzigingen die van toepassing zijn op alle afval- en ketenplannen (zie paragraaf 5.1.1.1). Naast generieke wijzigingen zijn verschillende wijzigingen in meerdere plannen doorgevoerd (zie paragraaf 5.1.1.2). Van deze wijzigingen zijn een aantal voorbeelden uit keten-of afvalplannen met deze wijziging is doorgevoerd. Daarnaast wordt verwezen naar andere plannen waarin soortgelijke wijzigingen zijn doorgevoerd. Tot slot zijn er plan-specifieke wijzigingen die uitsluitend in één keten-of afvalplan worden doorgevoerd (zie paragraaf 5.1.1.3). Dit betreffen correcties, verduidelijkingen of andere wijzigingen die niet onder te brengen zijn onder andere wijzigingen.

In deze paragrafen 5.1.1.1 en 5.1.1.2 worden de wijzigingen op hoofdlijnen gegeven en toegelicht. In 'Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen' worden de wijzigingen herhaald, voorzien van voorbeelden van feitelijk tekstaanpassingen en wordt aangegeven welke wijzigingen in welke afval- en ketenplannen terecht gaan komen. Ook de nummers van de wijzigingen die u kunt gebruiken wanneer u een zienswijze wilt indienen vindt u in die bijlage.

5.9.1 Voorgenomen wijziging

5.9.1.1 Generieke wijzigingen

Generieke wijzigingen worden doorgevoerd in het toetsingskader grensoverschrijdend transport van alle afval- en ketenplannen.

- De ILT toetst bij het beoordelen van kennisgevingen die zijn ingediend vanaf 21 mei 2026 aan de herziene EVOA. Verwijzingen naar bepalingen van de niet-herziene EVOA en uitleg hierover zijn daarom niet meer nodig en worden geschrapt.
- De ILT gaf aan dat door de grote hoeveelheid standaard introductietekst in alle plannen, het sneller over het hoofd wordt gezien als er wel afvalstof-specifieke informatie in de tekst staat. Daarom zijn de standaard introductieteksten in uitklapkaders opgenomen. Afvalstof-specifieke informatie in de introductietekst wordt wel opgenomen zonder uitklapkader.
- In de tabellen overbrenging voor nuttige toepassing en verwijdering staan bezwaargronden (en voorwaarden) uit de (herziene) EVOA die de ILT kan aanvoeren als een overbrenging niet is toegestaan. Deze informatie is niet volledig compleet gebleken in sommige plannen waardoor het opnemen van deze bezwaargronden/voorwaarden alleen verwarrend werkt. De ILT kijkt zelf per geval welke bezwaargrond of voorwaarde van toepassing is, waardoor het opnemen van deze informatie geen meerwaarde heeft. Daarom worden de bezwaargronden (en voorwaarden) uit de (herziene) EVOA in overleg met de ILT geschrapt uit de tabellen.
- Bij overbrengen voor storten wordt verduidelijkt wat precies wordt bedoeld met 'nationale wettelijke bepalingen' bij overbrenging naar Nederland. De standaardzin bij overbrengen voor storten wordt vervangen in alle plannen.

In 'Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen' vindt u onder wijziging (61) een voorbeeld van bovenstaande wijzigingen in het Afvalplan glas. In alle andere afval- en ketenplannen zijn deze wijzigingen ook doorgevoerd.

5.9.1.2 Wijzigingen die in meerdere plannen zijn doorgevoerd

Er zijn vijf wijzigingen die in meerdere plannen zijn doorgevoerd. Hieronder staat per wijziging een toelichting. Dezelfde wijziging kan op verschillende manieren in een plan landen omdat het maatwerk is per afvalstof. Daarom zijn een aantal voorbeelden opgenomen per wijziging hoe dit is doorgevoerd. Per voorbeeld staan andere plannen waarbij de wijziging op soortgelijke manier is doorgevoerd.

1. In een aantal afval- en ketenplannen wordt de relatie met andere afvalplannen als volgt verduidelijkt:

- Als in de minimumstandaard (voor een deel) is verwezen naar andere keten-of afvalplannen, wordt onder het kopje 'Relatie met andere afvalplannen' toegevoegd in welk plan het toetsingskader voor grensoverschrijdend transport van die deelstroom is opgenomen. Als sprake is van terugvoer voor storten wordt toegevoegd in welk plan het toetsingskader voor grensoverschrijdend transport voor die fractie staat.
- Onder het kopje 'Overbrenging voor nuttige toepassing of verwijdering' wordt nogmaals gespecificeerd voor welke deelstromen de tabellen gelden.

In 'Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen' vindt u onder wijziging (62) een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan actief kool. Ook staat daar aangegeven in welke andere volgende afval- en ketenplannen dit analoog wordt doorgevoerd.

2. Bij overbrenging voor alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten, is in verschillende afvalplannen opgenomen dat overbrenging niet is toegestaan 'als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening'. De ILT heeft verzocht om dit te verduidelijken, met name als het gaat over overbrenging voor verbranden als vorm van verwijderen. Voor overbrenging vanuit Nederland voor verbranden als vorm van verwijderen geldt in het algemeen dat deze overbrenging niet wordt geweigerd op basis van nationale zelfvoorziening als de te storten fractie reststoffen van verbranding (bodemas en rookgasreinigingsresidu) betreft. Een restfractie die resulteert na andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten, kan wel aanleiding zijn om toestemming te weigeren op grond van nationale zelfvoorziening wanneer dit is aangegeven in het toetsingskader grensoverschrijdend transport van het keten-of afvalplan. In verschillende afval- en ketenplannen is een wijziging aangebracht om bovenstaande te verduidelijken.

   In 'Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen' staan onder wijziging (63) meerdere voorbeelden van bovenstaande wijzigingen en bij iedere variant steeds in welke andere volgende afval- en ketenplannen dit analoog wordt doorgevoerd.

3. In zeven afvalplannen is in het toetsingskader grensoverschrijdend transport aangegeven dat als er na verwerking een te storten restfractie ontstaat, deze te storten fractie moet worden teruggevoerd (de terugvoerverplichting). In een aantal afvalplannen stond de terugvoerverplichting alleen genoemd in de rij storten. Hierdoor was het niet duidelijk voor welke verwerkingshandeling en voor welke deelstroom de terugvoerverplichting precies geldt. In de zeven afvalplannen met terugvoerverplichting is daarom in zowel de rij van de verwerkingshandeling waar de terugvoerverplichting voor geldt, als in de rij storten een tekst opgenomen over de terugvoerverplichting.

   In 'Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen' staan onder wijziging (64) een tweetal voorbeelden van de doorgevoerde wijzigingen en bij iedere variant steeds in welke andere volgende afval- en ketenplannen dit analoog wordt doorgevoerd.

4. De ILT gaf aan dat sommige tabellen in het toetsingskader grensoverschrijdend transport lastig te lezen zijn omdat er dubbele ontkenningen in staan. De formulering in vele afval- en ketenplannen is daarom tekstueel gewijzigd. In de meeste gevallen is het woord 'tenzij' vervangen door 'overbrenging is uitsluitend toegestaan als' waardoor de formulering positief wordt.

   In 'Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen' vindt u onder wijziging (65) een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan asbest. Ook staat daar aangegeven in welke andere volgende afval- en ketenplannen dit analoog wordt doorgevoerd.

5. In een aantal afval- en ketenplannen stond in de tabel overbrenging voor nuttige toepassing in de rij voorbereiden voor hergebruik 'Gezien de aard en/of samenstelling van deze afvalstof is hergebruik geen reële optie'. Omdat het hier gaat over afvalstoffen is dit gecorrigeerd door 'voorbereiden voor' toe te voegen.

   In 'Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen' vindt u onder wijziging (66) een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan actief kool. Ook staat daar aangegeven in welke andere volgende afval- en ketenplannen dit analoog wordt doorgevoerd.

5.9.1.3 Plan-specifieke wijzigingen

Onderstaande wijzingen betreffen aanvullende correcties, verduidelijkingen of toevoegingen in een specifiek keten-of afvalplan die niet onder een van bovenstaande wijzigingen vallen.

wijziging (43) In Afvalplan drukhouders en brandblussers wordt het woord 'uitgevoerde' verwijderd. Dit is per abuis blijven staan tijdens het overzetten van de sectorplannen van LAP3 naar het CMP en kan hier worden verwijderd.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Andere nuttige toepassing voor deelstroom c	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor deelstroom c geldt dat elke mate van storten of anderszins verwijderen te veel is (met uitzondering van storten van bij nuttige toepassing van ~~uitgevoerde~~ brandblussers vrijkomende restanten bluspoeder dat niet voor recycling geschikt is).
(…)	(…)
Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom a	Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is. Overbrenging is uitsluitend toegestaan als ~~tenzij~~ het gaat om ~~uitvoer~~ voor verwijderen omdat als eerste handeling de gassen worden verwijderd, om daarna recycling van gasflessen en overige drukhouders mogelijk te maken.

wijziging (44) In Afvalplan elektr(on)ische apparatuur en Ketenplan zonnepanelen wordt de verwijzing naar artikel 11 van de Richtlijn AEEA verwijderd omdat er daarnaast ook bepalingen staan over overbrenging in andere artikelen van de Richtlijn AEEA waaraan voldaan moet zijn.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
Voorbereiden voor hergebruik en (voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling	• Als bij overbrenging van en naar Nederland niet wordt voldaan ~~wordt~~ aan ~~het gestelde in artikel 11 van~~ de Richtlijn AEEA. Bij overbrenging naar Nederland moet de verwerking ook voldoen aan de bepalingen uit de Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur; en/of • Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Dit is voor AEEA het geval wanneer de minimale streefcijfers voor nuttige toepassing uit bijlage V van de 'Richtlijn AEEA' niet worden gehaald. Bij overbrenging naar Nederland moet de verwerking ook voldoen aan de bepalingen uit de 'Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~

wijziging (45) In Afvalplan fotografisch afval stond voor deelstroom d tegenstrijdige informatie over wanneer de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor deelstroom d geldt dat elke mate van storten of anderszins verwijderen te veel is. Dit is gecorrigeerd door 'd' te verwijderen uit de eerste bullet.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen
	• Dit is voor afvalstoffen van deelstroom a, b, c~~, d~~ en e het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd; en/of • voor deelstroom a, b, d en e wanneer minder wordt gerecycled dan gangbaar is bij verwerking van de afvalstoffen in Nederland; en/of • voor deelstroom d geldt dat elke mate van storten of anderszins verwijderen te veel is. ~~(Bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~
(…)	(…)

wijziging (46) In Afvalplan grond wordt verduidelijkt in welk afvalplan het toetsingskader voor grensoverschrijdend transport staat voor verschillende grondreinigingsresiduen. Hiervoor is informatie toegevoegd onder de kopjes 'algemeen' en 'relatie met andere afvalplannen' in paragraaf 3 toetsingskaders grensoverschrijdend transport.

3. Toetsingskader grensoverschrijdend transport

(…)

Algemeen

- Het behandelen van asbesthoudende grond gericht op het afscheiden/verwijderen van de asbestvezels, wordt - gelet op het primaire doel van de eerste handeling - gezien als (voorlopige) verwijdering. Grensoverschrijdend transport wordt daarom beoordeeld als een overbrenging voor verwijdering.
- ~~Voor het grensoverschrijdend transport van een asbestfractie of een asbesthoudend slib dat na de reiniging van grond is ontstaan, geldt het toetsingskader voor grensoverschrijdend transport van Afvalplan asbesthoudend afval.~~
- PCB's en andere POP's moeten worden vernietigd of onomkeerbaar worden omgezet. Grensoverschrijdend transport van PCB-houdende en andere POP-rijke afvalstoffen wordt daarom beoordeeld als overbrenging voor (voorlopige) verwijdering. Dit geldt ook als het merendeel van de afvalstoffen uiteindelijk - na vernietiging van de aanwezige PCB's en overige POP's - nuttig wordt toegepast.
- Bij het overbrengen van PFAS-houdende grond moet het bedrijf een milieuhygiënische verklaring verstrekken waaruit moet blijken binnen welke kwaliteitsklasse van de Regeling besluit bodemkwaliteit 2022 de partij moet worden ingedeeld. Daarnaast moet uit de verklaring blijken aan welke voorlopige toepassingswaarden van het handelingskader PFAS de partij voldoet. De milieuhygiënische keuring moet conform de Nederlandse (kwalibo) regelgeving zijn uitgevoerd. Aan de hand van deze gegevens beoordeelt de ILT de kennisgeving voor PFAS-houdende grond.
- In bijzondere gevallen dat grond onder meerdere deelstromen van de minimumstandaard valt, moet worden voldaan aan de eisen van alle van toepassing zijnde deelstromen. ~~Indien grond valt onder meerdere van de categorieën a, b en c van paragraaf 2 geldt dat het strengste beleid van toepassing is.~~ Als op basis van één van de categorieën het oordeel is dat negatief op een kennisgeving moet worden beschikt, dan wordt negatief beschikt.
- In de toelichting is in paragraaf 4.1 [Grond en herkomst] aangegeven dat het residu van de reiniging van grond voldoet aan de definitie van grond als bedoeld in artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit. Het Afvalplan grond is op dit grondreinigingsresidu van toepassing zolang de bewindspersoon van het ministerie nog geen verklaring van niet-reinigbaarheid en niet-immobiliseerbaarheid heeft afgegeven voor dit residu. Voor deelstroom a en b betekent dit dat waar er in de overbrengingsparagraaf wordt gesproken over grond, dit ook betrekking heeft op grondreinigingsresidu van deze deelstromen indien deze niet onder deelstroom e vallen. Voor deelstroom c wordt voor

het grondreinigingsresidu verwezen naar een afvalplan [Asbest]. Voor deelstroom d en e wordt in zijn geheel verwezen naar een ander afvalplan. Zie verder onder het kopje 'Relatie met andere afvalplannen' verderop in deze paragraaf.

(…)

Relatie met andere afvalplannen

Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval voor deelstromen c (deels), d en e (reinigingsresidu van deelstroom a en b). Het toetsingskader voor overbrenging van de afgescheiden asbestfractie/asbestslibfractie van deelstroom c valt onder het [Afvalplan asbest]. Het toetsingskader van deelstroom d valt onder het [Afvalplan kwik en kwikhoudend afval]. Het toetsingskader voor overbrenging van deelstroom e valt onder [Afvalplan residuen].

Deelstroom e valt onder het [Afvalplan residuen]. Het toetsingskader voor overbrengen en specifiek voor terugvoer van storten van deelstroom e staat beschreven in paragraaf 3 van het 'afvalplan residuen'.

(…)

wijziging (47) In Ketenplan hout wordt onderstaande tekstuele wijziging doorgevoerd om de tekst beter leesbaar te maken.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling en andere nuttige toepassing voor deelstroom a, c en d	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor hout dat niet behandeld is met middelen die koper en chroom (CC-hout) of koper, chroom en arseen (CCA-hout) bevatten geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is. ~~In afwijking van het voorgaande wordt~~ Overbrenging vanuit Nederland voor CCA-hout voor recycling/ andere nuttige toepassing is alleen toegestaan voor zover de voorgenomen vorm van verwerking is toegestaan op grond van de REACH verordening. ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~
(…)	(…)

wijziging (48) In Afvalplan zeefzand wordt onderstaande tekstuele wijziging doorgevoerd om de tekst beter leesbaar te maken.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Andere nuttige toepassing	Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling (voor PAK-rijk zeefzand na vernietiging of verwijdering van de PAK) mogelijk is. ~~Dit verbod geldt ook voor~~ Overbrenging ten bate van opvulling of nuttige toepassing in de diepe ondergrond, als mede het vervaardigen van mortels die gebruikt worden als opvul- of stabilisatiemateriaal is eveneens niet toegestaan

wijziging (49) In Afvalplan kwik en kwikhoudend afval worden onderstaande wijzigingen doorgevoerd.

- Toelichting wordt toegevoegd waarom overbrenging voor verbranden als vorm van verwijderen niet is toegestaan.
- Tekstuele wijziging in de rij 'Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom a, b en c' worden doorgevoerd om de leesbaarheid te vergroten en om de formulering te uniformeren met andere afvalplannen.

- D8 en D9 worden toegevoegd in de rij 'andere vormen van (voorlopige) verwijderen' omdat in de herziene EVOA deze handelingen zijn toegevoegd aan de definitie 'voorlopige verwijdering'.

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Verbranden als vorm van verwijderen voor deelstroom d, e en f	Gezien de aard van de afvalstoffen en/of omdat hiermee niet is voldaan aan artikel 13 van de Kwikverordening.
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom a, b en c	~~Tenzij;~~ Overbrenging is uitsluitend toegestaan als: • het afval wordt ontkwikt als eerste handeling; en • de eerste handeling ~~is~~ gericht is op het afscheiden van kwik ten behoeve van tijdelijke opslag in afwachting van D1 of D12; en • na ontkwikken als vervolghandeling het ontkwikte materiaal wordt verbrand of nuttig toegepast en/of • het materiaal dat alleen gestort kan worden teruggevoerd wordt als na ontkwikken als vervolghandeling (een deel) van het ontkwikte materiaal alsnog alleen gestort kan worden. ~~dan moet het teruggevoerd worden naar het land van herkomst~~, Zie paragraaf 4.3.1 Overbrengen voor storten van 'Grensoverschrijdend transport' voor verdere uitleg en de specifieke voorwaarden. Dit betekent dat: ○ Overbrenging vanuit Nederland ~~kan~~ in beginsel kan worden toegestaan wanneer na ontkwikken een residu overblijft dat ook bij verwerking in Nederland alsnog volledig gestort had mogen worden en dat om te storten weer wordt teruggevoerd naar Nederland. ○ Overbrenging naar Nederland wordt in beginsel toegestaan wanneer na ontkwikken een residu overblijft dat weer wordt teruggevoerd. ~~.naar het land van herkomst. Zie de voorwaarden in paragraaf 4.3.1 Overbrengen voor storten in 'Grensoverschrijdend transport'.~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom d, e en f	Tenzij sprake is van overbrenging voor handeling D8, D9, D13, D14 of D15 in afwachting van D1 of D12. ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~
(…)	(…)

wijziging (50) In Afvalplan matrassen stond bij overbrenging voor (voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling dat overbrenging niet is toegestaan als een deel anderszins wordt verwijderd. Dit klopte niet met de minimumstandaard en wordt gecorrigeerd.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Dit is voor matrassen het geval wanneer minder dan 80% (m/m, gerekend op basis van droge stof) wordt gerecycled en/of een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort ~~of anderszins verwijderd~~, tenzij: • uit de kennisgeving blijkt dat recycling niet mogelijk is vanwege de aard of samenstelling van de afvalstof, én, • er niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort. ~~of anderszins verwijderd.~~ ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~

wijziging (51) Afvalplan olie-en brandstofrestanten wordt gecorrigeerd op uniform taalgebruik.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling en andere nuttige toepassing	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor vloeibare brandstof- of olierestanten geldt dat elke mate van storten of anderszins verwijderen ~~van verwijderen~~ te veel is. ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~

wijziging (52) Afvalplan afgewerkte olie wordt gecorrigeerd op een foutieve verwijzing naar de EVOA in plaats van de POP-verordening.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
Alle vormen van nuttige toepassing voor deelstroom a	Op basis van Verordening (EU) 2019/1021 ~~Verordening (EU) 1013/2006~~ (POP-verordening) moeten alle overbrengingen worden aangemerkt als overbrenging voor (voorlopige) verwijdering. ~~(bezwaargrond 12 lid 1 onder b en k nEVOA (artikel 12 lid 1 onder j en k EVOA)).~~
(…)	(…)

(…)

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstoom a	Overbrenging is uitsluitend toegestaan als ~~Tenzij~~ alle PCB's worden vernietigd of onomkeerbaar worden omgezet volgens de in Verordening (EU) 2019/1021 ~~Verordening (EU) 1013/2006~~ (POP-verordening) genoemde technieken en er bij overbrenging vanuit Nederland niet alsnog een deel van de afvalstof in het buitenland wordt gestort. ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~
(…)	(…)
Storten voor deelstroom a	~~Op grond van nationale zelfvoorziening;~~ ~~• en op grond van Verordening (EU) 1013/2006 (POP-verordening); en~~ ~~• bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ • Op grond van Verordening (EU) 2019/1021 (POP-verordening), en • voor storten wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd.
(…)	(…)

wijziging (53) Afvalplan oplosmiddelen en glycolen wordt gecorrigeerd op een fout op de website.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling	~~(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling~~ Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Dit is voor regenereerbare halogeenarme oplosmiddelen en glycolen het geval wanneer: • minder wordt gerecycled dan gangbaar is bij verwerking van de afvalstof in Nederland, en/of • wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd. Dit is voor halogeenhoudende oplosmiddelen het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort. ~~(Bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~
(…)	(…)

<u>wijziging (54)</u> In Afvalplan PUR/PIR-isolatieplaten worden onderstaande wijzigingen en correcties doorgevoerd.

- Bij voorbereiden voor hergebruik en (voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling stond dat de verwerking moet voldoen aan bepalingen in de F-gassenverordening en de Ozonverordening. Deze informatie staat al onder het kopje 'Europese verordeningen' en is daarom verwijderd uit de tabel om dubbeling te voorkomen. Toegevoegd is de bezwaargrond uit de EVOA dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging moet rechtvaardigen.
- In het MoP30 rapport staan onder andere goedgekeurde technieken om 'verdunde bronnen' zoals PUR/-PIR-isolatieplaten met bepaalde blaasgassen te verwerken. Deze goedgekeurde technieken betreffen verwerking in een AVI of DTO. De verwijzing naar het MoP30 rapport bij overbrengen voor alle vormen van nuttige toepassing was niet correct omdat overbrenging voor andere nuttige toepassing van de platen in zijn geheel naar een buitenlandse AVI dan toegestaan zou zijn terwijl in Nederland een verwerker de PUR/PIR-isolatieplaten hoogwaardiger kan verwerken. Dit wordt gecorrigeerd.
- In de minimumstandaard van deelstroom a en b staat dat polyurethaan/polyisocyanuraat nuttig toegepast moet worden. In de tabel overbrengen voor verwijderen stond foutief 'recyclen' in plaats van nuttige toepassing (inclusief recyclen). Dit wordt gecorrigeerd. Daarnaast wordt gespecificeerd dat bij andere vormen van (voorlopig) verwijderen *anders dan verbranden* niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof mag worden gestort.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
~~Voorbereiden voor hergebruik voor van in zijn geheel gedemonteerde platen vallend onder deelstroom a~~ <u>Voorbereiden voor hergebruik en (voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling</u>	~~Als de verwerking in strijd is met de bepalingen van Verordening (EU) 2024/573 (F-gassenverordening) en Verordening (EU) 2024/590 (Ozonverordening) (bezwaargrond 12 lid 1 onder b en k nEVOA (artikel 12 lid 1 onder j en k EVOA)).~~ Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor PUR/PIR-isolatieplaten geldt dat elke mate van storten te veel is.
~~Alle vormen van (voorlopige) nuttige toepassing voor deelstroom a en b~~ <u>Andere nuttige toepassing</u>	~~Tenzij de verwerking is toegestaan op basis van de goedgekeurde vernietigingstechnieken in het MoP30 rapport (bezwaargrond 12 lid 1 onder b en k nEVOA (artikel 12 lid 1 onder j en k EVOA)).~~ <u>Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recyclen van metalen en pentaan (indien aanwezig) mogelijk is; tenzij</u> • <u>uit de kennisgeving blijkt dat de kosten van verwerking meer bedragen dan € 265,-/ton, én</u> • <u>niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort.</u>

(…)

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen en bezwaargronden**
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten	~~Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recyclen van polyurethaan/polyisocyanuraat, metalen en pentaan (indien aanwezig) na afvangen en verwerken van de aanwezige gassen volgens de goedgekeurde vernietigingstechnieken in het MoP3 rapport mogelijk is; tenzij~~ • ~~uit de kennisgeving blijkt dat de kosten van verwerking meer bedragen dan € 265, /ton, én~~ • ~~niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~ Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing van polyurethaan/polyisocyanuraat, metalen en pentaan (indien aanwezig) mogelijk is; tenzij • uit de kennisgeving blijkt dat de kosten van verwerking meer bedragen dan € 265,-/ton. • Daarnaast geldt dat na een handeling van andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof mag worden gestort.
(…)	(…)

wijziging (55)
In Afvalplan residuen is het niet duidelijk hoe de drie bullets gelezen moeten worden in relatie tot de eerste zin. Om dat beter voor het voetlicht te brengen wordt onderstaande wijziging doorgevoerd.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling	~~Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Dit is voor afvalstoffen van deelstroom b het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort; en~~ • ~~geen diffuse verspreiding van toxische zware metalen plaatsvindt én de zware metalen ook niet worden verdeeld over een substantieel groter volume;~~ • ~~de afvalstoffen voor thermisch reinigen ten behoeve van nuttige toepassing worden overgebracht en het residu uitsluitend brandbare verontreinigingen bevat;~~ • ~~het nuttig toepassen betreft in ondergrondse bergplaatsen met een opvulplicht of opvulnoodzaak die moeten worden opgevuld~~ ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~ Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Dit is voor afvalstoffen van deelstroom b het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort. Aanvullend geldt dat overbrenging uitsluitend is toegestaan als daarbij geen diffuse verspreiding van toxische zware metalen plaatsvindt én de zware metalen ook niet worden verdeeld over een substantieel groter volume. Daarnaast geldt het onderstaande:

	• Als de afvalstoffen voor thermisch reinigen ten behoeve van nuttige toepassing worden overgebracht, is overbrengen alleen toestaan als het residu uitsluitend brandbare verontreinigingen bevat. Als de handeling nuttig toepassing in ondergrondse bergplaatsen betreft, is overbrengen alleen toestaan als sprake is van bergplaatsen met een opvulplicht of opvulnoodzaak die moeten worden opgevuld.
(…)	(…)

wijziging (56)
Afvalplan restafval wordt geactualiseerd naar de herziene EVOA. Overbrenging voor verwijderen van gemengd stedelijk afval is niet toegestaan op grond van de herziene EVOA (artikel 11). Daarnaast zijn tekstuele verduidelijkingen doorgevoerd in de tabel overbrenging voor nuttige toepassing.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Andere nuttige toepassing voor deelstroom a en c	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. ~~Dit betekent~~ Voor afvalstoffen van deelstroom a en c geldt dat elke mate van storten te veel is.~~; en voor~~ Overbrenging van buitenlands brandbaar afval naar Nederland is uitsluitend toestaan indien er op het moment van indienen van de kennisgeving geen belemmeringen bestaan op basis van het importplafond. Zie [Beperken import brandbaar afval]. ~~(bezwaargrond artikel 12 lid 1 onder a, b en/of c en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder a en g en bij overbrenging naar Nederland artikel 12 lid 1 onder k EVOA)).~~
Andere nuttige toepassing voor deelstroom b	Omdat hoogwaardiger verwerken na sorteren van een deel van de monostromen in de vorm van recycling mogelijk is. Overbrenging is ook niet toegestaan ~~en~~ als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Dit betekent dat elke mate van storten te veel is. ~~(bezwaargrond artikel 12 lid 1 onder a, b en/of c en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder a en g en bij overbrenging naar Nederland artikel 12 lid 1 onder k EVOA)).~~

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom b	~~Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~ Overbrenging voor verwijderen van gemengd stedelijk afval dat is ingezameld van particuliere huishoudens, van andere afvalstoffenproducenten of van beide, of gemengd stedelijk afval dat een afvalverwerkingshandeling heeft ondergaan die de eigenschappen er van niet wezenlijk heeft veranderd, is niet toegestaan op grond van de EVOA.
Verbranden als vorm van verwijderen voor deelstroom a en c	~~Voor overbrenging van buitenlands brandbaar afval naar Nederland indien er op het moment van indienen van de kennisgeving belemmeringen bestaan op basis van het importplafond. Zie Beperken import brandbaar afval.~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~ Overbrenging voor verwijderen van gemengd stedelijk afval dat is ingezameld van particuliere huishoudens, van andere afvalstoffenproducenten of van beide, of gemengd stedelijk afval dat een afvalverwerkingshandeling heeft ondergaan die de

	eigenschappen ervan niet wezenlijk heeft veranderd, is niet toegestaan op grond van de EVOA. Als van bovengenoemde afvalstoffen geen sprake is, dan geldt dat overbrenging van buitenlands brandbaar afval naar Nederland uitsluitend is toegestaan indien er op het moment van indienen van de kennisgeving geen belemmeringen bestaan op basis van het importplafond. Zie [Beperken import brandbaar afval].
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom a en c	~~Als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ Overbrenging voor verwijderen van gemengd stedelijk afval dat is ingezameld van particuliere huishoudens, van andere afvalstoffenproducenten of van beide, of gemengd stedelijk afval dat een afvalverwerkingshandeling heeft ondergaan die de eigenschappen ervan niet wezenlijk heeft veranderd, is verboden. Als van bovengenoemde afvalstoffen geen sprake is, dan geldt dat als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming wordt geweigerd.
Storten	~~Omdat hoogwaardiger verwerken mogelijk is, en/of~~ ~~• op grond van nationale zelfvoorziening, en~~ ~~• bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ • Overbrenging voor verwijderen van gemengd stedelijk afval dat is ingezameld van particuliere huishoudens, van andere afvalstoffenproducenten of van beide, of gemengd stedelijk afval dat een afvalverwerkingshandeling heeft ondergaan die de eigenschappen ervan niet wezenlijk heeft veranderd, is verboden en/of • omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is, en • voor storten wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd.

wijziging (57)

In Afvalplan reststoffen drinkwaterbereiding wordt een tekstuele verduidelijking doorgevoerd in de tabel overbrenging voor nuttige toepassing. In de tabel overbrenging voor verwijderen is toegevoegd dat overbrenging uitsluitend is toegestaan als door deze verwerking - of in een vervolgbewerking – geen diffuse verspreiding van arseen kan optreden. Dit komt in plaats van de tekst over een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Alle vormen van nuttige toepassing voor deelstroom b	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Dit is het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd. Daarnaast geldt dat overbrengen niet is toegestaan ~~en~~ als door de verwerking - of in een vervolgbewerking – diffuse verspreiding van

	arseen kan optreden. ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~
Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom b	Overbrenging is uitsluitend toegestaan als door deze verwerking - of in een vervolgbewerking – geen diffuse verspreiding van arseen kan optreden. ~~Bij verbranding van niet recyclebare reststoffen gaat het om relatief grote hoeveelheden residu. Als de verwerking resulteert in een te storten fractie is overbrenging voor verbranden niet toegestaan op grond van nationale zelfvoorziening; en bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~

wijziging (58) In Afvalplan reststoffen kolencentrales wordt een tekstuele correctie doorgevoerd.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…0	(…)
Andere nuttige toepassing	Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling mogelijk is. Dit verbod geldt ook voor overbrenging ten behoeve van: • het vervaardigen van mortels die gebruikt worden voor het vullen van ruimten, onder meer de toepassing in mijnen om bodemverzakking tegen te gaan, en ~~of~~ • toepassing direct in zoutcavernes of groeves aan de oppervlakte.

wijziging (59) In Ketenplan textiel worden twee tekstuele wijzigingen doorgevoerd. In de EVOA wordt de terminologie 'mate van nuttige toepassing' gebruikt en niet de 'mate van hergebruik'. Daarnaast werd er verwezen naar 'deze deelstroom' terwijl die rij over twee deelstromen gaat.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
Voorbereiding voor hergebruik	Als de mate van nuttige toepassing ~~hergebruik~~ de overbrenging niet rechtvaardigt. Hierbij geldt dat elke mate van storten of anderszins verwijderen te veel is. ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~
(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling voor deelstroom c en d	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor ~~deze~~ deelstroom c en d geldt dat elke mate van storten of anderszins verwijderen te veel is. ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~

wijziging (60) In Afvalplan verpakkingen wordt een correctie doorgevoerd. Voor deelstroom d geldt ook dat elke mate van storten te veel is, de 'd' was per abuis weggelaten en wordt weer toegevoegd.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**

(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling voor deelstroom c, d, e, f, g	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor deelstroom c, d, e, f en g geldt dat elke mate van storten te veel is. ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~

5.9.2 Beoordeling mer-plicht

De wijzigingen wijziging (61), wijziging (49), wijziging (56) volgen uit de aanpassing van direct werkende Europese regelgeving (EVOA) soms in het CMP aangevuld met een tekstuele verduidelijking. Het betreft bovendien aanpassingen met primair procedurele gevolgen voor het beoordelen van kennisgevingen en geen gevolgen voor het maken van een inhoudelijke beoordeling.

De wijzigingen wijziging (62), wijziging (63), wijziging (64), wijziging (65), wijziging (46), wijziging (47), wijziging (48), wijziging (51), wijziging (55) en wijziging (57) betreffen verduidelijkingen.

De wijzigingen wijziging (66), wijziging (43), wijziging (44), wijziging (45), wijziging (50), wijziging (52), wijziging (53), wijziging (54), wijziging (58), wijziging (59), wijziging (60) betreffen tekstuele aanpassingen van een onjuistheid.

Paragraaf 5.9 van deze notitie bevat geen aanpassingen van het beleid in het CMP en er is daarom geen sprake van aan deze CMP-wijziging toe te rekenen aanzienlijke milieugevolgen. Deze wijzigingen zijn daarom beoordeeld als niet mer-plichtig.

5.9.3 Gevolgen actualisatie vergunningen

Deze teksten hebben betrekking op nieuwe kennisgevingen EVOA en niet op omgevingsvergunningen. Deze zijn dus niet van belang voor de actualisatieplicht.

Bijlage 1: Afvalstof of niet-afvalstof

Deze bijlage bevat de integrale tekst van onderdeel 'Afvalstof of niet-afvalstof' van het CMP.

In dit onderdeel van het CMP wordt de gehele paragraaf 4 (Toetsingskader) vervangen door een nieuwe versie. Paragraaf 4 staat daarom als geheel open voor het indienen van zienswijzen. De wijzigingen zijn **niet** aangegeven met onderlijnen en ~~doorhalen~~.

Daarnaast is ervoor gekozen om het hele onderwerp bij de stukken voor de zienswijzenprocedure te voegen. Dus ook de beschrijvende paragrafen 1, 2, 3, 5 en 6. Dit geeft de lezer een volledig beeld van dit onderwerp. Echter: uitsluitend reacties op paragraaf 4 zullen van een antwoord in de reactienota worden voorzien.

U wordt verzocht reacties op dit onderdeel te markeren met "wijziging (20)" zodat meteen duidelijk is op welk onderdeel van deze zienswijzennotitie u reageert.

Zie voor de hoofdlijn van de in de toetsingskaders van dit onderwerp aangebrachte wijzigingen paragraaf 4.2 van deze zienswijzennotitie.

Afvalstof of niet-afvalstof

Dit onderwerp beschrijft de wijze waarop bedrijven en overheden kunnen beoordelen of een materiaal een afvalstof of niet-afvalstof is. Ook bevat dit onderwerp de aandachtspunten die bij die beoordeling van belang zijn. Omdat materialen in een circulaire economie steeds vaker opnieuw gebruikt worden, is het belangrijk dat dit veilig voor milieu en volksgezondheid gebeurt. Veilig betekent hier dat de mogelijke risico's aanvaardbaar zijn. Daarvoor is het belangrijk om te weten met welke wetgeving iemand rekening moet houden: Afvalstoffenwetgeving of andere wetgeving? Het juist beantwoorden van de vraag 'afvalstof of niet-afvalstof' is daarom cruciaal.

Belangrijke begrippen – leeswijzer

Waar bij dit onderwerp de term 'materialen' staat, worden stoffen, preparaten, mengsels of voorwerpen bedoeld, onafhankelijk van de kwalificatie of ze een afvalstof zijn of een niet-afvalstof.

Bij dit onderwerp wordt de term 'niet-afvalstoffen' gebruikt om materialen aan te duiden die geen afval zijn. Materialen met de status 'voortgezet gebruik' 'bijproduct' en 'einde-afval' zijn niet-afvalstoffen. Bij 'voortgezet gebruik' en 'bijproduct' gaat het om materialen die geen afvalstof worden. Bij 'einde-afval' gaat het om materialen die een afvalstof waren.

In andere onderwerpen van het CMP wordt soms nog wel de term 'producten' gebruikt. Dit zegt dan niets over de (afval)status van het materiaal.

Begrippen worden verder toegelicht in de begrippenlijst onder het deel 'Instrumenten'. Aanvullend worden hier drie begrippen specifiek voor dit onderwerp toegelicht:

- 'Voorwaarden': Dit zijn de voorwaarden voor einde-afval of bijproduct van artikel 1.1 lid 4 en lid 6 Wet milieubeheer.
- 'Criteria': Dit zijn de criteria die volgen uit de Europese verordeningen en Nederlandse regelingen die gaan over einde-afval of bijproduct.
- 'Vereisten': Dit zijn de vereisten die zijn te vinden in het toetsingskader van het CMP.

Het begrip afvalstof is een wettelijk begrip. Dit maakt een beoordeling of iets een afvalstof is of een niet-afvalstof een juridische vraag die soms lastig te beantwoorden is. Hieronder worden de hoofdlijnen die volgen uit wetgeving en jurisprudentie en de beleidsmatige invulling in de ruimte die bestaat rond het begrip afvalstof om deze vraag te kunnen beantwoorden behandeld. Dat kan er voor zorgen dat de teksten af en toe erg juridisch geschreven zijn en hierdoor wat moeilijk leesbaar. Daarom wordt aangeraden om de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof naast deze tekst erbij te houden. Deze handreiking kan worden beschouwd als een toelichtende bijlage bij deze tekst. De handreiking is bedoeld als verduidelijking op de soms erg juridische teksten en biedt bedrijven en overheden concrete handvatten en voorbeelden over de beoordeling 'Afvalstof of niet-afvalstof'. Onderstaande tekst, in combinatie met de handreiking, zorgt ervoor dat verschillende partijen op eenzelfde, uniforme wijze een beoordeling 'Afvalstof of niet-afvalstof' kunnen uitvoeren.

1. Doelgroep

De eerste subparagraaf hieronder beantwoordt de vraag voor welke partijen het van belang is dat de status 'Afvalstof of niet-afvalstof' correct wordt vastgesteld. De tweede subparagraaf geeft aan hoe de verantwoordelijkheden bij de vraag of sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof zijn verdeeld.

1.1 Relevantie afvalstatus voor diverse partijen

Het beantwoorden van de vraag of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof is relevant voor diverse partijen en instanties. Bijvoorbeeld:

- **Bedrijven die materialen vrij krijgen uit eigen processen:** Uit het bedrijfsproces van een bedrijf komt een materiaal vrij. Of het materiaal een afvalstof is, kan van invloed zijn op welke wetgeving moet worden toegepast bij verder gebruik van het materiaal. Welke

wetgeving van toepassing is, bepaalt ook welke verplichtingen er gelden voor het bedrijf. Denk hierbij onder andere aan wel of niet vergunningplichtig, omgevingsplan, financiering, etc. Als het materiaal een afvalstof is, moet dit materiaal worden afgegeven aan iemand die het recht heeft om afval te ontvangen. Denk aan een inzamelaar van afvalstoffen, of aan een verwerker van afvalstoffen. Dat is in de wet vastgelegd (artikel 10.37 Wet milieubeheer (Wm)). Als het materiaal geen afval is, dan geldt het afgifteverbod uit artikel 10.37 Wm niet. Dan is levering aan een productiebedrijf dat geen afvalverwerker is ook mogelijk. (Zie punt 1 in het onderstaande figuur 1).

- **Bedrijven die materialen willen transporteren**: Ook voor het transporteren van materialen (al dan niet over de landsgrenzen) is duidelijkheid over de (niet-)afvalstatus van een materiaal van belang. Voor het vervoeren van materialen die afvalstoffen zijn, is een VIHB-registratie vereist. Daarnaast gelden specifieke regels als bedrijven een materiaal dat een afvalstof is exporteren of importeren (de Europese Verordening Overbrenging Afvalstoffen (EVOA), zie voor meer informatie Grensoverschrijdend transport). (Zie punt 2 in het onderstaande figuur 1).
- **Bedrijven die materialen willen gebruiken die elders zijn vrijgekomen**: Bedrijven die geen afvalstoffen mogen ontvangen, maar bij hun bedrijfsactiviteit wel materialen willen gebruiken die afkomstig zijn uit andere processen, moeten zeker weten dat dit materiaal inderdaad geen afvalstof is. Als de materialen wel afvalstoffen zijn dan moet het bedrijf er voor zorgen dat ze de juiste vergunning aanvragen en verkrijgen of aan de betreffende algemene regels voldoen voordat ze deze materialen gaan gebruiken. Zie voor meer informatie hierover de onderwerpen Inzamelen en vervoeren en Acceptatie en organisatie. (Zie punt 3 in het onderstaande figuur 1).
- **Inzamelaars, handelaars en bemiddelaars:** Bedrijven die beroepsmatig afvalstoffen inzamelen, verhandelen of bemiddelen moeten zich laten registreren op de VIHB-lijst. Om te bepalen of een VIHB-registratie nodig is, moeten zij dus weten of de materialen een afvalstof of niet-afvalstof zijn. (Zie punt 4 in het onderstaande figuur 1).
- **Bevoegd gezag**: Het betreffende bevoegd gezag moet uitvoering geven aan de vergunningverlening, het toezicht en de handhaving. In deze rol kunnen zij te maken krijgen met de vraag of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. (Zie punt 5 in het onderstaande figuur 1). Zie voor een overzicht welk bevoegd gezag wanneer bevoegd is om te oordelen de Handreiking bevoegdheid bevoegde gezagen.

Figuur 1: Betreft een uitwerking van de hierboven beschreven situaties.

1.2 Verantwoordelijkheden bij de beoordeling van de afvalstatus

Hieronder zal eerst worden ingegaan op de verantwoordelijkheden van de houder. Vervolgens wordt gekeken naar de verantwoordelijkheden van het bevoegd gezag. Tot slot wordt nog kort gekeken naar de verantwoordelijkheden bij internationaal transport.

1.2.1 Verantwoordelijkheden houder–de zelfbeoordeling

De houder van een materiaal moet zelf een beoordelingsdossier opstellen bij de vraag of het materiaal een afvalstof of niet-afvalstof is. De houder kijkt daarbij of voldaan is aan de criteria uit een Europese verordening of nationale regeling, de voorwaarden uit de Wm, of de eventuele vereisten van het toetsingskader van het CMP. Op deze criteria, voorwaarden en vereisten zal verder worden ingegaan in paragraaf 3 Beleid en wetgeving en paragraaf 4 Toetsingskaders CMP.

Dit eigen oordeel van de houder noemen we ook wel de zelfbeoordeling. Deze zelfbeoordeling bestaat, omdat het in Nederland niet nodig is om een formeel besluit van een overheidsorgaan te hebben over de (niet-)afvalstatus van een materiaal. Tenzij een oordeel noodzakelijk is bij de uitvoering van vergunningverlening-, toezicht- en handhavingstaken. Meer achtergrondinformatie over dit onderwerp staat in paragraaf 1.4 van de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof en het document Zelfbeoordeling afvalstatus in Nederland.

Bij een zelfbeoordeling verzamelt de houder van een materiaal alle benodigde informatie om te kunnen bewijzen dat voldaan wordt aan de criteria van een Europese verordening of nationale regeling, de voorwaarden uit de Wm, of de eventuele vereisten van het toetsingskader van het CMP. Met deze informatie moet de houder kunnen aantonen dat er sprake is van einde-afval (zie daarvoor paragraaf 4.5 Einde -afval) , bijproduct (zie daarvoor paragraaf 4.6 Bijproduct) of voortgezet gebruik (zie daarvoor paragraaf 4.7 Voortgezet gebruik). Het is aan de houder zelf om een compleet en kloppend zelfbeoordelingsdossier op te stellen. De houder moet, op verzoek van het bevoegd gezag, dit zelfbeoordelingsdossier verstrekken. Is het zelfbeoordelingsdossier niet compleet of correct, dan kwalificeert het bevoegd gezag het materiaal als afvalstof.

1.2.2 Verantwoordelijkheden houder – beoordelen per geval

Beoordelingen moeten per geval plaatsvinden waarbij alle feiten en omstandigheden van het geval moeten worden meegenomen. Wat precies een beoordeling per geval is, wordt uitgelegd in het document Afvalstatusbeoordeling per geval. Samengevat is sprake van 'hetzelfde geval' als er sprake is van:

- dezelfde intentie en gedrag van de houder,
- dezelfde herkomst en ingangsmaterialen,
- dezelfde aard en eigenschappen,
- dezelfde samenstelling,
- dezelfde verwerking,
- dezelfde toepassing,
- hetzelfde beoordelingsmoment in de keten,
- dezelfde wetgeving, beleid en private normen,
- dezelfde wetenschappelijke inzichten, en
- dezelfde marktomstandigheden.

Bij afwijking op één of meer van deze punten is er sprake van een nieuw geval en zal een nieuwe afvalstatusbeoordeling moeten worden gemaakt. Het is aan de houder zelf om vast te stellen of een eerdere beoordeling voor afvalstof of niet-afvalstof nog actueel is, en om bij een zelfbeoordeling uit te gaan van de meest actuele informatie. Het is aan de houder om per geval een compleet en kloppend zelfbeoordelingsdossier op te stellen.

Is het materiaal geen afvalstof (meer)? Dan is voor dat materiaal de afvalstoffenwetgeving niet (langer) van toepassing, maar valt het onder de stoffen- en productwetgeving. Hierbij moet onder andere gedacht worden aan REACH, de POP-verordening en de eisen volgend uit de Warenwetgeving. De houder dient op verzoek van het bevoegd gezag alle relevante informatie te verstrekken om aan te tonen dat aan de criteria, voorwaarden, of vereisten is voldaan om het materiaal als 'niet-afvalstof' aan te kunnen merken (zie MvT, Kamerstukken 2018-2019, 35267-3, p. 19). Hierbij is het belangrijk dat de houder dit voldoende onderbouwt.

Is het materiaal wel nog een afvalstof? Dan moet de houder aan de afvalstoffenwetgeving voldoen. Hierbij moet onder andere gedacht worden aan de Europese Verordening Overbrenging Afvalstoffen (EVOA), de Wm, de Omgevingswet (Ow) en het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Het is goed om te beseffen dat ook met een afvalstatus een materiaal nog kan worden toegepast, bijvoorbeeld als bouwstof binnen het wettelijke kader van het Bal en het Besluit bodemkwaliteit (Bbk). Daarnaast kunnen bepaalde afvalstoffen als meststof worden toegepast als ze zijn opgenomen in de meststoffenwetgeving. Nadat de afvalstof een nuttige toepassing heeft ondergaan kan wel een einde-afvalbeoordeling worden gedaan. Zie voor uitleg over hoe dit moet paragraaf 4.5 Einde-afval.

De houder van een materiaal kan voor het maken van een zelfbeoordeling meer toelichting vinden in paragrafen 3 Beleid en wetgeving en 4 Toetsingskaders CMP hieronder en in de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof.

1.2.3 Verantwoordelijkheden van het bevoegd gezag

De toetsing of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof vindt per geval plaats. Het bevoegd gezag kan uitsluitend toetsen binnen de reikwijdte van de wettelijk gegeven bevoegdheid. Dit betekent dat het bevoegd gezag goed moet kijken of het in een specifiek geval bevoegd is om een oordeel te geven over de vraag of er sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof. De Handreiking bevoegdheid bevoegde gezagen geeft een overzicht van welk bevoegd gezag wanneer bevoegd is om te oordelen.

Het bevoegd gezag toetst of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof op basis van de verstrekte relevante informatie. Het bevoegd gezag heeft de bevoegdheid om te toetsen in de volgende twee situaties:

1. In het kader van de uitoefening van hun bevoegdheden bij vergunningverlening, toezicht en handhaving.
2. Op verzoek van de houder kan een bevoegd gezag, voor zover zij een bevoegdheid hiervoor heeft, een bestuurlijk rechtsoordeel afgeven, waarin wordt beoordeeld of er in een specifiek geval sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof.

Bij de toetsing of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof kijkt het bevoegd gezag of er sprake is van een einde-afval, bijproduct of voortgezet gebruik. Voor de toetsing kijkt het bevoegd gezag of is voldaan aan de criteria van een Europese verordening of nationale regeling, de voorwaarden uit de Wm, of de eventuele vereisten van het toetsingskader van het CMP. Op deze criteria, voorwaarden en vereisten zal verder worden ingegaan in paragraaf 3 Besluit en wetgeving en paragraaf 4 Toetsingskaders CMP. Het bevoegd gezag concludeert dat een materiaal een afvalstof is, indien:

- het van mening is dat de bewijsstukken en de informatie die zijn ontvangen tot die conclusie leiden, of;
- de benodigde bewijsstukken om na te gaan of een materiaal geen afvalstof is, niet zijn verstrekt, of;
- het van mening is dat de bewijsstukken en de informatie ontoereikend zijn om tot een conclusie te kunnen komen.

In situatie 1 (uitoefening van bevoegdheden bij vergunningverlening, toezicht en handhaving) is de vraag of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof een onderdeel van een besluit. Als de houder vindt dat zijn materiaal geen afvalstof is en het bevoegd gezag heeft anders besloten, kan de houder de gebruikelijke bezwaar- en beroepsprocedure volgen en een uiteindelijk oordeel van een rechter krijgen (zie MvT, Kamerstukken 2018-2019, 35267-3, p. 19). Bestuurlijke rechtsoordelen, als genoemd in situatie 2, zijn in beginsel geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), omdat een bestuurlijk rechtsoordeel niet gericht is op een rechtsgevolg. Hier is de bezwaar- en beroepsprocedure dan ook niet van toepassing. De houder mag ervan uitgaan dat het bevoegd gezag bij de uitoefening van bevoegdheden bij vergunningverlening, toezicht en handhaving zal handelen in overeenstemming met de zienswijze in het bestuurlijke rechtsoordeel voor die concrete situatie.

Een besluit of een bestuurlijk rechtsoordeel?

Een *besluit* is een schriftelijke beslissing, gemaakt door een bestuursorgaan. Deze schriftelijke beslissing heeft betrekking op de relatie tussen een bedrijf en de overheid en brengt een verandering in een recht of een plicht tot stand. Een besluit is een juridisch begrip en is volgens artikel 1:3 Awb: "een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling."

Een voorbeeld van een dergelijk besluit is het weigeren een vergunning te verstrekken, omdat het bevoegd gezag van mening is dat afvalstoffen worden verwerkt, terwijl het bedrijf zelf vindt dat het geen afvalstoffen zijn. Bij het verstrekken of weigeren van de vergunningaanvraag neemt het bevoegd gezag een besluit over de (niet-)afvalstatus van het materiaal. Tegen dit besluit staat bezwaar en/of beroep open. Met het verstrekken van een vergunning zou dit voor het bedrijf een recht creëren om volgens de vergunning bepaalde activiteiten te mogen verrichten.

Een bestuurlijk rechtsoordeel is een schriftelijke toelichting op hoe een bestuursorgaan bepaalde wetgeving ziet in een concrete situatie. Met deze toelichting geeft een bestuursorgaan zijn zienswijze. Hiermee wordt geen officieel besluit genomen. Volgens de Raad van State is een rechtsoordeel: "een zelfstandig en definitief bedoeld oordeel van een bestuursorgaan over de toepasselijkheid van een wettelijk voorschrift aangaande de toepassing waarvan dat orgaan bevoegdheden heeft." (Uitspraak 201607055/2/A3 - Raad van State).

Hierbij kan worden gedacht aan:
- Een verzoek van een ontvanger aan het eigen bevoegd gezag om restmateriaal dat ontstaat bij productie elders aan te merken als een niet-afvalstof als dit ontvangen wordt.
- Het bevoegd gezag kan beoordelen of er wel of niet sprake is van een afvalstof.een verzoek van een houder aan de ILT om de materialen die zij willen overbrengen naar het buitenland aan te merken als een niet-afvalstof. De ILT kan beoordelen of er wel of niet sprake is van een afvalstof.

Tegen dit rechtsoordeel staat geen beroep of bezwaar open. Mocht de houder het bestuurlijk rechtsoordeel (in geval van een oordeel afvalstoffen) echter negeren, dan kan het bevoegd gezag er voor kiezen om handhavend op te treden. Tegen een handhavingsbesluit staat wel bezwaar en beroep open.

1.2.4 Verantwoordelijkheden bij internationaal transport

Wanneer in het kader van internationaal transport verschil van inzicht bestaat tussen de betrokken bevoegde autoriteiten van twee landen over de status van een materiaal (afvalstof of niet-afvalstof) geldt het zwaarste regime. Dit betekent dat het materiaal dan als afvalstof moet worden overgebracht conform de procedures uit de EVOA. Hoe de bevoegde autoriteiten om moeten gaan met een verschil van inzicht is opgenomen in de geschillenregeling (artikel 29 EVOA). Voor meer informatie over internationaal transport van afval, zie Grensoverschrijdend transport.

2. Belang voor circulaire economie

Wat het belang is van de status afvalstof of niet-afvalstof voor een circulaire economie wordt hieronder kort besproken. Daarbij wordt ook ingegaan op het belang van het toetsingskader voor de beoordeling of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. Het juist beantwoorden draagt bij aan een positieve ontwikkeling van een circulaire economie.

De status afvalstof of niet-afvalstof en een circulaire economie

Binnen een circulaire economie worden materialen zo lang mogelijk, zo vaak mogelijk en zo hoogwaardig mogelijk gebruikt. Dit betekent dat in een circulaire economie zo min mogelijk materialen verloren gaan. Voor steeds meer productieresiduen, gebruikte producten of afvalstoffen wordt een veilige, zinvolle en zo hoogwaardig mogelijke toepassing gezocht. Ook betekent dit dat een circulaire economie een economie is die veilig is voor milieu en volksgezondheid.

Ook in een circulaire economie zullen er altijd afvalstoffen zijn. Dat komt mede door de erfenis van historische vervuiling en ontwerp voor eenmalig gebruik, die voortkomt uit een lineaire economie. Hierdoor kunnen materialen niet zomaar opnieuw toegepast worden. Daarnaast zullen mensen zich nog steeds (willen) ontdoen van materialen. In dat geval zullen afvalstoffen ontstaan.

Het begrip 'afvalstoffen' heeft een wettelijke definitie en dit heeft gevolgen voor de praktijk. Voor het werken met afvalstoffen gelden namelijk specifieke regels en vaak is ook een specifieke vergunning vereist. Dit wordt in de praktijk nog wel eens als een last ervaren. Toch is het belangrijk dat de afvalstoffenwetgeving van toepassing is als er sprake is van afvalstoffen. Door de afvalstoffenwetgeving is het eenvoudiger om te sturen op een veilige verwerking in belang van bescherming van milieu en volksgezondheid. Of een materiaal definitief uit een circulaire economie te halen, wanneer dit nodig is. Ook is het bij afvalstoffen beter mogelijk om toezicht te houden op deze materialen bij hun gang door de (afvalverwerkings)keten, en om laagwaardig of onveilig verwerken te kunnen voorkomen.

Het doel van een ruime uitleg van het afvalstoffenbegrip is dus om te voorkomen dat afvalstoffen ongecontroleerd in het milieu terecht komen. Bij de afweging of een materiaal een afvalstof is of niet-afvalstof, neemt dit veiligheidsaspect een belangrijke plek in: bij gebruik van een materiaal voor een bepaalde toepassing, moet dat materiaal veilig voor milieu en volksgezondheid gebruikt kunnen worden. Als daar bij de houder of bevoegd gezag onzekerheid over bestaat, dan is het materiaal een afvalstof. (Zie voor meer informatie over dit onderwerp paragraaf 1.2 Verantwoordelijkheden bij de beoordeling van de afvalstatus.)

Het toetsingskader 'Afvalstof of niet-afvalstof' en een circulaire economie

Een materiaal is een niet-afvalstof als aan de criteria, voorwaarden, of vereisten voor einde-afval, bijproduct of voortgezet gebruik is voldaan. Deze criteria, voorwaarden en vereisten volgen uit wetgeving en het toetsingskader 'Afvalstof of niet-afvalstof'. Het doel van deze criteria, voorwaarden en vereisten om einde-afval, bijproduct of voortgezet gebruik vast te kunnen stellen is dat er een veilig gebruik plaats zal vinden.

In het onderwerp "Afvalstof of niet-afvalstof' en de hierbij behorende handreikingen is een toelichting gegeven op de wetgeving en jurisprudentie. Ook is hier beleid opgenomen voor situaties waarin er ook sprake kan zijn van een niet-afvalstof, maar waarin de wetgeving niet voorziet. Tot slot is een toetsingskader opgezet dat moet helpen bij een juiste beoordeling of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. Hiermee dragen we bij aan een positieve ontwikkeling van een circulaire economie.

3. Beleid en wetgeving

Op afvalstoffen en niet-afvalstoffen zijn verschillende wettelijke regimes of delen hiervan van toepassing:

- **Is het materiaal een afvalstof?** Dan geldt de afvalstoffenwetgeving. Regels met betrekking tot afvalstoffen kunnen onder andere worden gevonden in de Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen (Kra), de Europese Verordening Overbrenging Afvalstoffen (EVOA), de Wet milieubeheer (Wm), de Omgevingswet (Ow) en het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Daarnaast is er specifieke regelgeving voor bepaalde afvalstoffen, zoals afgedankte batterijen en afgedankte apparaten (Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur), of voor specifieke handelingen met afvalstoffen (bijvoorbeeld vervoer of het recyclen van bepaalde afvalstoffen). Zie voor meer informatie over de afvalstoffenwetgeving het Overzicht wetgeving.
- **Is het materiaal geen afvalstof (meer)?** Voor materialen die geen afvalstoffen zijn, geldt de stoffen- en productwetgeving. Hier is met name de Verordening inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH) en de POP-verordening van belang. Daarnaast is er regelgeving voor specifieke categorieën producten (bijv. elektrische apparatuur, meststoffen). Ook kunnen eventuele private normen, beoordelingsrichtlijnen, certificeringssystemen en (conformiteits)verklaringen van belang zijn.

Om te weten of gekeken moet worden naar de afvalstoffenwetgeving of naar de stoffen- en productwetgeving moet dus eerst bepaald worden of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. Er zijn drie situaties waarbij sprake kan zijn van een niet-afvalstof: einde-afval, bijproduct en voortgezet gebruik. Welke wetgeving en welk beleid is hierbij van belang? Dat wordt in deze paragraaf nader toegelicht. Eerst wordt de belangrijkste wetgeving voor de bepaling of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof beschreven. Daarna is het relevante beleid op dit gebied benoemd. De uitwerking van zowel de wetgeving als het beleid in een specifiek toetsingskader in het CMP staat in paragraaf 4 Toetsingskaders CMP. Met dit toetsingskader moet rekening worden gehouden bij een beoordeling afvalstof of niet-afvalstof.

3.1 Een afvalstof is een wettelijk begrip

Het is belangrijk dat de betekenis van het begrip 'afvalstof' duidelijk is, voordat we toekomen aan de beoordeling of er sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof en in welke situaties deze beoordeling voor kan komen. Daarom wordt eerst toegelicht hoe de term afvalstof juridisch gezien wordt gedefinieerd.

Het begrip 'afvalstof' is afkomstig uit de Kaderrichtlijn afvalstoffen (Richtlijn 2008/98/EG) en staat in artikel 1.1 lid 1 Wet milieubeheer: "alle stoffen, mengsels of voorwerpen waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen".

De afvalstoffendefinitie is gebaseerd op drie situaties van ontdoen. Hierbij is sprake van een afvalstof wanneer aan één van de volgende punten wordt voldaan:

- De houder ontdoet zich: er is sprake van een **actie**. Bijvoorbeeld wanneer een materiaal in een afvalcontainer wordt gegooid, of wordt overgedragen aan een afvalstoffeninzamelaar.
- De houder is voornemens zich te ontdoen: er is sprake van een **intentie**. Deze intentie blijkt bijvoorbeeld uit een contract tussen de houder en een aannemer. Is er in de opdracht sprake van 'afvoeren', en komt de verdere zorg voor de aannemer? Dan is dit een indicatie dat de houder het materiaal als een last ziet en is er sprake van een afvalstof.
- De houder moet zich ontdoen: er is sprake van een **wettelijke verplichting**. Zo geldt bijvoorbeeld volgens de POP-verordening en de Regeling verwijdering PCB's een verwijderingsverplichting voor olie uit transformatoren met een PCB-gehalte van 50 ppm of meer dan 50 ppm.

Uit artikel 10.37 Wm volgt dat het verboden is om zich van afvalstoffen te ontdoen door ze af te geven aan onbevoegde personen (zie het onderwerp Inzamelen en vervoeren voor meer informatie). Samen met een vergunningsplicht (of in specifieke gevallen een meldingsplicht) geeft dit de mogelijkheid van sturing en beheersing van afvalstoffen. Hiermee kan een doelmatig beheer van afvalstoffen worden bereikt. Daarnaast zorgt dit voor een veilige verwerking in belang van bescherming van milieu en volksgezondheid.

Label 'afvalstof' een belemmering?

Dat een materiaal een afvalstof is, hoeft echter niet altijd belemmerend te werken voor een volgende toepassing. Zo kunnen afvalstoffen ook worden toegepast als bouwstoffen binnen het wettelijke kader van het Bal en het Bbk. Daarnaast kunnen bepaalde afvalstoffen als meststof worden toegepast als ze zijn opgenomen in de meststoffenwetgeving. Het label 'niet-afval' is dus niet altijd noodzakelijk voor een zinvolle toepassing.

Wetgeving die zorgt voor verwarring

Tot slot draagt wetgeving niet altijd bij aan de duidelijkheid of iets een afvalstof is of niet. Enkele voorbeelden van wetgeving die nog weleens voor verwarring zorgen:

- REACH (Verordening (EG) Nr. 1907/2006): Als een materiaal aan alle REACH vereisten voldoet, betekent dat niet automatisch dat het geen afvalstof meer is. Een REACH-registratie kan vereist zijn voor de beoordeling van de einde-afvalstatus en is daarom een relevante factor, maar het is niet bepalend voor de beoordeling of een door nuttige toepassing verkregen materiaal niet langer een afvalstof is.
- Artikel 10.1a Wm: De hier genoemde stoffen vallen grotendeels niet onder het hoofdstuk 10 afvalstoffen van de Wm. Denk hierbij aan afgedankte explosieven (artikel 10.1a lid 1 onder e Wm) of aan stro en ander natuurlijk, niet-gevaarlijk landbouw- of bosbouwmateriaal dat wordt gebruikt in de landbouw, de bosbouw of voor de productie van energie uit die biomassa door middel van processen of methoden die onschadelijk zijn voor het milieu en die de menselijke gezondheid niet in gevaar brengen (artikel 10.1a lid 1 onder f Wm). Dit betekent echter niet dat de hier genoemde stoffen geen afvalstoffen zijn. Dit artikel zegt niets over de afvalstatus. Het betekent alleen dat de mogelijkheden voor het verwerken van deze stoffen niet (of beperkt) in dit hoofdstuk van de Wm geregeld is, maar in andere wet- en regelgeving. Zie ook Over de toetsingskaders voor meer informatie over artikel 10.1a Wm en Overzicht wetgeving voor meer informatie over de verhouding tussen de Wm en andere wetten in het algemeen.
- Bijlage Aa Uitvoeringsregeling Meststoffenwet: Als een stof op de bijlage Aa staat, betekent dit niet automatisch dat het geen afvalstof meer is. Op deze lijst staan namelijk afvalstoffen en reststoffen die als meststof kunnen worden verhandeld.

3.2 Twee wettelijke situaties: bijproduct en einde-afval

Om een duidelijker onderscheid te maken tussen afvalstoffen en niet-afvalstoffen heeft de Kaderrichtlijn afvalstoffen twee bepalingen geïntroduceerd, namelijk artikel 5 (bijproducten) en artikel 6 (einde-afvalfase). Deze bepalingen zijn overgenomen in de Wet milieubeheer. In artikel 1.1 lid 4 en lid 6 Wm zijn de cumulatieve voorwaarden opgenomen aan de hand waarvan moet

worden beoordeeld of er sprake is van een bijproduct of einde-afval. Hoe deze beoordeling plaats moet vinden is verder toegelicht in Toetsingskaders CMP. Daar staat ook toegelicht wanneer deze wettelijke situaties van toepassing zijn. Daarnaast is het voor bepaalde materiaalstromen op basis van artikel 5 lid 2 en 3 Kra en daarbij horende artikel 1.1 lid 5 en lid 7 Wm mogelijk om specifieke Europese of nationale regelingen met criteria voor de beoordeling van de bijproductstatus of met einde-afvalcriteria vast te stellen.

Wanneer voor een materiaalstroom bijproductcriteria of einde-afvalcriteria zijn vastgesteld, gelden deze als het enige beoordelingskader om in een specifiek geval te kunnen bepalen of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. Dit betekent dat een beoordeling aan de hand van de voorwaarden voor einde-afval of bijproduct van artikel 1.1 lid 4 en lid 6 Wm, en het hieronder opgenomen toetsingskader, in dat geval niet mogelijk is. Er mag alleen gebruik worden gemaakt van de specifieke Europese of nationale regeling.

Op dit moment gelden de volgende Europese verordeningen en nationale regeling met einde-afvalcriteria:

- Europese Verordening 333/2011 met einde-afvalcriteria voor metaalschroot (ijzer-, staal- en aluminiumschroot);
- Europese Verordening 1179/2012 met einde-afvalcriteria voor kringloopglas;
- Europese Verordening 715/2013 met einde-afvalcriteria voor koperschroot;
- Europese Verordening 2019/1009 met einde-afvalcriteria voor EU-bemestingsproducten; en
- Nederlandse Regeling vaststelling van de status einde-afval van recyclinggranulaat met einde-afvalcriteria voor steenachtig bouw- en sloopafval.

Op Europees niveau zijn nog geen criteria voor bijproducten vastgesteld. Hetzelfde geldt voor Nederlandse bijproductcriteria. Wel geldt in Nederland een regeling die is bedoeld om meer duidelijkheid te geven over de toepassing van artikel 1.1 lid 4 van de Wm. Vooralsnog is de regeling alleen van toepassing op 'ruwe glycerine'. Het betreft: De Nederlandse Regeling criteria bijproducten kaderrichtlijn afvalstoffen, ter nadere invulling van voorwaarden b en c bij ruwe glycerine.

Indien er geen bijproductcriteria of einde-afvalcriteria zijn vastgesteld, zijn de cumulatieve voorwaarden die staan in artikel 1.1 lid 4 en lid 6 Wm van toepassing. De houder moet dan per geval beoordelen of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. Hoe dit in zijn werk gaat, is terug te vinden in paragraaf 4 Toetsingskaders CMP.

3.3 De beleidsmatige situatie: voortgezet gebruik

Hiervoor is besproken welke twee wettelijke mogelijkheden (bijproduct en einde-afval) er zijn om een materiaal als een niet-afvalstof te beoordelen. Nu is het zo dat niet alle materialen waarbij sprake is van een niet-afvalstof vallen onder deze twee wettelijke opties. Dit wordt ook aangegeven in overweging 61 van Richtlijn 2018/851, die de Kra heeft gewijzigd. Hierin staat dat zich situaties voor kunnen doen waarbij een materiaal wordt overgedragen van een houder aan een ander zonder de intentie om zich van het materiaal te ontdoen. In dat geval zou de afvalstatus onterecht zijn en is er sprake van een niet-afvalstof. Dat deze situatie kan ontstaan is recent ook erkend in de gewijzigde EVOA (Verordening (EU) 2024/1157). Hierin is een gewijzigd artikel opgenomen dat ziet op verschil van inzicht tussen de betrokken bevoegde autoriteiten van twee landen over de status van een materiaal in het kader van internationaal transport. In dit artikel is toegevoegd dat om te bepalen of er sprake is van 'gebruikte goederen' of afval naar de daar opgenomen voorwaarden moet worden gekeken.

Om op een goede manier invulling te geven aan de situatie waarin er sprake is van een niet-afvalstof, maar er geen sprake is van een bijproduct of einde-afval, is in Nederland beleid ontwikkeld. Dit beleid sluit aan bij de nieuw ontwikkelde voorwaarden in de gewijzigde EVOA en moet worden gezien als een aanvulling op de wetgeving. Hiermee wordt aangegeven hoe bestuursorganen in Nederland uitleg moeten geven aan de wetgeving op dit gebied. Een houder van een materiaal mag ervan uitgaan dat elk bevoegd gezag in Nederland bij een oordeel over afvalstof of niet-afvalstof dit beleid toepast.

In het Nederlandse beleid is de term voortgezet gebruik gecreëerd. Voor voortgezet gebruik is de afvaldefinitie uit artikel 1.1 lid 1 Wm de wettelijke beoordelingsgrondslag. In feite geeft voortgezet gebruik aan wanneer sprake is van 'zich niet ontdoen' en wanneer dus géén sprake is

van een afvalstof. Hoe de beoordeling of er sprake is van voortgezet gebruik of een afvalstof moet plaatsvinden is verder toegelicht in paragraaf 4 Toetsingskaders CMP.

4. Toetsingskader CMP

Met het toetsingskader in deze paragraaf moet rekening worden gehouden bij een beoordeling afvalstof of niet-afvalstof. Ook de teksten die in de uitklapkaders staan, zijn onderdeel van dit toetsingskader.

Deze paragraaf bevat de hoofdlijnen voor het beantwoorden van de vraag afvalstof of niet-afvalstof. Deze hoofdlijnen volgen uit wetgeving en jurisprudentie die zo duidelijk mogelijk is vertaald naar dit toetsingskader.

Toch kan het zo zijn dat bepaalde onderdelen uit deze paragraaf soms moeilijk te begrijpen zijn. Daarom wordt aangeraden om de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof erbij te houden. Deze handreiking kan worden beschouwd als een toelichtende bijlage en is bedoeld als verduidelijking op de soms erg juridische teksten van dit toetsingskader. Als wordt voldaan aan deze handreiking wordt ook voldaan aan dit toetsingskader.

Of het toetsingskader van toepassing is, hangt af van het volgende:

- Zijn voor een materiaalstroom bijproductcriteria of einde-afvalcriteria vastgesteld in een Europese verordening of nationale regeling? In dat geval zal de beoordeling of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof plaats moeten vinden aan de hand van die criteria. Het hieronder beschreven toetsingskader is in dat geval niet van toepassing (zie paragraaf 3.2 Twee wettelijke situaties: bijproduct en einde-afval voor meer informatie).
- Zijn er op een materiaalstroom geen Europese verordening of nationale regeling van toepassing? In dat geval zijn de voorwaarden en het hieronder beschreven toetsingskader van toepassing.

Het toetsingskader is zodanig vormgegeven dat het aansluit bij de volgorde van een beoordeling afvalstof of niet-afvalstof. Daarom wordt eerst ingegaan op het beoordelingsmoment in de keten (paragraaf 4.1). Daarna volgen de verplichte uitgangspunten (paragraaf 4.2) en de specifieke aandachtspunten (paragraaf 4.3) die van belang zijn bij elke beoordeling. Vervolgens worden de mogelijke beoordelingsroutes 'einde-afval', 'bijproduct' en 'voortgezet gebruik' besproken (paragraaf 4.4). Hierna volgt de uitwerking van de beoordelingsroutes (paragraaf 4.5, paragraaf 4.6 en paragraaf 4.7). Als de beoordelaar al zeker weet welke situatie van toepassing is, kan deze op dit moment rechtstreeks naar de juiste beoordelingsroute gaan. Als de beoordelaar hier nog niet zeker over is, wordt aangeraden de routes in de hier opgenomen volgorde te doorlopen.

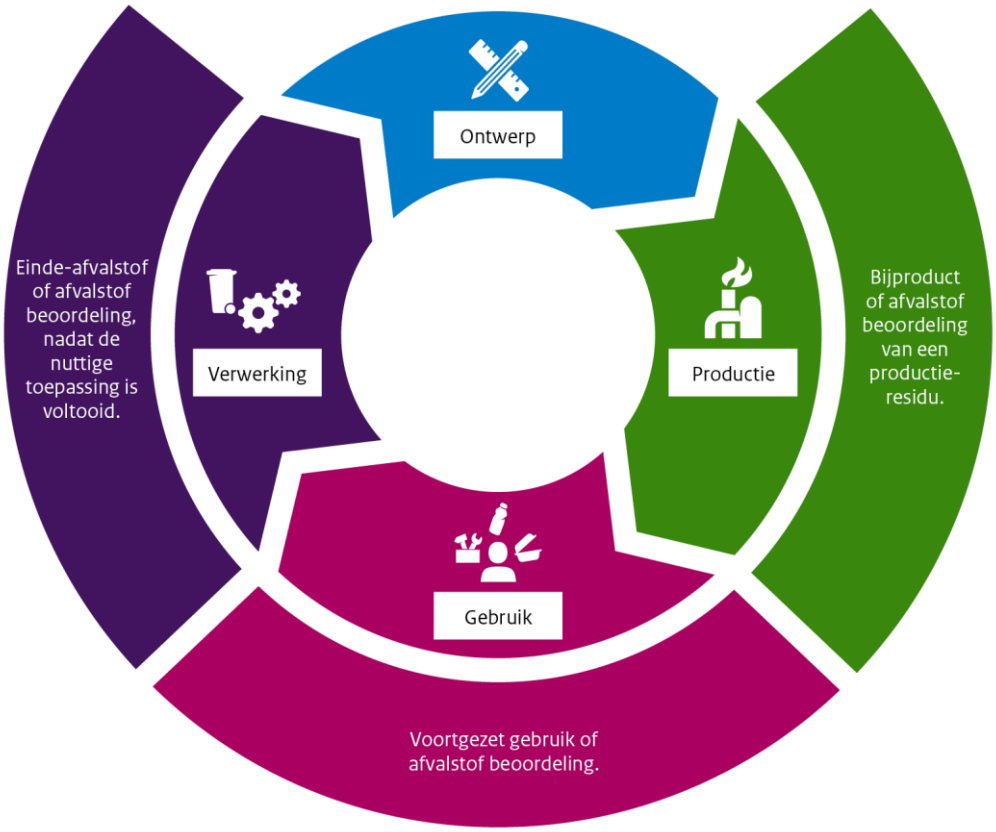
4.1 Beoordelingsmomenten in de keten

Zoals eerder aangegeven oordeelt de houder van een materiaal zelf over de vraag of het materiaal een afvalstof of niet-afvalstof is. Om te beoordelen of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof, is het moment in de keten waarop de beoordeling wordt gemaakt van groot belang. Het specifieke moment bepaalt namelijk wat de staat van het materiaal op dat moment is:

Wordt de beoordeling gemaakt om een moment waarop met een materiaal nog handelingen moeten worden verricht die zijn aan te merken als afvalhandelingen? Dan is sprake van een afvalstof. Nadat deze handelingen zijn afgerond kan (opnieuw) een beoordeling afvalstof of einde-afval worden gemaakt via de Einde-afval route (zie daarvoor paragraaf 4.5).

Dat deze beoordeling in feite op elk moment in de keten kan worden gemaakt door de houder van het materiaal wordt duidelijk gemaakt in onderstaand figuur en bijhorende uitleg.

Figuur 2: Betreft een visuele weergave van de beoordelingsmomenten in de keten.

Productiefase

Materialen worden gebruikt vanaf de productiefase. In de productiefase worden producten, grondstoffen of halffabricaten gefabriceerd, maar kunnen op verschillende momenten in het productieproces ook productieresiduen ontstaan. Voor deze productieresiduen kan op elk moment in de productiefase een beoordeling afvalstof of bijproduct worden gedaan. Is sprake van een bijproduct? Dan gaan de materialen terug het productieproces in, of door naar de gebruiksfase. Is sprake van een afvalstof? Dan gaan de materialen naar de afvalstoffenfase.

Gebruiksfase

In de gebruiksfase worden de materialen gebruikt. Nadat dit gebruik door de houder is afgerond kan worden beoordeeld of er sprake kan zijn van voortgezet gebruik of dat er sprake is van een afvalstof. Worden de materialen voor het eerst gebruikt, hergebruikt of ingezet voor ander gebruik? Dan is er sprake van voortgezet gebruik en blijven de materialen in de gebruiksfase. Is er sprake van ontdoen van de materialen? Dan komen de materialen in de afvalstoffenfase.

Verwerkingsfase

In de verwerkingsfase zijn de materialen afvalstoffen geworden.

- Soms heeft de houder zich ontdaan van de materialen, maar komen ze mogelijk in aanmerking voor hergebruik. In dat geval kan een materiaal via voorbereiden voor hergebruik weer een niet-afvalstof worden. Na het controleren, schoonmaken of repareren kan een beoordeling einde-afval of afvalstof worden gedaan. Is sprake van einde-afval? Dan gaan de materialen terug de gebruiksfase in. Is sprake van een afvalstof? Dan blijven de materialen in de afvalstoffenfase.
- Na een recycling of andere nuttige toepassing van de afvalstoffen kan een beoordeling einde-afval of afvalstof worden gedaan. Is sprake van einde-afval? Dan gaan de materialen terug de productiefase of de gebruiksfase in. Is sprake van een afvalstof? Dan blijven de materialen in de afvalstoffenfase.

Conclusie

Afhankelijk van waar in de keten de beoordeling plaatsvindt zal de uitkomst, wel of geen afvalstof, verschillen. Steeds moeten alle feiten en omstandigheden van het materiaal op het moment van beoordelen worden meegenomen (zie ook het document Afvalstatusbeoordeling per geval). Dit betekent dat voor elke handeling met een materiaal zal moeten worden beoordeeld wat het karakter is van deze handeling.

Zie voor meer toelichting over het beoordelingsmoment in de keten paragraaf 2.5 van de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof.

4.2 Verplichte uitgangspunten

Deze paragraaf bevat de uitgangspunten die van belang zijn bij het beantwoorden van de vraag of sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof. Deze verplichte uitgangspunten volgen direct of indirect uit de (Europese) wetgeving en jurisprudentie. De beoordelaar moet per uitgangspunt nagaan wat dit voor de betreffende casus betekent.

In het kader onder elk uitgangspunt staat meer toelichting bij dat uitgangspunt. Meer toelichting staat ook in de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof.

Uitgangspunt 1

Bij een beoordeling afvalstof of niet-afvalstof wordt getoetst aan in Nederland geldende (Europese) wetgeving en aan actueel beleid.

Toelichting bij uitgangspunt 1

- Voor een toepassing in het buitenland wordt de betreffende wetgeving van dat land niet betrokken bij een beoordeling afvalstof of niet-afvalstof. Het gaat hier om de status in Nederland. Is een beoordeling van de (niet-)afvalstatus van het materiaal van belang in het buitenland? Dan draagt de houder van het materiaal zelf de verantwoordelijkheid om te zorgen voor een beoordeling afvalstof of niet-afvalstof op basis van de daar geldende regelgeving en waar nodig afstemming met de daar bevoegde autoriteiten.
- Eerdere beoordelingen van zowel (eerdere) houders als bevoegde gezagen kunnen achterhaald zijn door 'nieuwe' wet- en regelgeving en beleid. Voor de beoordeling afvalstof of niet-afvalstof moet altijd naar actuele wet- en regelgeving en beleid gekeken worden.
- Het is de verantwoordelijkheid van de houder om te bepalen of een eerdere beoordeling voor afvalstof of niet-afvalstof nog actueel is.

Uitgangspunt 2

De bewijslast over de status van een materiaal (afvalstof of niet-afvalstof) rust op de houder van het materiaal. De (niet-)afvalstatus van het materiaal moet duidelijk zijn op het moment dat de eerste houder het materiaal afgeeft aan een ander. Dit geldt ook op het moment dat iedere daaropvolgende houder het materiaal ontvangt.

Toelichting bij uitgangspunt 2

- Voor het vaststellen van de status afvalstof of niet-afvalstof is geen besluit van bevoegd gezag nodig.
- De bewijslast of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof rust op de houder. Deze bewijslast mag niet tot gevolg hebben dat het voor de houder 'buitensporig moeilijk' is om te bewijzen dat geen sprake is van een afvalstof.
- De houder moet in het kader van de zelfbeoordeling, op verzoek van het bevoegd gezag, bewijsstukken verstrekken om aan te tonen dat het materiaal geen afvalstof is. Zijn de aangeboden bewijsstukken niet compleet of correct, dan kwalificeert het bevoegd gezag het materiaal als afvalstof.

Uitgangspunt 3

Het begrip 'afvalstof' moet ruim worden uitgelegd en vereist een beoordeling per geval op basis van alle feiten en omstandigheden van dat geval.

Toelichting bij uitgangspunt 3

- Het is niet mogelijk om materialen bij voorbaat van het begrip afvalstof uit te zonderen. Elke stof of elk voorwerp kan een afvalstof zijn, wanneer de houder zich daarvan ontdoet, wil of moet ontdoen (zie voor meer informatie paragraaf 3.1 Een afvalstof is een wettelijk begrip en de definitie afvalstoffen' van artikel 1.1 Wm).
- Een materiaal kan de ene keer een afvalstof zijn en de andere keer niet, afhankelijk van de manier waarop en de omstandigheden waaronder het materiaal is toegepast. De herkomst, aard en

eigenschappen van een materiaal zijn van groot belang, maar op zichzelf niet doorslaggevend. De toepassing moet altijd worden meegenomen in een beoordeling. Zie ook het document Afvalstatusbeoordeling per geval.

Uitgangspunt 4

De beoogde toepassing van een materiaal als niet-afval moet voldoende specifiek zijn. Verschillende toepassingen van een materiaal moeten ieder apart worden beoordeeld.

Toelichting bij uitgangspunt 4

- Om een beoordeling te kunnen doen, moet bekend zijn hoe een materiaal zal worden toegepast. Dit is nodig om te kunnen toetsen of het materiaal wel geschikt is om op die manier te worden toegepast, maar ook of wordt voldaan aan de betreffende wettelijke en technische eisen.
- Indien niet bekend is hoe het materiaal zal worden toegepast, of hierover nog onzekerheid bestaat, moet toetsing plaats vinden aan de meest strikte eisen die er zijn voor alle verschillende mogelijke toepassingen van het materiaal.

Uitgangspunt 5

Het materiaal heeft in beginsel de status van afvalstof als de benodigde bewijsstukken, om na te gaan dat een materiaal geen afvalstof is, niet zijn verstrekt of als de bewijsstukken ontoereikend zijn om tot een conclusie te kunnen komen.

Toelichting bij uitgangspunt 5

Het kan zijn dat het bevoegd gezag zich bij de uitvoering van vergunningverlening-, toezicht- en handhavingstaken, of bij het opstellen van een bestuurlijk rechtsoordeel, een oordeel moet vormen over de afvalstatus van een materiaal. In dat geval moet het bevoegd gezag, gelet op het voorzorgsbeginsel, het uitgangspunt hanteren dat bij afwezigheid van, of een onvoldoende onderbouwing, of onzekerheid daarover, een materiaal beschouwd moet worden als een afvalstof. Daarnaast kan een bevoegd gezag concluderen dat sprake is van een afvalstof, als de bewijsstukken en de informatie die is ontvangen tot die conclusie leiden.

Uitgangspunt 6

Intentie en gedrag van de houder en of een materiaal wel of geen last is voor de houder zijn aspecten die van belang zijn bij de beoordeling van de feiten en omstandigheden van een concreet geval.

Toelichting bij uitgangspunt 6

Een positieve waarde van een materiaal betekent echter niet automatisch dat sprake is van een niet-afvalstof. Indien de houder zich van het materiaal wil ontdoen, is sprake van een afvalstof.

Uitgangspunt 7

Een beoordeling van de feiten en omstandigheden van een concreet geval moet plaatsvinden in het licht van de doelstellingen van de Kaderrichtlijn afvalstoffen (Kra).

Toelichting bij uitgangspunt 7
In artikel 1 Kra staat een tweeledige milieudoelstelling:

- milieubescherming: bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid door afvalproductie en de negatieve gevolgen van afvalproductie en -beheer te voorkomen of te verminderen;
- efficiënt grondstoffengebruik: beperking van de algehele gevolgen van het gebruik van hulpbronnen door de efficiëntie van dergelijk gebruik te verbeteren, die van cruciaal belang zijn voor de overgang naar een circulaire economie en voor het waarborgen van het concurrentievermogen van de Unie op de lange termijn.

Bij een beoordeling moet de hoogwaardigheid van het beoogde gebruik worden betrokken. Voorop moet staan dat in het kader van de afvalhiërarchie over het geheel genomen het beste milieuresultaat moet worden bereikt.

4.3 Specifieke aandachtspunten

De specifieke aandachtspunten die hieronder worden beschouwd zijn van belang in specifieke situaties bij het beantwoorden van de vraag of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. De

beoordelaar moet per aandachtspunt kijken of deze van toepassing is op de betreffende casus. Als het aandachtspunt van toepassing is, moet de beoordelaar nagaan wat dit betekent voor die casus. Deze aandachtspunten volgen direct of indirect uit (Europese) wetgeving en jurisprudentie.

In het kader onder elk uitgangspunt staat mee toelichting bij dat uitgangspunt. Meer toelichting staat ook in de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof.

Aandachtspunt 1

Wanneer in het kader van internationaal transport verschil van inzicht bestaat tussen de betrokken bevoegde autoriteiten van lidstaten over de status van een materiaal (afvalstof of niet-afvalstof), moet het materiaal als afvalstof worden overgebracht in overeenstemming met de procedures uit de EVOA.

Toelichting bij aandachtspunt 1

- Ondanks het feit dat een bepaald materiaal in Nederland als niet-afvalstof wordt beschouwd door de houder en het bevoegd gezag, kan zich de situatie voordoen dat bij overbrenging van het materiaal naar een andere lidstaat het bevoegd gezag in die lidstaat van mening is dat het wel om een afvalstof gaat. Het omgekeerde kan zich ook voordoen.
- Voor deze situaties bestaat een geschillenregeling. Hoe deze geschillenregeling moet worden toegepast is te vinden in artikel 29 EVOA. Deze regeling houdt in dat wanneer de bevoegde autoriteiten in het land van verzending en het land van ontvangst het niet eens zijn over de vraag of sprake is van een afvalstof, het betrokken materiaal voor de toepassing van de EVOA als afvalstof moet worden behandeld. Met andere woorden: het 'strengste' regime geldt.

Aandachtspunt 2

Ook als er geen afgifte plaatsvindt aan een ander, kan sprake zijn van een afvalstof ('zich ontdoen').

Toelichting bij aandachtspunt 2

Het brengen van afvalstoffen van de plaats van productie naar een installatie die aan dezelfde natuurlijke of rechtspersoon toebehoort, kan ook als "het zich door afgifte ontdoen van afvalstoffen" worden beschouwd (artikel 1.1, lid 3, onder b, 1° Wm).

Aandachtspunt 3

Het enkele feit dat een materiaal voorafgaand aan het gebruik een (voor)behandeling moet ondergaan, betekent niet automatisch dat het een afvalstof is.

Toelichting bij aandachtspunt 3

- Eenzelfde handeling kan in het ene geval een afvalverwerkingshandeling zijn en in het andere geval een normale productiehandeling. Dit is afhankelijk van de specifieke omstandigheden van het geval.
- Het plaatsvinden van een handeling die op bijlage I of II van de Kra staat vermeld, kan een aanwijzing zijn voor het bestaan van een afvalstof, maar is daarvoor niet doorslaggevend.

Aandachtspunt 4

Wanneer voor de houder een wettelijke plicht bestaat om zich van het materiaal te ontdoen, is sprake van een afvalstof.

Toelichting bij aandachtspunt 4

Wanneer een houder zich op grond van de wet van een materiaal moet ontdoen, is sprake van een afvalstof. Een houder heeft bijvoorbeeld een verplichting om zich van het materiaal te ontdoen wanneer stoffen in hogere concentraties aanwezig zijn dan de grenswaarden opgenomen in bijlage I van de POP-verordening. In die gevallen is sprake van een afvalstof, los van het gedrag of de intenties van de houder.

Aandachtspunt 5

Als een materiaal onder de reikwijdte van een Europese of nationale regeling voor einde-afval of bijproduct valt, geldt deze als het enige beoordelingskader. Een beoordeling op grond van artikel 1.1 lid 4 of lid 6 Wm, is dan niet mogelijk.

Toelichting bij aandachtspunt 5

Wanneer voor een materiaal einde-afval- of bijproductcriteria zijn vastgesteld, moeten deze criteria worden gebruikt om in een specifiek geval te kunnen bepalen of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. Teruggrijpen op de cumulatieve voorwaarden van artikel 1.1 lid 4 of lid 6 Wm, en het toetsingskader van het CMP, is niet mogelijk.

Aandachtspunt 6

Het enkele feit dat een materiaal alléén een controle moet ondergaan, betekent niet automatisch dat het geen afvalstof is.

Toelichting bij aandachtspunt 6

- Een controle van een afvalstof kan een nuttige toepassing zijn voor het bereiken van einde-afval. Deze controle kan bijvoorbeeld visueel of administratief van aard zijn. Ook kan de controle door metingen plaatsvinden.
- De vraag of een controle voldoende is om deze te beschouwen als een 'definitieve handeling van nuttige toepassing' hangt af van de feiten en omstandigheden van het geval.

Aandachtspunt 7

Alle onderdelen, deelstromen of componenten van een materiaal waar een beoordeling betrekking op heeft (dus ook alle in- en uitgangstromen), moeten op zichzelf in aanmerking komen voor een vorm van nuttige toepassing.

Toelichting bij aandachtspunt 7

De beoordeling of sprake is van einde-afval start bij het beoordelen van alle onderdelen, deelstromen of componenten van een materiaal. Dit om het wegmengen van stromen die verwijderd moeten worden te voorkomen.

4.4 Beoordelingsroute bepalen

Zoals in paragraaf 3 Beleid en wetgeving reeds vermeld zijn er drie situaties waarbij sprake kan zijn van een niet-afvalstof: einde-afval, bijproduct en voortgezet gebruik. Om te beoordelen of sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof kunnen dan ook drie beoordelingsroutes worden gevolgd (zie hiervoor onderstaand figuur 3). Het onderscheid tussen de drie routes is bepaald door het 'ontstaan' van het materiaal. Deze paragraaf helpt om te bepalen welke route van toepassing is.

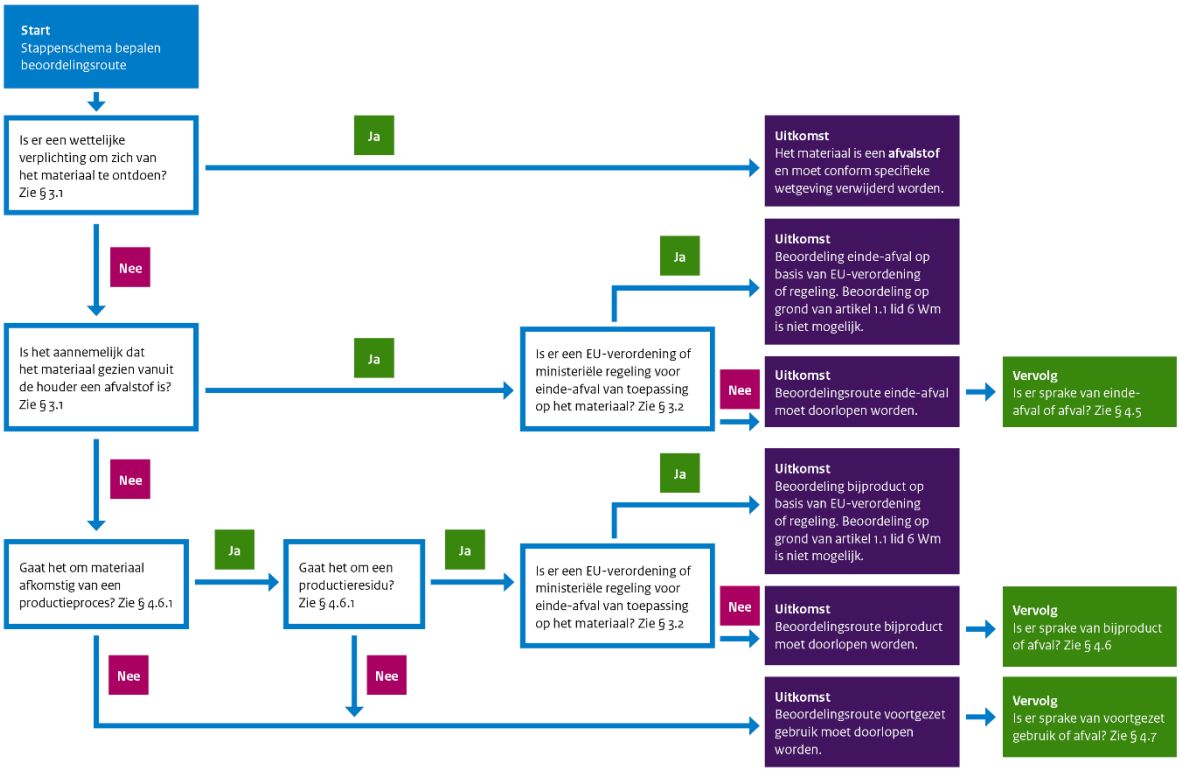
Dit zijn de mogelijke routes:

- **Einde-afval of nog steeds afval**: materialen die einde-afval zijn komen voort uit handelingen van nuttige toepassing met een afvalstof (zie daarvoor paragraaf 4.5);
- **Bijproduct of afval**: bij een bijproduct is specifiek sprake van het ontstaan van een productieresidu uit productieprocessen (zie daarvoor paragraaf 4.6);
- **Voortgezet gebruik of zich ontdoen van**: allerhande situaties waarin materialen vrijkomen of ontstaan, maar die in elk geval niet ontstaan bij productieprocessen of handelingen van nuttige toepassing van afvalstoffen (zie daarvoor paragraaf 4.7).

Meer uitleg en richtsnoeren over het kiezen van de juiste route is te vinden in hoofdstuk 3 van de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof.

Per 'route' zijn in de betreffende paragraaf ook de te volgen stappen besproken om te komen tot het antwoord op de vraag 'afvalstof of niet-afvalstof'.

Figuur 3: Het stappenschema helpt om de juiste beoordelingsroute te bepalen.

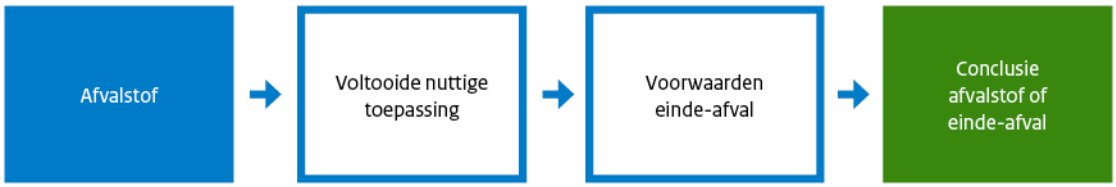
4.5 Einde-afval

Zoals eerder benoemd, zijn er drie beoordelingsroutes om te bepalen of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof: einde-afval, bijproduct en voortgezet gebruik. Deze paragraaf behandelt de einde-afvalroute, op basis van artikel 1.1 lid 6 Wm.

Voor het beoordelen van de vraag of sprake is van een afvalstof of einde-afval wordt hieronder eerst gekeken naar de nuttige toepassing (Paragraaf 4.5.1). Daarna wordt ingegaan op het maken van een beoordeling aan de hand van de einde-afvalvoorwaarden (paragraaf 4.5.2). Tot slot wordt ingegaan op de aanvullende vereisten voor het maken van een beoordeling afvalstof of einde-afval volgend uit de Kra (paragraaf 4.5.3).

De beoordeling afvalstof of einde-afval kent in totaal 22 vragen die beantwoord moeten worden. Deze komen in de genoemde paragrafen allemaal aan bod.

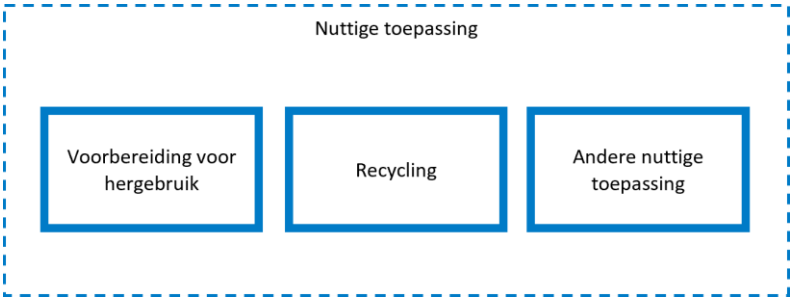
Figuur 4: Een overzicht in welke volgorde de stappen doorlopen moeten worden om tot een conclusie einde-afval of afvalstof te kunnen komen.

4.5.1 Voltooide nuttige toepassing

De einde-afvalroute is alleen van toepassing op afvalstoffen. Afvalstoffen die een nuttige toepassing hebben gehad kunnen in aanmerking komen voor einde-afval. Nuttige toepassing is bijvoorbeeld recycling en voorbereiding voor hergebruik (tredes "b" en "c" in de afvalhiërarchie). Daarnaast kunnen andere handelingen van nuttige toepassing ertoe leiden dat een afvalstof niet langer als afvalstof wordt beschouwd. Dit zijn handelingen die vallen onder 'andere nuttige toepassing' (trede "d" in de afvalhiërarchie). Een voorbeeld hiervan zijn handelingen die leiden tot een brandstof.

Figuur 5: Een overzicht om te laten zien dat voorbereiding voor hergebruik, recycling en andere nuttige toepassing allen onder de noemer 'nuttige toepassing' vallen.

Twee verschillende interpretaties van 'andere nuttige toepassing'

In artikel 10.4 Wm is de afvalhiërarchie te vinden. Trede "d" van de afvalhiërarchie heet 'andere nuttige toepassing'. Hiermee wordt bedoeld: Nuttige toepassing niet zijnde 'voorbereiding voor hergebruik' of 'recycling'.

Bij einde-afval (artikel 1.1 lid 6 Wm) wordt ook gesproken over 'andere nuttige toepassing'. Met 'andere nuttige toepassing' wordt in dit artikel bedoeld: Alle vormen van nuttige toepassing anders dan recycling. Dat betekent dat 'voorbereiding voor hergebruik' in dit geval ook onder 'andere nuttige toepassing' valt.

Om 'einde-afval' te bereiken, moet volgens de rechtspraak worden beoordeeld of sprake is van voltooide nuttige toepassing, waarbij het betrokken materiaal dezelfde eigenschappen en kenmerken van een grondstof heeft verkregen. Daarvan is sprake wanneer na een handeling van nuttige toepassing uit de afvalstoffen een aan een grondstof gelijkwaardig materiaal is ontstaan. Dit materiaal kan worden gebruikt zonder dat er bijzondere voorzorgsmaatregelen genomen moeten worden ter bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid. Afvalhandelingen zijn nog niet voltooid wanneer onder andere nog:

- verontreinigingen moeten worden verwijderd;
- stoffen moeten worden afgescheiden die niet gewenst zijn in het eindmateriaal; of
- een composteer- of vergistingsproces moet worden doorlopen.

Bovenstaande houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

1. Dat er sprake is van een nuttige toepassing én dat deze nuttige toepassing is voltooid.

Dit is het eerste punt van in totaal 22 die bij de beoordeling afvalstof of einde-afval moeten worden bekeken.

Punt 1: Is er sprake van een nuttige toepassing én is deze nuttige toepassing voltooid?

- Leg duidelijk vast om welke nuttige toepassing het gaat, uit welke handelingen deze nuttige toepassing bestaat en dat deze handelingen op het moment van beoordelen zijn voltooid (zie voor meer informatie ook de Leidraad indelen verwerkingshandelingen).
- Als er na het moment van beoordelen nog handelingen met het materiaal moeten worden verricht, leg dan duidelijk vast welke handelingen dit zijn. Toon aan dat de handelingen onderdeel zijn van een in normaal gebruik gangbare handeling en geen bijzondere voorzorgsmaatregelen inhouden (en daarmee géén afvalverwerkingshandeling zijn). (Zie voor meer toelichting over dit onderwerp paragraaf 2.5.2 en 2.4.1, doelstelling I van de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof).Toon dit bijvoorbeeld aan door te laten zien dat de handeling geen ontdoening of verwijdering is, de bewerking branchegebruikelijk is, of ook bij gebruik van primaire grondstoffen moet plaatsvinden.

Ook wanneer aan dit eerste punt is voldaan kan nog sprake zijn van een afvalstof als de houder zich ervan ontdoet, voornemens is zich ervan te ontdoen of zich ervan moet ontdoen. Het feit dat sprake is van een voltooide nuttige toepassing is slechts één van de factoren die in aanmerking moet worden genomen om te bepalen of er sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof. In de praktijk zal de beoordeling gedaan moeten worden door een toetsing aan de vier hieronder uitgeschreven voorwaarden a t/m d die volgen uit artikel 1.1 lid 6 Wm. Per geval wordt dan beoordeeld of een bepaalde afvalstof niet langer afval is.

4.5.2 Voldoet het materiaal aan de voorwaarden voor einde-afval

Om via een zelfbeoordeling of beoordeling door bevoegd gezag vast te stellen of de afvalstoffen niet langer een afvalstof zijn, moet naar de einde-afvalvoorwaarden gekeken worden. Artikel 1.1

lid 6 Wm bevat de cumulatieve voorwaarden om te bepalen of een bepaald materiaal einde-afval is. De voorwaarden komen uit artikel 6 lid 1 Kra.

Voorwaarden einde-afval – artikel 1.1 lid 6 Wm

Afvalstoffen die een behandeling van recycling of andere nuttige toepassing hebben ondergaan, worden niet langer als afvalstoffen beschouwd, indien zij voldoen aan de volgende voorwaarden:

a. de stoffen, mengsels of voorwerpen zijn bestemd om te worden gebruikt voor specifieke doelen;
b. er is een markt voor of vraag naar de stoffen, mengsels of voorwerpen;
c. de stoffen, mengsels of voorwerpen voldoen aan de technische voorschriften voor de specifieke doelen en aan de voor producten geldende wetgeving en normen; en
d. het gebruik van de stoffen, mengsels of voorwerpen heeft over het geheel genomen geen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid.

De beoordeling moet altijd per individueel geval plaatsvinden aan de hand van alle feiten en omstandigheden.

4.5.2.1 Voorwaarde a: de stoffen, mengsels of voorwerpen zijn bestemd om te worden gebruikt voor specifieke doelen

De kern van deze eerste voorwaarde is dat het gebruik niet slechts *mogelijk* is, maar dat het gebruik ook *zeker* is. Daarvoor moet de beoogde toepassing bekend zijn, zodat kan worden beoordeeld of het materiaal geschikt is voor deze toepassing. Indien relevant moet het materiaal worden getest om de volledige functionaliteit ervan te waarborgen. Daarnaast moet het materiaal tijdens het vervoer, het laden en het lossen naar behoren bewaard en beschermd worden tegen schade.

Het moet ook duidelijk zijn dat het materiaal voor de houder geen last is. Is het wel een last, dan bestaan er aan afvalstoffen gerelateerde risico's, namelijk die van het onbeheerd achterlaten en van onverantwoord gebruik in een toepassing waarvoor het materiaal milieuhygiënisch of technisch gezien ongeschikt is. Dit kan schadelijke gevolgen hebben voor het milieu of de volksgezondheid en/of leiden tot verspilling van grondstoffen.

Voorwaarde a houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

2. wat de beoogde toepassing is; en

Punt 2: Wat is de beoogde toepassing?

- Is het materiaal het eindproduct? Toon aan wat dit eindproduct is en hoe dit wordt gebruikt.
- Is het materiaal bestemd om te worden gebruikt als grondstof of halffabricaat? Toon aan in welk proces het materiaal wordt gebruikt en toon aan dat de vervolghandelingen normale productiehandelingen zijn en geen afvalhandelingen. (Zie voor meer toelichting over dit onderwerp paragraaf 2.5.2 van de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof).

3. dat de beoogde toepassing gebruikelijk is; en

Punt 3: Is de beoogde toepassing gebruikelijk?

- Wordt het materiaal al ingezet voor de beoogde toepassing? Toon dit bijvoorbeeld aan via werkorders, productielogs en/of facturen.
- Ligt de inzet van het materiaal voor de beoogde toepassing nog in de toekomst? Toon dit bijvoorbeeld aan via ontwerptekeningen, projectplannen en/of contracten.

4. wat de aard, eigenschappen en samenstelling van het materiaal zijn op het moment van beoordelen; en

Punt 4: Wat zijn de aard, eigenschappen en samenstelling van het materiaal op het moment van beoordelen?

Toon dit bijvoorbeeld aan via laboratoriumanalyses, meetrapporten, materiaalnormen en/of batchnummers.

5. dat het materiaal, gezien de aard, eigenschappen en samenstelling, geschikt is voor de beoogde toepassing; en

Punt 5: Is het materiaal geschikt voor de beoogde toepassing?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via een controlesysteem dat de kwaliteit van het beoogde materiaal garandeert. En/of door middel van de acceptatiecriteria en technische voorschriften van de bedrijven die het materiaal gaan toepassen. Hierbij moet worden aangetoond dat voldaan wordt aan de contractuele leveringsvoorwaarden en specificaties van de afnemer die gelden voor de beoogde toepassing, zoals eisen aan kwaliteit en samenstelling.
- Toon dit bijvoorbeeld aan door de vereiste documenten, zoals KOMO-certificaten en CE-markering, bij te voegen.

6. of testen in dit geval relevant is; en

Punt 6: Is testen in dit geval relevant?

Onderbouw waarom testen in dit geval wel of niet relevant is. Als er veiligheids- of milieurisico's bestaan bij defecten, of het materiaal gevoelig is voor verborgen gebreken is testen wel relevant. Ook als in de sector of keten testen gebruikelijk is, is testen relevant. Denk onder andere aan (A)EEA, batterijen en accu's, machines, apparatuur, voertuigen, producten met software afhankelijkheid, etc.

7. zo ja, welke testen moeten worden uitgevoerd om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit; en

Punt 7: Welke testen moeten worden uitgevoerd om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit?
Onderbouw welke testen moeten worden uitgevoerd om een compleet oordeel te kunnen geven.

- Moet het gaan om individuele testen, omdat het gaat om unieke producten, of kan worden volstaan met een representatieve steekproef?
- Welke functionaliteit moet worden getest en is de gekozen testmethode passend voor het materiaal: functionaliteitstest, prestatietest, opstarttest, veiligheidstest, capaciteitstest, druk/lekdichtheidstest, softwarediagnose, etc. Een visuele inspectie kan, afhankelijk van de aard, samenstelling, functie, staat en risico's van het materiaal, een passende vorm van testen zijn.
- Vindt testen plaats volgens een gestandaardiseerde procedure? Is sprake van een kwaliteitsborgingsysteem?

8. dat uit de uitkomst van de hierboven genoemde testen blijkt dat het materiaal volledig functioneel is; en

Punt 8: Wat is de uitkomst van de hierboven genoemde testen?
Toon aan dat de materialen volledig functioneel zijn. Toon dit bijvoorbeeld aan via testrapporten, keuringsbewijzen, inspectielijsten, kwaliteitsverklaringen, certificaten, of foto's.

- Zijn de testresultaten gekoppeld aan individuele materialen, of is de functionaliteit herleidbaar tot serienummer, code of batch nummer?
- Is bekend wie de test heeft uitgevoerd en is deze persoon gekwalificeerd, gecertificeerd, of getraind voor het uitvoeren van deze test?
- Is bekend wanneer de test is uitgevoerd en is dit testmoment logisch?
- Zijn er afkeurcriteria vastgelegd? Worden niet-functionele materialen uitgesorteerd?
- Is het geheel aan testresultaten voldoende om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit?

9. indien van toepassing, hoe schade tijdens vervoeren, laden en lossen en bewaren wordt voorkomen; en

Punt 9: Hoe wordt schade tijdens vervoeren, laden en lossen en bewaren voorkomen?

- Toon aan hoe het materiaal beschermd wordt tegen schade. Denk aan stoten, vallen, trillingen, vocht, vervuiling, corrosie, kortsluiting, temperatuurschommelingen, etc.
- Toon, indien relevant, aan hoe wordt voorkomen dat tijdens vervoer, het laden en het lossen en het bewaren stoffen vrijkomen. Denk aan lekkages, verstuiving, verdamping, uitloging, etc.
- Toon aan hoe de handelingen die met het materiaal worden uitgevoerd worden beheerst. Denk aan gebruik van geschikte hulpmiddelen, instructies voor handeling, etc.
- Toon dit bijvoorbeeld aan met informatie over verpakkingseisen, transportcondities, handelingsinstructies, laadmethoden, opslagvoorwaarden, foto's, etc.

10. dat de gekozen wijze van vervoeren, laden en lossen en bewaren passend is voor een opvolgend gebruik van het materiaal.

Punt 10: Is de gekozen wijze van vervoeren, laden en lossen en bewaren passend voor een opvolgend gebruik van het materiaal?

- Toon aan dat de gekozen manier van vervoeren, laden en lossen en bewaren geschikt is voor dit specifieke materiaal, zodat gebruik mogelijk blijft. Worden kwetsbare onderdelen bijvoorbeeld extra beschermd. Is er sprake van een gesorteerde opslag, materiaalscheiding, etc. Is bijvoorbeeld sprake van herkenbare productpartijen, commerciële verpakking, etc.
- Toon dit bijvoorbeeld aan met informatie over verpakkingseisen, transportcondities, handelingsinstructies, laadmethoden, opslagvoorwaarden, serienummers, batchcodes, labels, QR-codes, palletidentificatie, etc.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde a van de beoordeling einde-afval of afvalstof.

4.5.2.2 Voorwaarde b: er is een markt voor of vraag naar de stoffen, mengsels of voorwerpen

Deze tweede voorwaarde ligt in het verlengde van de eerste voorwaarde. Er moet sprake zijn van een markt voor het materiaal. Of er een markt is, moet duidelijk zijn op het moment dat de eerste houder het materiaal afgeeft aan een ander en op het moment dat iedere daaropvolgende houder het materiaal ontvangt.

Voorwaarde b houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

11. dat er een bestaande of nieuwe markt is voor het materiaal; en

Punt 11: Is er een bestaande of nieuwe markt voor het materiaal?

- Is er al geruime tijd een markt aanwezig? Beschrijf deze markt. Via schriftelijke afspraken, bijvoorbeeld een geldend contract en/of facturen, kan worden aangetoond dat de materialen bestemd zijn voor de beschreven markt.
- Is er sprake van een nieuwe markt? Beschrijf hoe deze markt eruit moet gaan zien. Via schriftelijke afspraken, bijvoorbeeld een intentieverklaring, kan worden aangetoond dat de materialen bestemd zijn voor de beschreven markt.

12. hoe de keten waarvoor het materiaal bestemd is, eruitziet; en

Punt 12: Hoe ziet de keten eruit waarvoor het materiaal bestemd is?
Toon dit bijvoorbeeld aan door de keten visueel in kaart te brengen tot aan de eindgebruiker. Denk hierbij ook aan de tussenhandelaren.

13. dat de aangeboden hoeveelheid overeenkomt met de vraag naar het materiaal; en

Punt 13: Komt de aangeboden hoeveelheid overeen met de vraag naar het materiaal?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via contracten, intentieverklaringen en/of marktonderzoek.
- Let op: Alleen het deel van het materiaal dat kan worden afgezet/ingezet komt in aanmerking voor een einde-afvalstatus. Voor de overige fractie kan niet aan voorwaarde b worden voldaan en is dus sprake van een afvalstof.

14. of er sprake is van tussentijdse opslag van het materiaal; en

Punt 14: Is er sprake van tussentijdse opslag van het materiaal?

- Toon aan hoe lang en waarom het materiaal wordt opgeslagen. Toon dit bijvoorbeeld aan via voorraadbeleid en rapportages, seizoenspatronen en/of transportplanningen.
- Let op: Een langdurige opslag (of van onbepaalde tijd) van een grote hoeveelheid aangeboden materiaal kan betekenen dat er onvoldoende vraag is naar het materiaal. Daarmee is niet aan voorwaarde b voldaan en is dus sprake van een afvalstof.

15. dat het materiaal geen last is voor de houder.

Punt 15: Is het materiaal een last voor de houder?
Toon dit bijvoorbeeld aan door te laten zien dat sprake is van een positieve marktwaarde en/of economisch voordeel om het materiaal toe te passen.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde b van de beoordeling einde-afval of afvalstof.

4.5.2.3 Voorwaarde c: de stoffen, mengsels of voorwerpen voldoen aan de technische voorschriften voor de specifieke doelen en aan de voor producten geldende wetgeving en normen

Om in aanmerking te komen voor einde-afval moet het materiaal voldoen aan de wettelijke eisen volgend uit het stoffen- en productenrecht en aan privaatrechtelijke normen.

Voorwaarde c houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

16. aan welke Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen moet worden getoetst; en

Punt 16: Aan welke Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen moet worden getoetst?

Toon dit bijvoorbeeld aan door in een overzicht de van toepassing zijnde verplichtingen volgend uit de verordeningen, wetgeving en normen op te nemen.

17. welke genormeerde stoffen, mengsels of voorwerpen moeten worden getoetst; en

Punt 17: Welke genormeerde stoffen, mengsels of voorwerpen moeten worden getoetst?

Toon dit bijvoorbeeld aan door in een overzicht de verplicht te meten stoffen (volgend uit de wetgeving vastgesteld in het punt hierboven) op te nemen. Daarnaast kan ook een onderbouwde en beredeneerde inschatting worden toegevoegd voor het vaststellen van de overige te toetsen stoffen, zoals die volgend uit REACH en de POP-verordening.

18. dat wordt voldaan aan de verplichtingen volgend uit de Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen.

Punt 18: Wordt voldaan aan de verplichtingen volgend uit de Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen?

- Toon dit bijvoorbeeld aan door de hierboven vastgestelde lijst met stoffen en daarbij horende verplichtingen te vergelijken met resultaten uit laboratoriumanalyses en/of meetrapporten.
- Toon dit bijvoorbeeld aan door de vereiste documenten, zoals KOMO-certificaten en CE-markering, bij te voegen.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde c van de beoordeling einde-afval of afvalstof.

4.5.2.4 Voorwaarde d: het gebruik van de stoffen, mengsels of voorwerpen heeft over het geheel genomen geen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid

De beoordeling of wel of niet sprake is van ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid is vaak mogelijk door aan te tonen of voldaan wordt aan de wet- en regelgeving die geldt voor het materiaal of voor een specifieke toepassing (voorwaarde c). Helaas bestaat voor de beoordeling of sprake is van ongunstige effecten op milieu of de menselijke gezondheid nog niet voor alle gevallen wet- en regelgeving. Wanneer de voorgenomen toepassing nog niet (volledig) genormeerd is, valt op voorhand niet altijd uit te sluiten dat het gebruik van het materiaal ongunstige gevolgen voor het milieu of de menselijke gezondheid kan hebben. Vanwege het voorzorgs- en het preventiebeginsel moet dan nader onderzoek plaatsvinden.

Voorwaarde d is een wettelijke invulling van zowel het preventiebeginsel als het voorzorgsbeginsel. Voorwaarde d vergt daarom een zorgvuldige weging van de verschillende risico's. Voor een zorgvuldige weging van de risico's wordt gekeken naar de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling (paragraaf 4.8). Daarnaast is het voor voorwaarde d relevant dat er efficiënt gebruik wordt gemaakt van het materiaal. Voor het stimuleren van het efficiënt gebruik van het materiaal wordt gekeken naar de minimumstandaard en de afvalhiërarchie van het CMP.

Voorwaarde d houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

19. of er niet-genormeerde stoffen aanwezig zijn in het materiaal. Let op: Zitten er in het materiaal niet-genormeerde stoffen, dan is paragraaf 4.8 over de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling van toepassing; en

Punt 19: Zijn er niet-genormeerde stoffen aanwezig in het materiaal?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via laboratoriumanalyses en/of meetrapporten.
- Zitten er in het materiaal niet-genormeerde stoffen? Voer dan een risicoanalyse afvalstatusbeoordeling uit. Zie hiervoor paragraaf 4.8 van de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling.

20. of het materiaal onder een keten- of afvalplan van het CMP valt; en

Punt 20: Valt het materiaal onder een keten- of afvalplan van het CMP?

- Geef aan welk keten- of afvalplan dit is.
- Geef aan welke minimumstandaard hier staat opgenomen.

21. als het materiaal niet onder een keten- of afvalplan van het CMP valt, maar onder de afvalhiërarchie, welke trede van de afvalhiërarchie voor de verwerking van het materiaal gebruikelijk is; en

Punt 21: Welke trede van de afvalhiërarchie is voor de verwerking van het materiaal gebruikelijk?

Toon dit aan via bijvoorbeeld industrie-standaarden, branchegegevens, verklaringen van afvalverwerkers en/of LCA's.

22. dat de beoogde toepassing minstens even hoogwaardig is als de minimumstandaard of de toepasselijke trede van de afvalhiërarchie bij een gebruikelijke toepassing.

Punt 22: Is de beoogde toepassing minstens even hoogwaardig als de minimumstandaard of de toepasselijke trede van de afvalhiërarchie bij een gebruikelijke toepassing?

- Toon dit aan door het voorgenomen gebruik te vergelijken met het toetsingskader 'hoogwaardige verwerking' voor die afvalstof in het betreffende keten-of afvalplan van het CMP. Is de minimumstandaard bijvoorbeeld recycling, maar is het voorgenomen gebruik brandstof? Dan is het gebruik niet hoogwaardig genoeg en moet het materiaal een afvalstof blijven. Op die manier kan met de afvalwetgeving gezorgd worden dat het materiaal wel gerecycled wordt.
- Is er geen specifiek toetsingskader van toepassing? Dan vindt toetsing direct plaats aan de afvalhiërarchie en wordt aan de hand hiervan beoordeeld of het als afvalstof een voldoende hoogwaardige verwerking zou zijn geweest om te worden vergund via bijvoorbeeld industrie-standaarden, branchegegevens, verklaringen van afvalverwerkers en/of LCA's.
- Indien het bevoegd gezag van mening is dat er toch sprake is van voldoende hoogwaardig gebruik, in tegenstelling tot de minimumstandaard, en vast wil stellen dat er sprake is van einde-afval, is er sprake van afwijken van het CMP. Voor deze afwijking van het toetsingskader dient de afwijkingsprocedure van het CMP (zie Afwijken) te worden gevolgd.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn, indien van toepassing in samenhang met de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling van paragraaf 4.8, en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde d van de beoordeling einde-afval of afvalstof.

4.5.3 Aanvullende vereisten uit de Kra

In artikel 6 lid 2 Kra zijn vijf vereisten opgenomen die richting geven bij de beoordeling aan de vier voorwaarden voor einde-afval. Dit volgt uit artikel 6 lid 4 Kra. Deze vereisten waarborgen een hoog niveau van bescherming van het milieu en de volksgezondheid en bevorderen een behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen. Deze vereisten zijn voor een beoordeling al verwerkt in paragraaf 4.5.2 Zelfbeoordeling en/of beoordeling door bevoegd gezag. Zie paragraaf 2.2.1 van de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof voor meer informatie over dit onderwerp.

De vereisten uit artikel 6 lid 2 Kra:

a. afvalmateriaal dat als input voor de handeling voor nuttige toepassing mag worden gebruikt;
b. toegelaten verwerkingsprocessen en -technieken;

c. kwaliteitscriteria voor eindeafvalmaterialen die het resultaat zijn van de handeling voor nuttige toepassing overeenkomstig de toepasselijke productnormen, waaronder indien nodig grenswaarden voor verontreinigende stoffen;
d. vereisten waaraan beheerssystemen moeten voldoen om aan te tonen dat de einde-afvalcriteria zijn nageleefd, met inbegrip van kwaliteitscontrole en interne controle en, in voorkomend geval, accreditatie; en
e. een vereiste inzake een conformiteitsverklaring.

Tot slot moet op basis van artikel 6 lid 4 Kra bij de beoordeling rekening gehouden worden met de grenswaarden voor verontreinigde stoffen en eventuele negatieve gevolgen voor het milieu en de volksgezondheid. De uitwerking van voorwaarde c en d, zoals staat in 'paragraaf 4.5.2.3 en 4.5.2.4' geven hier invulling aan.

4.5.4 Conclusie afvalstof of einde-afval

Na het afronden van de beoordeling zal de houder of het bevoegd gezag tot één van twee conclusies komen:

Het materiaal is geen afvalstof meer. Dan is voor dat materiaal de afvalstoffenwetgeving niet langer van toepassing, maar valt het onder de stoffen- en productwetgeving. De houder moet op verzoek van het bevoegd gezag alle relevante informatie verstrekken om aan te tonen dat aan de voorwaarden en vereisten is voldaan om het materiaal als einde-afval aan te kunnen merken. Hierbij is het belangrijk dat de houder dit voldoende onderbouwt.

Het materiaal is nog wel een afvalstof. Dan moet de houder aan de afvalstoffenwetgeving voldoen. Op een later moment in de keten kan nogmaals een einde-afvalbeoordeling worden gedaan.

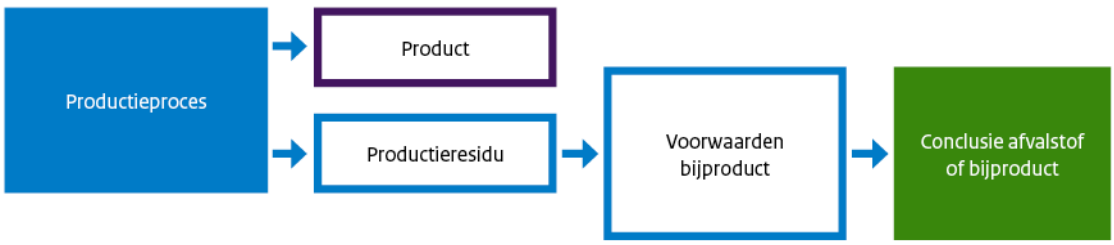
4.6 Bijproduct

Zoals eerder benoemd zijn er drie beoordelingsroutes om te bepalen of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof: einde-afval, bijproduct en voortgezet gebruik. In deze paragraaf zal worden gekeken naar de bijproductroute, op basis van artikel 1.1 lid 4 Wm.

Voor het beoordelen van de vraag of sprake is van een afvalstof of een bijproduct wordt hieronder eerst gekeken naar het productieproces en het productieresidu (paragraaf 4.6.1). Daarna wordt ingegaan op het maken van een beoordeling aan de hand van de voorwaarden voor bijproduct (paragraaf 4.6.2).

De beoordeling afvalstof of bijproduct kent in totaal 24 vragen die beantwoord moeten worden. Deze komen in de genoemde paragrafen allemaal aan bod.

Figuur 6: Een overzicht in welke volgorde de stappen doorlopen moeten worden om tot een conclusie bijproduct of afvalstof te kunnen komen.

4.6.1 Productieproces en productieresidu

De bijproductroute is alleen van toepassing op materialen die ontstaan in productieprocessen. Het begrip 'productieproces' is in de Kra en de Wm niet gedefinieerd. De term productieproces moet in het kader van een beoordeling afvalstof of bijproduct niet beperkt worden opgevat tot bijvoorbeeld alleen industriële productieprocessen. In de jurisprudentie hanteert het Hof van Justitie een definitie, afkomstig uit de economische wetenschap: "*Een productieproces is het proces waarin de productiefactoren, te weten kapitaal, arbeid, technologie en grond (input), worden omgezet in goederen en diensten*". Bij de beoordeling of sprake is van een productieproces moet aansluiting worden gezocht bij deze definitie. Meer toelichting voor de beoordeling of sprake is van een productieproces is te vinden in paragraaf 3.3 van de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof.

Naast een productieproces, moet ook sprake zijn van een productieresidu. Een productieresidu is een stof of een voorwerp dat het resultaat is van een productieproces dat niet in de eerste plaats bedoeld is voor de productie van die stof. In het Begeleidingsdocument van de Europese Commissie over de Kra (zie blz. 15 Guidance document van de Europese Commissie over de Kra uit 2012 Waste and Recycling Policy - Bibliotheek (europa.eu)) staat dat wanneer de productie van het betrokken materiaal "het resultaat is van een technische keuze", het geen productieresidu kan zijn maar wordt beschouwd als een product. Meer toelichting hierover is te vinden in paragraaf 3.4 van de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof.

Bovenstaande houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

1. Dat sprake is van een productieproces én een productieresidu.

Dit is het eerste punt van in totaal 24 die bij de beoordeling afvalstof of bijproduct moeten worden bekeken.

Punt 1: Is er sprake van een productieproces én een productieresidu?
Toon aan hoe het productieproces eruitziet. Beschrijf hierbij de handelingen waaruit het productieproces bestaat. Licht daarbij toe wat het doel is van het productieproces en waar in het productieproces het productieresidu ontstaat.

Ook wanneer aan dit eerste punt is voldaan, kan er nog sprake zijn van een afvalstof als de houder zich ervan ontdoet, voornemens is zich ervan te ontdoen of zich ervan moet ontdoen. Het feit dat sprake is van een productieproces en een productieresidu is slechts één van de factoren die in aanmerking moet worden genomen om te bepalen of er sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof. In de praktijk zal de beoordeling gedaan moeten worden door een toetsing aan de vier hieronder uitgeschreven voorwaarden a t/m d die volgen uit artikel 1.1 lid 4 Wm. Per geval wordt dan beoordeeld of een bepaald materiaal een bijproduct of een afvalstof is.

4.6.2 Voldoet het materiaal aan de voorwaarden voor bijproduct

Om via een zelfbeoordeling of beoordeling door bevoegd gezag vast te stellen of sprake is van een afvalstof of een bijproduct moet naar de voorwaarden voor de bijproductstatus gekeken worden. Artikel 1.1 lid 4 Wm bevat de cumulatieve voorwaarden om te bepalen of een bepaald materiaal een bijproduct is. Deze voorwaarden komen uit artikel 5 lid 1 Kra.

Voorwaarden bijproductstatus – artikel 1.1 lid 4 Wm

Stoffen, mengsels of voorwerpen die het resultaat zijn van een productieproces dat niet in de eerste plaats is bedoeld voor de productie van die stoffen, mengsels of voorwerpen worden niet als afvalstoffen maar als bijproducten beschouwd indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

a. het is zeker dat de stoffen, mengsels of voorwerpen zullen worden gebruikt;
b. de stoffen, mengsels of voorwerpen kunnen onmiddellijk worden gebruikt zonder enige verdere behandeling anders dan die welke bij normale productie gangbaar is;
c. de stoffen, mengsels of voorwerpen worden geproduceerd als een integraal onderdeel van een productieproces; en
d. verder gebruik is rechtmatig, inhoudende dat de stoffen, mengsels of voorwerpen voldoen aan alle voorschriften inzake producten, milieu en gezondheidsbescherming voor het specifieke gebruik en dat gebruik niet zal leiden tot over het geheel genomen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid.

De beoordeling moet altijd per geval plaatsvinden aan de hand van alle feiten en omstandigheden van het individuele geval.

4.6.2.1 Voorwaarde a: het is zeker dat de stoffen, mengsels of voorwerpen zullen worden gebruikt

De kern van deze eerste voorwaarde is dat het gebruik niet slechts *mogelijk* is, maar dat het gebruik ook *zeker* is. Daarvoor moet de beoogde toepassing bekend zijn, zodat kan worden beoordeeld dat het materiaal geschikt is voor deze toepassing. Indien relevant moet het materiaal worden getest om de volledige functionaliteit ervan te waarborgen. Daarnaast moet het materiaal tijdens het vervoer, het laden en het lossen naar behoren bewaard en beschermd worden tegen schade.

Ook moet er sprake zijn van een markt voor het materiaal. Of er een markt is, moet duidelijk zijn op het moment dat de eerste houder het materiaal afgeeft aan een ander en op het moment dat iedere daaropvolgende houder het materiaal ontvangt. Duidelijk moet zijn dat het materiaal voor

de houder geen last is. Is het wel een last, dan bestaan er aan afvalstoffen gerelateerde risico's, namelijk die van het onbeheerd achterlaten en van onverantwoord gebruik in een toepassing waarvoor het materiaal milieuhygiënisch of technisch gezien ongeschikt is. Dit kan schadelijke gevolgen hebben voor het milieu of de volksgezondheid en/of leiden tot verspilling van grondstoffen.

Voorwaarde a houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

2. wat de beoogde toepassing is; en

Punt 2: Wat is de beoogde toepassing?

- Is het materiaal het eindproduct? Toon aan wat dit eindproduct is en hoe dit wordt gebruikt.
- Is het materiaal bestemd om te worden gebruikt als grondstof of halffabricaat? Toon aan in welk proces het materiaal wordt gebruikt en toon aan dat de vervolghandelingen normale productiehandelingen zijn en geen afvalhandelingen. (Zie voor meer toelichting over dit onderwerp paragraaf 2.5.2 van de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof).

3. dat de beoogde toepassing gebruikelijk is; en

Punt 3: Is de beoogde toepassing gebruikelijk?

- Wordt het materiaal al ingezet voor de beoogde toepassing? Toon dit bijvoorbeeld aan via werkorders, productielogs en/of facturen.
- Ligt de inzet van het materiaal voor de beoogde toepassing nog in de toekomst? Toon dit bijvoorbeeld aan via ontwerptekeningen, projectplannen en/of contracten.

4. wat de aard, eigenschappen en samenstelling van het materiaal zijn op het moment van beoordelen; en

Punt 4: Wat zijn de aard, eigenschappen en samenstelling van het materiaal op het moment van beoordelen?
Toon dit bijvoorbeeld aan via laboratoriumanalyses, meetrapporten, materiaalnormen en/of batchnummers.

5. dat het materiaal, gezien de aard, eigenschappen en samenstelling, geschikt is voor de beoogde toepassing; en

Punt 5: Is het materiaal geschikt voor de beoogde toepassing?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via een controlesysteem dat de kwaliteit van het beoogde materiaal garandeert. En/of door middel van de acceptatiecriteria en technische voorschriften van de bedrijven die het materiaal gaan toepassen. Hierbij moet worden aangetoond dat voldaan wordt aan de contractuele leveringsvoorwaarden en specificaties van de afnemer die gelden voor de beoogde toepassing, zoals eisen aan kwaliteit en samenstelling.
- Toon dit bijvoorbeeld aan door de vereiste documenten, zoals KOMO-certificaten en CE-markering, bij te voegen.

6. of testen in dit geval relevant is; en

Punt 6: Is testen in dit geval relevant?
Onderbouw waarom testen in dit geval wel of niet relevant is. Als er veiligheids- of milieurisico's bestaan bij defecten, of het materiaal gevoelig is voor verborgen gebreken is testen wel relevant. Ook als in de sector of keten testen gebruikelijk is, is testen relevant. Denk onder andere aan (A)EEA, batterijen en accu's, machines, apparatuur, voertuigen, producten met software afhankelijkheid, etc.

7. zo ja, welke testen moeten worden uitgevoerd om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit; en

Punt 7: Welke testen moeten worden uitgevoerd om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit?

Onderbouw welke testen moeten worden uitgevoerd om een compleet oordeel te kunnen geven.

- Moet het gaan om individuele testen, omdat het gaat om unieke producten, of kan worden volstaan met een representatieve steekproef?
- Welke functionaliteit moet worden getest en is de gekozen testmethode passend voor het materiaal: functionaliteitstest, prestatietest, opstart test, veiligheidstest, capaciteitstest, druk/lekdichtheidstest,

softwarediagnose, etc. Een visuele inspectie kan, afhankelijk van de aard, samenstelling, functie, staat en risico's van het materiaal een passende vorm van testen zijn.
- Vindt testen plaats volgens een gestandaardiseerde procedure? Is sprake van een kwaliteitsborgingsysteem?

8. dat uit de uitkomst van de hierboven genoemde testen blijkt dat het materiaal volledig functioneel is; en

Punt 8: Wat is de uitkomst van de hierboven genoemde testen?

Toon aan dat de materialen volledig functioneel zijn. Toon dit bijvoorbeeld aan via testrapporten, keuringsbewijzen, inspectielijsten, kwaliteitsverklaringen, certificaten, of foto's.

- Zijn de testresultaten gekoppeld aan individuele materialen, of is de functionaliteit herleidbaar tot serienummer, code of batch nummer?
- Is bekend wie de test heeft uitgevoerd en is deze persoon gekwalificeerd, gecertificeerd, of getraind voor het uitvoeren van deze test?
- Is bekend wanneer de test is uitgevoerd en is dit testmoment logisch?
- Zijn er afkeurcriteria vastgelegd? Worden niet-functionele materialen uitgesorteerd?
- Is het geheel aan testresultaten voldoende om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit?

9. indien van toepassing, hoe schade tijdens vervoeren, laden en lossen en bewaren wordt voorkomen; en

Punt 9: Hoe wordt schade tijdens vervoeren, laden en lossen en bewaren voorkomen?

- Toon aan hoe het materiaal beschermd wordt tegen schade. Denk aan stoten, vallen, trillingen, vocht, vervuiling, corrosie, kortsluiting, temperatuurschommelingen, etc.
- Toon, indien relevant, aan hoe wordt voorkomen dat tijdens vervoer, het laden en het lossen en het bewaren stoffen vrijkomen. Denk aan lekkages, verstuiving, verdamping, uitloging, etc.
- Toon aan hoe de handelingen die met het materiaal worden uitgevoerd worden beheerst. Denk aan gebruik van geschikte hulpmiddelen, instructies voor handeling, etc.
- Toon dit bijvoorbeeld aan met informatie over verpakkingseisen, transportcondities, handelingsinstructies, laadmethoden, opslagvoorwaarden, foto's etc.

10. dat de gekozen wijze van vervoeren, laden en lossen en bewaren passend is voor een opvolgend gebruik van het materiaal; en

Punt 10: Is de gekozen wijze van vervoeren, laden en lossen en bewaren passend voor een opvolgend gebruik van het materiaal?

- Toon aan dat de gekozen manier van vervoeren, laden en lossen en bewaren geschikt is voor dit specifieke materiaal, zodat gebruik mogelijk blijft. Worden kwetsbare onderdelen bijvoorbeeld extra beschermd. Is er sprake van een gesorteerde opslag, materiaalscheiding, etc. Is bijvoorbeeld sprake van herkenbare productpartijen, commerciële verpakking, etc.
- Toon dit bijvoorbeeld aan met informatie over verpakkingseisen, transportcondities, handelingsinstructies, laadmethoden, opslagvoorwaarden, serienummers, batchcodes, labels, QR-codes, palletidentificatie, etc.

11. dat er een bestaande of nieuwe markt is voor het materiaal; en

Punt 11: Is er een bestaande of nieuwe markt voor het materiaal?

- Is er al geruime tijd een markt aanwezig? Beschrijf deze markt. Via schriftelijke afspraken, bijvoorbeeld een geldend contract en/of facturen, kan worden aangetoond dat de materialen bestemd zijn voor de beschreven markt.
- Is er sprake van een nieuwe markt? Beschrijf hoe deze markt eruit moet gaan zien. Via schriftelijke afspraken, bijvoorbeeld een intentieverklaring, kan worden aangetoond dat de materialen bestemd zijn voor de beschreven markt.

12. hoe de keten waarvoor het materiaal bestemd is er uit ziet; en

Punt 12: Hoe ziet de keten eruit waarvoor het materiaal bestemd is?
Toon dit bijvoorbeeld aan door de keten visueel in kaart te brengen tot aan de eindgebruiker. Denk hierbij ook aan de tussenhandelaren.

13. dat de aangeboden hoeveelheid overeenkomt met de vraag naar het materiaal; en

Punt 13: Komt de aangeboden hoeveelheid overeen met de vraag naar het materiaal?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via contracten, intentieverklaringen en/of marktonderzoek.
- Let op: Alleen het deel van het materiaal dat kan worden afgezet/ingezet komt in aanmerking voor een bijproductstatus. Voor de overige fractie kan niet aan voorwaarde a worden voldaan en is dus sprake van een afvalstof.

14. of er sprake is van tussentijdse opslag van het materiaal.

Punt 14: Is er sprake van tussentijdse opslag van het materiaal?

- Toon aan hoe lang en waarom het materiaal wordt opgeslagen. Toon dit bijvoorbeeld aan via voorraadbeleid en rapportages, seizoenspatronen en/of transportplanningen.
- Let op: Een langdurige opslag (of van onbepaalde tijd) van een grote hoeveelheid aangeboden materiaal kan betekenen dat er onvoldoende vraag is naar het materiaal. Daarmee is niet aan voorwaarde a voldaan en is dus sprake van een afvalstof.

15. dat het materiaal geen last is voor de houder.

Punt 15: Is het materiaal een last voor de houder?
Toon dit bijvoorbeeld aan door te laten zien dat sprake is van een positieve marktwaarde en/of economisch voordeel om het materiaal toe te passen.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde a van de beoordeling bijproduct of afvalstof.

4.6.2.2 Voorwaarde b: de stoffen, mengsels of voorwerpen kunnen onmiddellijk worden gebruikt zonder enige verdere behandeling anders dan die welke bij normale productie gangbaar is

Voorwaarde b kan worden opgesplitst in twee onderdelen. Als eerste wordt gekeken naar wat er bedoeld wordt met 'onmiddellijk gebruik zonder enige verdere behandeling'. Vervolgens wordt gekeken naar wat een 'normale productie' is.

Onmiddellijk gebruik zonder enige verdere behandeling

'Onmiddellijk gebruik zonder enige verdere behandeling' betekent dat een productieresidu kan worden gebruikt zonder verdere verwerkingshandelingen, behalve de behandelingen die bij normale productiepraktijken gangbaar zijn. Primaire grondstoffen die worden ingezet in een productieproces ondergaan immers vaak ook eerst een (voor)behandeling of voorafgaande bewerking voordat deze geschikt zijn voor gebruik. Het kan bijvoorbeeld gaan om voorbehandelingen in de vorm van het filteren, wassen of drogen van het materiaal of om het toevoegen van stoffen aan het materiaal of het uitvoeren van een kwaliteitscontrole.

Belangrijk is dat deze (voor)behandeling of voorafgaande bewerking niet een afvalverwerkingshandeling mag zijn. Een afvalverwerkingshandeling is vaak gericht op het weghalen of het omgaan met een verontreiniging. Zie voor een toelichting op het verschil tussen een afvalhandeling en een (voor)behandeling of voorafgaande bewerking paragraaf 2.5.2 van de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof. Wanneer door de houder niet kan worden aangetoond dat sprake is van 'onmiddellijk gebruik zonder enige verdere behandeling anders dan die welke bij normale productie gangbaar is', zal worden aangenomen dat de behandeling die het materiaal moet ondergaan een afvalverwerkingshandeling is en het materiaal een afvalstof.

Normale productie

De term 'normale productie' in voorwaarde b omvat ook nieuwe productieprocessen. Er is geen enkele reden om een innovatie waarbij een productieresidu een nieuwe toepassing krijgt te belasten met eisen van de afvalstoffenwetgeving, alleen om de reden dat de productie niet 'normaal' wordt bevonden en daarmee niet aan voorwaarde b voldoet. Het gaat dus niet om de 'normale' (conventionele) productie, maar om de stand der techniek. Deze kan zijn beschreven in patenten dan wel technisch-wetenschappelijke literatuur. Processen die hierin niet zijn terug te vinden, staan wellicht wel beschreven in de vergunning voor de betreffende activiteit.

Een bewezen functioneel en beheersbaar proces is een proces dat een specifiek beoogd product (stof, materiaal, voorwerp, artikel) oplevert, of een specifiek beoogde kwaliteit (energie, bodemverbetering, ophoging, afdekking, enz.). Als duidelijk is dat het productieresidu is

toegepast in een bewezen functioneel en beheersbaar proces, dan kan dat proces worden aangemerkt als 'normale productie'. Alle behandelingen die in het kader van dat proces plaatsvinden, kunnen worden aangemerkt als 'gangbaar' bij deze normale productie.

Voorwaarde b houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

16. dat sprake is van onmiddellijk gebruik van het productieresidu zonder enige verdere behandeling anders dan die welke bij normale productie gangbaar is.

Punt 16: Is er sprake van onmiddellijk gebruik van het productieresidu zonder enige verdere behandeling anders dan die welke bij normale productie gangbaar is?

- Toon aan hoe het productieproces waarin het productieresidu wordt toegepast eruitziet.
- Als aanwezig, beschrijf dan de (voor)behandelingen of voorafgaande bewerkingen die het productieresidu ondergaan. Dit kan gaan om de handelingen die nog gebeuren bij het bedrijf waar het productieresidu ontstaat, bij de gebruiker en eventueel bij een derde die handelingen uitvoert in opdracht van het productiebedrijf of de gebruiker.
- Toon aan dat de (voor)behandelingen of voorafgaande bewerkingen onderdeel zijn van het normale productieproces en geen bijzondere voorzorgsmaatregelen inhouden (en daarmee géén afvalverwerkingshandeling zijn). Toon dit bijvoorbeeld aan door te laten zien dat de handeling of bewerking branchegebruikelijk is, geen ontdoening of verwijdering inhoudt, of ook bij gebruik van primaire grondstoffen moet plaatsvinden.

Wanneer bovenstaande punt voldoende onderbouwd en toegelicht is en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde b van de beoordeling bijproduct of afvalstof.

4.6.2.3 Voorwaarde c: de stoffen, mengsels of voorwerpen worden geproduceerd als een integraal onderdeel van een productieproces

Voorwaarde c moet de bijproductstatus alleen blokkeren als er afval-gerelateerd risico's zijn. Dus als er sprake is van risico's die vragen om controle onder de afvalstoffenwetgeving en die mogelijk onvoldoende onderkend worden bij toetsing aan de andere drie voorwaarden. Aan voorwaarde c wordt niet voldaan als het residu ontstaan is door een niet-beheerste afwijking van het normale verloop van een productieproces. Zo'n incidenteel ontstaan residu zal meestal niet goed bekende eigenschappen hebben en daarmee ongeschikt of minder aantrekkelijk zijn voor verder gebruik.

Voorwaarde c houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

17. dat het productieresidu ontstaan is uit een normaal, functioneel en beheersbaar productieproces.

Punt 17: Is het productieresidu ontstaan uit een normaal, functioneel en beheersbaar productieproces?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via historische productiedata of onderhouds- en storingsrapporten.

Wanneer bovenstaande punt voldoende onderbouwd en toegelicht is en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde c van de beoordeling bijproduct of afvalstof.

4.6.2.4 Voorwaarde d: verder gebruik is rechtmatig, inhoudende dat de stoffen, mengsels of voorwerpen voldoen aan alle voorschriften inzake producten, milieu en gezondheidsbescherming voor het specifieke gebruik en dat gebruik niet zal leiden tot over het geheel genomen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid

Om te voldoen aan voorwaarde d moet het materiaal voldoen aan de wettelijke eisen volgend uit het stoffen- en productenrecht en aan privaatrechtelijke normen. Voor de beoordeling of wel of niet sprake is van ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid bestaat helaas nog niet voor alle gevallen wet- en regelgeving. Wanneer de voorgenomen toepassing nog niet (volledig) genormeerd is, valt op voorhand niet altijd uit te sluiten dat het gebruik van het materiaal ongunstige gevolgen voor het milieu of de menselijke gezondheid kan hebben.

Vanwege het voorzorgs- en het preventiebeginsel moet dan nader onderzoek plaatsvinden. Voorwaarde d is een wettelijke invulling van zowel het preventiebeginsel als het voorzorgsbeginsel. Voorwaarde d vergt daarom een zorgvuldige weging van de verschillende

risico's. Voor een zorgvuldige weging van de risico's wordt gekeken naar de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling (paragraaf 4.8). Daarnaast is het voor voorwaarde d relevant dat er efficiënt gebruik wordt gemaakt van het materiaal. Voor het stimuleren van het efficiënt gebruik van het materiaal wordt gekeken naar de minimumstandaard en de afvalhiërarchie van het CMP.

Voorwaarde d houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

18. aan welke Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen moet worden getoetst; en

Punt 18: Aan welke Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen moet worden getoetst?
Toon dit bijvoorbeeld aan door in een overzicht de van toepassing zijnde verplichtingen volgend uit de verordeningen, wetgeving en normen op te nemen.

19. welke genormeerde stoffen, mengsels of voorwerpen moeten worden getoetst; en

Punt 19: Welke genormeerde stoffen, mengsels of voorwerpen moeten worden getoetst?
Toon dit bijvoorbeeld aan door in een overzicht de verplicht te meten stoffen (volgend uit de wetgeving vastgesteld in het punt hierboven) op te nemen. Daarnaast kan ook een onderbouwde en beredeneerde inschatting worden toegevoegd voor het vaststellen van de overige te toetsen stoffen, zoals die volgend uit REACH en de POP-verordening.

20. dat wordt voldaan aan de verplichtingen volgend uit de Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen; en

Punt 20: Wordt voldaan aan de verplichtingen volgend uit de Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen?

- Toon dit bijvoorbeeld aan door de hierboven vastgestelde lijst met stoffen en daarbij horende verplichtingen te vergelijken met resultaten uit laboratoriumanalyses en/of meetrapporten.
- Toon dit bijvoorbeeld aan door de vereiste documenten, zoals KOMO-certificaten en CE-markering, bij te voegen.

21. of er niet-genormeerde stoffen aanwezig zijn in het materiaal. Let op: Zitten er in het materiaal niet-genormeerde stoffen, dan is paragraaf 4.8 over de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling van toepassing; en

Punt 21: Zijn er niet-genormeerde stoffen aanwezig in het materiaal?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via laboratoriumanalyses en/of meetrapporten.
- Zitten er in het materiaal niet-genormeerde stoffen? Voer dan een risicoanalyse afvalstatusbeoordeling uit. Zie hiervoor paragraaf 4.8 van de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling.

22. of het materiaal onder een keten- of afvalplan van het CMP valt; en

Punt 22: Valt het materiaal onder een keten- of afvalplan van het CMP?

- Geef aan welk keten- of afvalplan dit is.
- Geef aan welke minimumstandaard hier staat opgenomen.

23. als het materiaal niet onder een keten- of afvalplan van het CMP valt, maar onder de afvalhiërarchie, welke trede van de afvalhiërarchie voor de verwerking van het materiaal gebruikelijk is; en

Punt 23: Welke trede van de afvalhiërarchie is voor de verwerking van het materiaal gebruikelijk?
Toon dit aan via bijvoorbeeld industrie-standaarden, branchegegevens, verklaringen van afvalverwerkers en/of LCA's.

24. dat de beoogde toepassing minstens even hoogwaardig is als de minimumstandaard of de toepasselijke trede van de afvalhiërarchie bij een gebruikelijke toepassing.

Punt 24: Is de beoogde toepassing minstens even hoogwaardig als de minimumstandaard of de toepasselijke trede van de afvalhiërarchie bij een gebruikelijke toepassing?

- Toon dit aan door het voorgenomen gebruik te vergelijken met het toetsingskader 'hoogwaardige verwerking' voor die afvalstof in het betreffende keten-of afvalplan van het CMP. Is de minimumstandaard bijvoorbeeld recycling, maar is het voorgenomen gebruik brandstof? Dan is het gebruik niet hoogwaardig genoeg en moet het materiaal een afvalstof blijven. Op die manier kan met de afvalwetgeving gezorgd worden dat het materiaal wel gerecycled wordt.
- Is er geen specifiek toetsingskader van toepassing? Dan vindt toetsing direct plaats aan de afvalhiërarchie en wordt aan de hand hiervan beoordeeld of het als afvalstof een voldoende hoogwaardige verwerking zou zijn geweest om te worden vergund via bijvoorbeeld industrie-standaarden, branchegegevens, verklaringen van afvalverwerkers en/of LCA's.
- Indien het bevoegd gezag van mening is dat er toch sprake is van voldoende hoogwaardig gebruik, in tegenstelling tot de minimumstandaard, en vast wil stellen dat er sprake is van een bijproduct, is er sprake van afwijken van het CMP. Voor deze afwijking van het toetsingskader dient de afwijkingsprocedure van het CMP (zie Afwijken) te worden gevolgd.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn, indien van toepassing in samenhang met de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling van paragraaf 4.8, en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde d van de beoordeling bijproduct of afvalstof.

4.6.3 Conclusie afvalstof of bijproduct

Na het afronden van de beoordeling zal de houder of het bevoegd gezag tot één van twee conclusies komen:

Het materiaal is een bijproduct. Dan is voor dat materiaal de afvalstoffenwetgeving niet van toepassing, maar valt het onder de stoffen- en productwetgeving. De houder moet op verzoek van het bevoegd gezag alle relevante informatie verstrekken om aan te tonen dat aan de voorwaarden is voldaan om het materiaal als bijproduct aan te kunnen merken. Hierbij is het belangrijk dat de houder dit voldoende onderbouwt.

Het materiaal is een afvalstof. Dan moet de houder aan de afvalstoffenwetgeving voldoen. Nadat de afvalstof een nuttige toepassing heeft ondergaan, kan wel een einde-afvalbeoordeling worden gedaan.

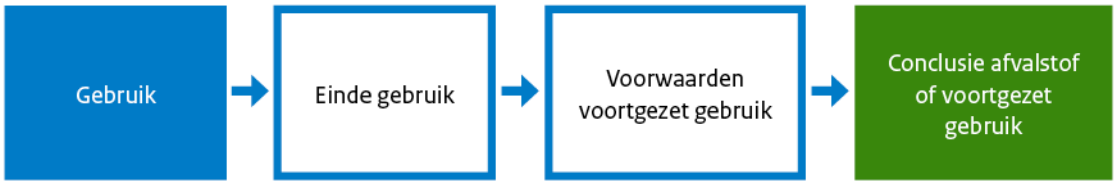
4.7 Voortgezet gebruik

Zoals eerder benoemd zijn er drie beoordelingsroutes om te bepalen of sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof: einde-afval, bijproduct en voortgezet gebruik. In deze paragraaf wordt gekeken naar voortgezet gebruik.

Voor het beoordelen van de vraag of sprake is van een afvalstof of van voortgezet gebruik wordt hieronder eerst gekeken naar 'einde gebruik' (paragraaf 4.7.1). Daarna wordt ingegaan op het maken van een beoordeling aan de hand van de voorwaarden van artikel 29 EVOA (paragraaf 4.7.2)

De beoordeling afvalstof of voortgezet gebruik kent in totaal 23 vragen die beantwoord moeten worden. Deze komen in de genoemde paragrafen allemaal aan bod.

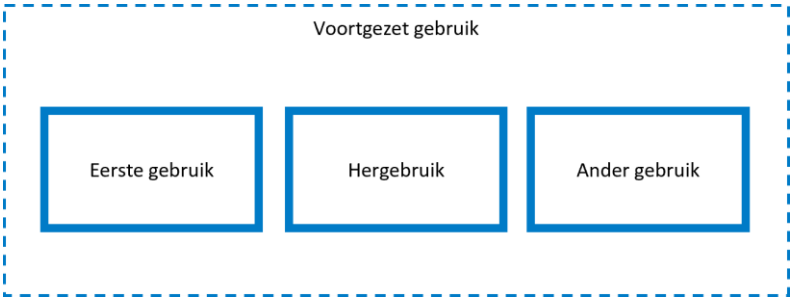
Figuur 7: Een overzicht in welke volgorde de stappen doorlopen moeten worden om tot een conclusie voortgezet gebruik of afvalstof te kunnen komen.

4.7.1 Einde gebruik

Nadat het "gebruik" door de houder is afgerond, kan worden beoordeeld of er sprake kan zijn van voortgezet gebruik of dat er sprake is van een afvalstof. Voortgezet gebruik is het eerste gebruik, hergebruik of op een andere manier gebruiken van materialen die niet-afvalstoffen zijn. Meer toelichting hierover is te vinden in paragraaf 6.2 van de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof.

Figuur 8: Een overzicht om te laten zien dat eerste gebruik, hergebruik en ander gebruik allen onder de noemer 'voortgezet gebruik' vallen.

Voortgezet gebruik ziet op de situaties die niet vallen onder einde-afval of bijproduct, maar waarbij geen sprake is van een afvalstof. Bij voortgezet gebruik gaat het om allerhande situaties waarin materialen vrijkomen of ontstaan, maar die dus in elk geval niet ontstaan bij productieprocessen of handelingen van nuttige toepassing van afvalstoffen. Dat deze situatie zich voor kan doen, is opgenomen in artikel 29 EVOA (Verordening (EU) 2024/1157). Hier is opgenomen dat, om te bepalen of bij de overbrenging van afvalstoffen sprake is van 'gebruikte goederen' of 'afvalstoffen' naar de daar opgenomen voorwaarden moet worden gekeken. Om op een goede manier invulling te geven aan de situatie waarin sprake is van een niet-afvalstof, maar geen sprake is van een bijproduct of einde-afval, wordt voor dit toetsingskader van paragraaf 4.7 aangesloten bij de opgenomen voorwaarden in de EVOA. Hiermee bereiken we meer uniformiteit met Europa.

Bovenstaande houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

1. Dat het "gebruik" is afgerond.

Dit is het eerste punt van in totaal 23 die bij de beoordeling afvalstof of 'voortgezet gebruik moeten worden bekeken.

Punt 1: Is het "gebruik" afgerond?
Beschrijf om welke vorm van voortgezet gebruik (eerste gebruik, hergebruik of ander gebruik) het gaat. Deze omschrijving moet voldoende specifiek zijn.

Ook wanneer aan bovenstaand punt is voldaan kan er nog sprake zijn van een afvalstof als de houder zich ervan ontdoet, voornemens is zich ervan te ontdoen of zich ervan moet ontdoen. Het feit dat er sprake is van een afgerond gebruik is slechts één van de factoren die in aanmerking moet worden genomen om te bepalen of er sprake is van een afvalstof of een niet-afvalstof. In de praktijk zal de beoordeling gedaan moeten worden door een toetsing aan de vijf hieronder uitgeschreven voorwaarden a t/m e die volgen uit artikel 29 EVOA. Per geval wordt dan beoordeeld of een bepaald materiaal een afvalstof of niet-afvalstof is.

4.7.2 Voldoet het materiaal aan de voorwaarden voor voortgezet gebruik

Om via een zelfbeoordeling of beoordeling door bevoegd gezag vast te stellen of sprake is van afvalstoffen of van voortgezet gebruik moet aangesloten worden bij de voorwaarden van artikel 29 EVOA. Artikel 29 EVOA bevat cumulatieve voorwaarden om te bepalen of een bepaald materiaal een 'gebruikt goed' is.

Voorwaarden – artikel 29 EVOA

Bij het bepalen of een voorwerp of stof als een gebruikt goed en niet als afvalstof moet worden beschouwd, zorgen de lidstaten ervoor dat ten minste aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a. verder gebruik of hergebruik van het voorwerp of de stof staat vast;
b. het voorwerp of de stof kan de beoogde functie vervullen zonder significante voorverwerking;
c. indien relevant wordt het voorwerp of de stof getest om de volledige functionaliteit ervan te waarborgen;
d. verder gebruik is rechtmatig, in die zin dat het voorwerp of de stof voldoet aan alle relevante voorschriften inzake producten, milieu en gezondheidsbescherming voor het specifieke gebruik en niet zal leiden tot over het geheel genomen ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid;
e. het voorwerp of de stof wordt tijdens het vervoer, het laden en het lossen naar behoren bewaard en beschermd tegen schade.

De beoordeling moet altijd per geval plaatsvinden aan de hand van alle feiten en omstandigheden van het individuele geval.

4.7.2.1 Voorwaarde a: verder gebruik of hergebruik van het voorwerp of de stof staat vast

Er moet sprake zijn van een markt voor het materiaal. Of er een markt is, moet duidelijk zijn op het moment dat de eerste houder het materiaal afgeeft aan een ander en op het moment dat iedere daaropvolgende houder het materiaal ontvangt. Duidelijk moet zijn dat het materiaal voor de houder geen last is. Is het wel een last, dan bestaan er aan afvalstoffen gerelateerde risico's, namelijk die van het onbeheerd achterlaten en van onverantwoord gebruik in een toepassing waarvoor het materiaal milieuhygiënisch of technisch gezien ongeschikt is. Dit kan schadelijke gevolgen hebben voor het milieu of de volksgezondheid en/of leiden tot verspilling van grondstoffen.

Voorwaarde a houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

2. dat er een bestaande of nieuwe markt is voor het materiaal; en

Punt 2: Is er een bestaande of nieuwe markt voor het materiaal?

- Is er al geruime tijd een markt aanwezig? Beschrijf deze markt. Via schriftelijke afspraken, bijvoorbeeld een geldend contract en/of facturen, kan worden aangetoond dat de materialen bestemd zijn voor de beschreven markt.
- Is er sprake van een nieuwe markt? Beschrijf hoe deze markt eruit moet gaan zien. Via schriftelijke afspraken, bijvoorbeeld een intentieverklaring, kan worden aangetoond dat de materialen bestemd zijn voor de beschreven markt.

3. hoe de keten waarvoor het materiaal bestemd is, eruitziet; en

Punt 3: Hoe ziet de keten eruit waarvoor het materiaal bestemd is?
Toon dit bijvoorbeeld aan door de keten visueel in kaart te brengen tot aan de eindgebruiker. Denk hierbij ook aan de tussenhandelaren.

4. dat de aangeboden hoeveelheid overeenkomt met de vraag naar het materiaal; en

Punt 4: Komt de aangeboden hoeveelheid overeen met de vraag naar het materiaal?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via contracten, intentieverklaringen en/of marktonderzoek.
- Let op: Alleen het deel van het materiaal dat kan worden afgezet/ingezet komt in aanmerking voor voortgezet gebruik. Voor de overige fractie kan niet aan voorwaarde a worden voldaan en is dus sprake van een afvalstof.

5. of sprake is van tussentijdse opslag van het materiaal.

Punt 5: Is sprake van tussentijdse opslag van het materiaal?

- Toon aan hoe lang en waarom het materiaal wordt opgeslagen. Toon dit bijvoorbeeld aan via voorraadbeleid en rapportages, seizoenspatronen en/of transportplanningen.
- Let op: Een langdurige opslag (of van onbepaalde tijd) van een grote hoeveelheid aangeboden materiaal kan betekenen dat er onvoldoende vraag is naar het materiaal. Daarmee is niet aan voorwaarde a voldaan en is dus sprake van een afvalstof.

6. dat het materiaal geen last is voor de houder.

Punt 6: Is het materiaal een last voor de houder?
Toon dit bijvoorbeeld aan door te laten zien dat sprake is van een positieve marktwaarde en/of economisch voordeel om het materiaal toe te passen.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde a van de beoordeling voortgezet gebruik of afvalstof.

4.7.2.2 Voorwaarde b: het voorwerp of de stof kan de beoogde functie vervullen zonder significante voorverwerking

De kern van deze voorwaarde in samenhang met voorwaarde a is dat het gebruik niet slechts *mogelijk* is, maar dat het gebruik ook *zeker* is. Daarvoor moet de beoogde toepassing bekend zijn, zodat kan worden beoordeeld dat het materiaal geschikt is voor deze toepassing.

Daarnaast betekent de term 'zonder significante voorverwerking' dat een materiaal meteen kan worden gebruikt zonder verdere verwerkingshandelingen, behalve de behandelingen die voor normaal gebruik gangbaar zijn. Een in normaal gebruik gangbare handeling omvat ook nieuwe toepassingen met het materiaal. Er is geen enkele reden om een nieuwe toepassing met het materiaal te belasten met eisen van de afvalstoffenwetgeving, alleen omdat het gebruik niet 'normaal' is. Deze toepassingen vallen binnen voortgezet gebruik onder de term 'ander gebruik'.

Belangrijk is dat de (voor)behandeling of voorafgaande bewerking niet een afvalverwerkingshandeling mag zijn. Een afvalverwerkingshandeling is vaak gericht op het weghalen of het omgaan met een verontreiniging. Zie voor een toelichting op het verschil tussen een afvalhandeling en een (voor)behandeling of voorafgaande bewerking paragraaf 2.5.2 van de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof. Wanneer door de houder niet kan worden aangetoond dat sprake is van een in normaal gebruik gangbare handeling, zal worden aangenomen dat de behandeling die het materiaal moet ondergaan een afvalverwerkingshandeling is en het materiaal een afvalstof.

Voorwaarde b houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

7. wat de beoogde toepassing is; en

Punt 7: Wat is de beoogde toepassing?

- Is het materiaal het eindproduct? Toon aan wat dit eindproduct is en hoe dit wordt gebruikt.
- Is het materiaal bestemd om te worden gebruikt als grondstof of halffabricaat? Toon aan in welk proces het materiaal wordt gebruikt en toon aan dat de vervolghandelingen normale productiehandelingen zijn en geen afvalhandelingen. (Zie voor meer toelichting over dit onderwerp paragraaf 2.5.2 van de Handreiking Afvalstof of niet-afvalstof).

8. dat de beoogde toepassing gebruikelijk is; en

Punt 8: Is de beoogde toepassing gebruikelijk?

- Wordt het materiaal al ingezet voor de beoogde toepassing? Toon dit bijvoorbeeld aan via werkorders, productielogs en/of facturen.
- Ligt de inzet van het materiaal voor de beoogde toepassing nog in de toekomst? Toon dit bijvoorbeeld aan via ontwerptekeningen, projectplannen en/of contracten.

9. wat de aard, eigenschappen en samenstelling van het materiaal zijn op het moment van beoordelen; en

Punt 9: Wat zijn de aard, eigenschappen en samenstelling van het materiaal op het moment van beoordelen?
Toon dit bijvoorbeeld aan via laboratoriumanalyses, meetrapporten, materiaalnormen en/of batchnummers.

10. dat het materiaal, gezien de aard, eigenschappen en samenstelling, geschikt is voor de beoogde toepassing; en

Punt 10: Is het materiaal geschikt voor de beoogde toepassing?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via een controlesysteem dat de kwaliteit van het beoogde materiaal garandeert. En/of door middel van de acceptatiecriteria en technische voorschriften van de bedrijven die het materiaal gaan toepassen. Hierbij moet worden aangetoond dat voldaan wordt aan de ontractuele leveringsvoorwaarden en specificaties van de afnemer die gelden voor de beoogde toepassing, zoals eisen aan kwaliteit en samenstelling.
- Toon dit bijvoorbeeld aan door de vereiste documenten, zoals KOMO-certificaten en CE-markering, bij te voegen.

11. dat sprake is van gebruik van het materiaal zonder significante voorverwerking.

Punt 11: Is er sprake van gebruik van het materiaal zonder significante voorverwerking?

- Als aanwezig, beschrijf dan de (voor)behandelingen of voorafgaande bewerkingen die het materiaal ondergaan.
- Toon aan dat de (voor)behandelingen of voorafgaande bewerkingen onderdeel zijn van een in normaal gebruik gangbare handeling en geen bijzondere voorzorgsmaatregelen inhouden (en daarmee géén afvalverwerkingshandeling zijn). Toon dit bijvoorbeeld aan door te laten zien dat de handeling of bewerking gebruikelijk is, geen ontdoening of verwijdering inhoudt, of ook bij nieuw gebruik moet plaatsvinden.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde b van de beoordeling voortgezet gebruik of afvalstof.

4.7.2.3 Voorwaarde c: indien relevant wordt het voorwerp of de stof getest om de volledige functionaliteit ervan te waarborgen

Indien relevant moet het materiaal worden getest om de volledige functionaliteit ervan te waarborgen.

Voorwaarde c houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

12. of testen in dit geval relevant is; en

Punt 12: Is testen in dit geval relevant?
Onderbouw waarom testen in dit geval wel of niet relevant is. Als er veiligheids- of milieurisico's bestaan bij defecten, of het materiaal gevoelig is voor verborgen gebreken is testen wel relevant. Ook als in de sector of keten testen gebruikelijk is, is testen relevant. Denk onder andere aan (A)EEA, batterijen en accu's, machines, apparatuur, voertuigen, producten met software afhankelijkheid, etc.

13. zo ja, welke testen moeten worden uitgevoerd om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit; en

Punt 13: Welke testen moeten worden uitgevoerd om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit?
Onderbouw welke testen moeten worden uitgevoerd om een compleet oordeel te kunnen geven.

- Moet het gaan om individuele testen, omdat het gaat om unieke producten, of kan worden volstaan met een representatieve steekproef?
- Welke functionaliteit moet worden getest en is de gekozen testmethode passend voor het materiaal: functionaliteitstest, prestatietest, opstart test, veiligheidstest, capaciteitstest, druk/lekdichtheidstest, softwarediagnose, etc. Een visuele inspectie kan, afhankelijk van de aard, samenstelling, functie, staat en risico's van het materiaal een passende vorm van testen zijn.
- Vindt testen plaats volgens een gestandaardiseerde procedure? Is sprake van een kwaliteitsborgingsysteem?

14. dat uit de uitkomst van de hierboven genoemde testen blijkt dat het materiaal volledig functioneel is.

Punt 14: Wat is de uitkomst van de hierboven genoemde testen?
Toon aan dat de materialen volledig functioneel zijn. Toon dit bijvoorbeeld aan via testrapporten, keuringsbewijzen, inspectielijsten, kwaliteitsverklaringen, certificaten, of foto's.

- Zijn de testresultaten gekoppeld aan individuele materialen, of is de functionaliteit herleidbaar tot serienummer, code of batch nummer?
- Is bekend wie de test heeft uitgevoerd en is deze persoon gekwalificeerd, gecertificeerd, of getraind voor het uitvoeren van deze test?
- Is bekend wanneer de test is uitgevoerd en is dit testmoment logisch?
- Zijn er afkeurcriteria vastgelegd? Worden niet-functionele materialen uitgesorteerd?
- Is het geheel aan testresultaten voldoende om een oordeel te kunnen geven over de volledige functionaliteit?

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde c van de beoordeling voortgezet gebruik of afvalstof.

4.7.2.4 Voorwaarde d: verder gebruik is rechtmatig, in die zin dat het voorwerp of de stof voldoet aan alle relevante voorschriften inzake producten, milieu en gezondheidsbescherming voor het specifieke gebruik en niet zal leiden tot over

het geheel genomen ongunstige effecten op het milieu of de menselijke gezondheid

Om te voldoen aan voorwaarde d moet het materiaal voldoen aan de wettelijke eisen volgend uit het stoffen- en productenrecht en aan privaatrechtelijke normen. Voor de beoordeling of wel of niet sprake is van ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid bestaat helaas nog niet voor alle gevallen wet- en regelgeving. Wanneer de voorgenomen toepassing nog niet (volledig) genormeerd is, valt op voorhand niet altijd uit te sluiten dat het gebruik van het materiaal ongunstige gevolgen voor het milieu of de menselijke gezondheid kan hebben.

Vanwege het voorzorgs- en het preventiebeginsel moet dan nader onderzoek plaatsvinden. Voorwaarde d is een wettelijke invulling van zowel het preventiebeginsel als het voorzorgsbeginsel. Voorwaarde d vergt daarom een zorgvuldige weging van de verschillende risico's. Voor een zorgvuldige weging van de risico's wordt gekeken naar de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling (paragraaf 4.8).
Daarnaast is het voor voorwaarde d relevant dat er efficiënt gebruik wordt gemaakt van het materiaal. Voor het stimuleren van het efficiënt gebruik van het materiaal wordt gekeken naar de minimumstandaard en de afvalhiërarchie van het CMP.

Voorwaarde d houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

15. aan welke Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen moet worden getoetst; en

Punt 15: Aan welke Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen moet worden getoetst?
Toon dit bijvoorbeeld aan door in een overzicht de van toepassing zijnde verplichtingen volgend uit de verordeningen, wetgeving en normen op te nemen.

16. welke genormeerde stoffen, mengsels of voorwerpen moeten worden getoetst; en

Punt 16: Welke genormeerde stoffen, mengsels of voorwerpen moeten worden getoetst?
Toon dit bijvoorbeeld aan door in een overzicht de verplicht te meten stoffen (volgend uit de wetgeving vastgesteld in het punt hierboven) op te nemen. Daarnaast kan ook een onderbouwde en beredeneerde inschatting worden toegevoegd voor het vaststellen van de overige te toetsen stoffen, zoals die volgend uit REACH en de POP-verordening.

17. dat wordt voldaan aan de verplichtingen volgend uit de Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen; en

Punt 17: Wordt voldaan aan de verplichtingen volgend uit de Europese verordeningen, Nederlandse wetgeving en privaatrechtelijke normen?

- Toon dit bijvoorbeeld aan door de hierboven vastgestelde lijst met stoffen en daarbij horende verplichtingen te vergelijken met resultaten uit laboratoriumanalyses en/of meetrapporten.
- Toon dit bijvoorbeeld aan door de vereiste documenten, zoals KOMO-certificaten en CE-markering, bij te voegen.

18. of er niet-genormeerde stoffen aanwezig zijn in het materiaal. Let op: Zitten er in het materiaal niet-genormeerde stoffen, dan is paragraaf 4.8 over de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling van toepassing; en

Punt 18: Zijn er niet-genormeerde stoffen aanwezig in het materiaal?

- Toon dit bijvoorbeeld aan via laboratoriumanalyses en/of meetrapporten.
- Zitten er in het materiaal niet-genormeerde stoffen? Voer dan een risicoanalyse afvalstatusbeoordeling uit. Zie hiervoor paragraaf 4.8 van de Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling.

19. of het materiaal onder een keten- of afvalplan van het CMP valt; en

Punt 19: Valt het materiaal onder een keten- of afvalplan van het CMP?

- Geef aan welk keten- of afvalplan dit is.
- Geef aan welke minimumstandaard hier staat opgenomen.

20. als het materiaal niet onder een keten- of afvalplan van het CMP valt, maar onder de afvalhiërarchie, welke trede van de afvalhiërarchie voor de verwerking van het materiaal gebruikelijk is; en

Punt 20: Welke trede van de afvalhiërarchie is voor de verwerking van het materiaal gebruikelijk?
Toon dit aan via bijvoorbeeld industrie-standaarden, branchegegevens, verklaringen van afvalverwerkers en/of LCA's.

21. dat de beoogde toepassing minstens even hoogwaardig is als de minimumstandaard of de toepasselijke trede van de afvalhiërarchie bij een gebruikelijke toepassing.

Punt 21: Is de beoogde toepassing minstens even hoogwaardig als de minimumstandaard of de toepasselijke trede van de afvalhiërarchie bij een gebruikelijke toepassing?

- Toon dit aan door het voorgenomen gebruik te vergelijken met het toetsingskader 'hoogwaardige verwerking' voor die afvalstof in het betreffende keten-of afvalplan van het CMP. Is de minimumstandaard bijvoorbeeld recycling, maar is het voorgenomen gebruik brandstof? Dan is het gebruik niet hoogwaardig genoeg en moet het materiaal een afvalstof blijven. Op die manier kan met de afvalwetgeving gezorgd worden dat het materiaal wel gerecycled wordt.
- Is er geen specifiek toetsingskader van toepassing? Dan vindt toetsing direct plaats aan de afvalhiërarchie en wordt aan de hand hiervan beoordeeld of het als afvalstof een voldoende hoogwaardige verwerking zou zijn geweest om te worden vergund via bijvoorbeeld industrie-standaarden, branchegegevens, verklaringen van afvalverwerkers en/of LCA's.
- Indien het bevoegd gezag van mening is dat er toch sprake is van voldoende hoogwaardig gebruik, in tegenstelling tot de minimumstandaard, en vast wil stellen dat er sprake is van een bijproduct, is er sprake van afwijken van het CMP. Voor deze afwijking van het toetsingskader dient de afwijkingsprocedure van het CMP (zie Afwijken) te worden gevolgd.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn, indien van toepassing in samenhang met de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling van paragraaf 4.8, en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde d van de beoordeling voortgezet gebruik of afvalstof.

4.7.2.5 Voorwaarde e: het voorwerp of de stof wordt tijdens het vervoer, het laden en het lossen naar behoren bewaard en beschermd tegen schade

Het materiaal moet tijdens het vervoer, het laden en het lossen naar behoren bewaard en beschermd worden tegen schade.

Voorwaarde e houdt in dat de houder zal moeten aantonen:

22. indien van toepassing, hoe schade tijdens vervoeren, laden en lossen en bewaren wordt voorkomen; en

Punt 22: Hoe wordt schade tijdens vervoeren, laden en lossen en bewaren voorkomen?

- Toon aan hoe het materiaal beschermd wordt tegen schade. Denk aan stoten, vallen, trillingen, vocht, vervuiling, corrosie, kortsluiting, temperatuurschommelingen, etc.
- Toon, indien relevant, aan hoe wordt voorkomen dat tijdens vervoer, het laden en het lossen en het bewaren stoffen vrijkomen. Denk aan lekkages, verstuiving, verdamping, uitloging, etc.
- Toon aan hoe de handelingen die met het materiaal worden uitgevoerd worden beheerst. Denk aan gebruik van geschikte hulpmiddelen, instructies voor handeling, etc.
- Toon dit bijvoorbeeld aan met informatie over verpakkingseisen, transportcondities, handelingsinstructies, laadmethoden, opslagvoorwaarden, foto's etc.

23. dat de gekozen wijze van vervoeren, laden en lossen en bewaren passend is voor een opvolgend gebruik van het materiaal.

Punt 23: Is de gekozen wijze van vervoeren, laden en lossen en bewaren passend voor een opvolgend gebruik van het materiaal?

- Toon aan dat de gekozen manier van vervoeren, laden en lossen en bewaren geschikt is voor dit specifieke materiaal, zodat gebruik mogelijk blijft. Worden kwetsbare onderdelen bijvoorbeeld extra beschermd. Is er sprake van een gesorteerde opslag, materiaalscheiding, etc. Is bijvoorbeeld sprake van herkenbare productpartijen, commerciële verpakking, etc.

- Toon dit bijvoorbeeld aan met informatie over verpakkingseisen, transportcondities, handelingsinstructies, laadmethoden, opslagvoorwaarden, serienummers, batchcodes, labels, QR-codes, palletidentificatie, etc.

Wanneer bovenstaande punten voldoende onderbouwd en toegelicht zijn en de juiste documenten zijn bijgevoegd, kan aan de hand van deze informatie een afweging worden gemaakt of wordt voldaan aan voorwaarde e van de beoordeling voortgezet gebruik of afvalstof.

4.7.3 Conclusie afvalstof of voortgezet gebruik

Na het afronden van de beoordeling zal de houder of het bevoegd gezag tot één van twee conclusies komen:

Er is sprake van voortgezet gebruik. Dan is voor dat materiaal de afvalstoffenwetgeving niet van toepassing, maar valt het onder de stoffen- en productwetgeving. De houder moet op verzoek van het bevoegd gezag alle relevante informatie verstrekken om aan te tonen dat sprake is van voortgezet gebruik. Hierbij is het belangrijk dat de houder dit voldoende onderbouwt.

Het materiaal is een afvalstof. Dan moet de houder aan de afvalstoffenwetgeving voldoen. Nadat de afvalstof een nuttige toepassing heeft ondergaan, kan wel een einde-afvalbeoordeling worden gedaan.

4.8 De risicoanalyse afvalstatusbeoordeling

Deze paragraaf gaat over de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling. Met de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling wordt gekeken naar mogelijke onaanvaarde risico's van niet-genormeerde zorgstoffen voor een voorgenomen toepassing. 'Niet-genormeerd' betekent dat in stof- en productwetgeving geen grenswaarden voor de zorgstoffen zijn opgenomen. Het uitvoeren van een risicoanalyse afvalstatusbeoordeling voor zorgstoffen is een integraal onderdeel van een beoordeling afvalstof of niet-afvalstof. De risicoanalyse afvalstatusbeoordeling hoort bij de beoordelingsroutes op de volgende punten:

- Einde-afval in paragraaf 4.5.6 waar het onderdeel is van voorwaarde d;
- Bijproduct in paragraaf 4.6.6 waar het onderdeel is van voorwaarde d, en;
- Voortgezet gebruik in paragraaf 4.7.6 waar het onderdeel is van voorwaarde d.

4.8.1 Wanneer moet een risicoanalyse afvalstatusbeoordeling worden uitgevoerd?

Bij een beoordeling afvalstof of niet-afvalstof moet worden vastgesteld of het voorgenomen gebruik met het materiaal over het geheel genomen geen ongunstige effecten heeft op het milieu of de volksgezondheid. Deze voorwaarde d van zowel artikel 1.1 lid 4 als lid 6 Wm is een wettelijke invulling van het preventiebeginsel en het voorzorgsbeginsel. Dit is ook de beleidsmatige invulling van voorwaarde d bij de toetsing van voortgezet gebruik. Zie voor meer informatie over deze beginselen paragraaf 4.3.4, 5.1.4.5 en/of paragraaf 6.3.2.5 van de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof.

De beoordeling of wel of niet sprake is van ongunstige milieueffecten is vaak mogelijk door aan te tonen of voldaan wordt aan wet- en regelgeving die geldt voor het gebruik van een materiaal. Helaas bestaat voor de beoordeling of sprake is van ongunstige effecten op milieu en volksgezondheid nog niet voor alle gevallen wet- en regelgeving. Wanneer de voorgenomen toepassing nog niet (volledig) genormeerd is, valt op voorhand niet altijd uit te sluiten dat het gebruik van het materiaal ongunstige gevolgen voor het milieu of de volksgezondheid kan hebben. Vanwege het voorzorgs- en het preventiebeginsel moet dan nader onderzoek plaatsvinden.

Dus zitten in het materiaal zorgstoffen, die in het algemeen of voor die specifieke toepassing (nog) niet genormeerd zijn in stoffenwetgeving of productwetgeving? Dan moet nader onderzoek plaatsvinden.

Eisen voor wie het nadere onderzoek doet

Als het bevoegd gezag dit nadere onderzoek op (nog) niet genormeerde stoffen uitvoert, dan moet dit aan de hand van de hier opgenomen risicoanalyse afvalstatusbeoordeling. Hiermee voldoet bevoegd gezag aan de verplichting om rekening te houden met het CMP. Indien het bevoegd gezag een andere methode wenst te gebruiken, is sprake van 'afwijken van het CMP'.

Voor deze afwijking van het toetsingskader moet de afwijkingsprocedure van het CMP (zie Afwijken) worden gevolgd.

Bedrijven hebben deze verplichting niet. Aan bedrijven wordt geadviseerd om de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling wel toe te passen. Als een bedrijf toch een andere methode gebruikt, moet worden aangetoond dat de gekozen methode geschikt is én dat wordt voldaan aan die methode.

4.8.2 Welke zorgstoffen worden meegenomen in een risicoanalyse afvalstatusbeoordeling?

Bij zorgstoffen gaat het om stoffen zoals ZZS, medicijnen, pathogenen en bestrijdingsmiddelen. In de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling worden alle zorgstoffen betrokken waarvoor (nog) geen wettelijke normen voor de beoogde toepassing zijn vastgesteld. Daarbij moet:

1. elke zorgstof afzonderlijk worden beoordeeld, voor zover dit redelijk en mogelijk is;
2. een risicoanalyse altijd worden uitgevoerd, ongeacht de concentratie aan zorgstof die in het te beoordelen materiaal aanwezig is.

De Handreiking afvalstof of niet-afvalstof licht deze uitgangspunten verder toe in paragraaf 7.1.2.

4.8.3 Hoe wordt een risicoanalyse afvalstatusbeoordeling uitgevoerd?

De risicoanalyse afvalstatusbeoordeling bevat drie te beoordelen aspecten:

1. Aanpalende kaders
2. Vergelijking met primaire of gebruikelijke materialen
3. Algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten

Deze aspecten zijn hieronder achtereenvolgens uitgewerkt.

Aspect 1: Aanpalende kaders

Als voor de zorgstof geen specifiek wettelijk (normen)kader bestaat dat aangeeft hoeveel van de zorgstof in het materiaal mag zitten (samenstelling) of uit mag migreren of uitlogen (verder: blootstelling) voor de specifieke toepassing, dan kan gekeken worden of er bruikbare wettelijke kaders bestaan die aangehouden kunnen worden. Dit noemen we 'aanpalende kaders'. Deze aanpalende kaders kunnen als indicatie dienen of sprake is van een onaanvaardbaar risico. Er zijn drie situaties waarin sprake kan zijn van aanpalende kaders. In volgorde van wenselijkheid van toepassen:

1. **Dezelfde zorgstof, vergelijkbare toepassing:** Bestaan er wettelijke kaders waarin de zorgstof wel is genormeerd? Dan kunnen deze als basis gebruikt worden voor het beoordelen bij welke concentratie of blootstelling de aanwezigheid van de zorgstof aanvaardbaar is. Dit kan alleen bij een aanpalend wettelijk kader met een vergelijkbaar soort toepassing en dus een vergelijkbare impact op de mens, bodem of water. Overschrijdt de concentratie van de zorgstof de norm van het aanpalend wettelijke kader? Dan is het risico dat de aanwezigheid van de zorgstof met zich meebrengt onaanvaardbaar en is sprake van een afvalstof.
2. **Vergelijkbare zorgstof, dezelfde toepassing:** Bestaat voor dezelfde toepassing een norm voor een vergelijkbare zorgstof? Dan kan dit als basis gebruikt worden voor het beoordelen of de concentratie of blootstelling van de zorgstof aanvaardbaar is. Dit kan alleen bij een zorgstof die vergelijkbaar is met de betreffende zorgstof. Overschrijdt de concentratie van de zorgstof de norm van de vergelijkbare zorgstof? Dan is het risico dat de aanwezigheid van de zorgstof met zich meebrengt onaanvaardbaar en is sprake van een afvalstof.
3. **Vergelijkbare zorgstof, vergelijkbare toepassing:** Bestaan er wettelijke kaders voor een vergelijkbare toepassing waarin een vergelijkbare stof is opgenomen? Dan kunnen deze als basis gebruikt worden voor de beoordeling bij welke concentratie of blootstelling de stof aanvaardbaar is. Overschrijdt de concentratie van de zorgstof de norm van de vergelijkbare zorgstof in een vergelijkbaar kader? Dan is het risico dat de aanwezigheid van de zorgstof met zich meebrengt onaanvaardbaar en is sprake van een afvalstof.

Het kan gaan om een normering van concentratie, uitloging, migratie of andere vorm van (mogelijk) vrijkomen (dit kan ook het kapotgaan van het materiaal zijn). Voor de eenvoud staat

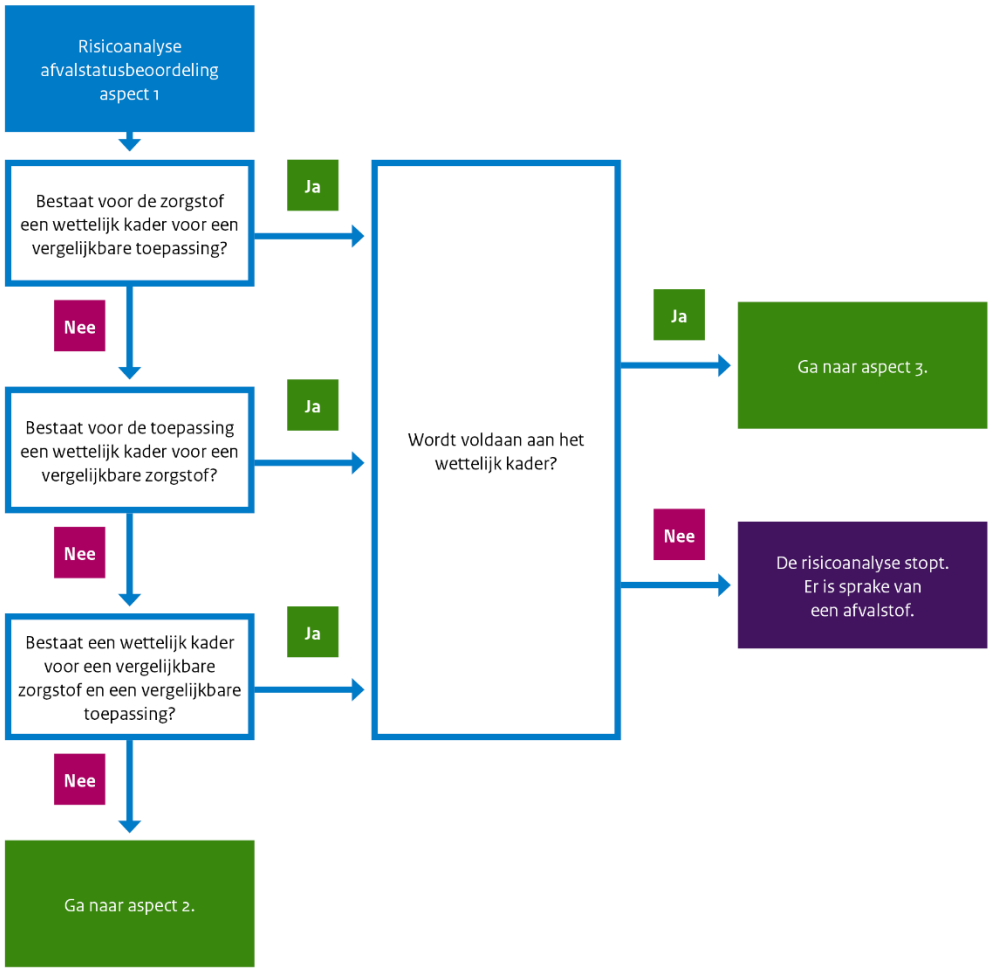
in deze tekst alleen de term 'concentratie'. Het kan zijn dat op basis van de aanpalende wettelijke kaders of vergelijkbare stoffen een waarde wordt afgeleid die bruikbaar is.

Wanneer meerdere aanpalende kaders van toepassing kunnen zijn binnen één van de bovenstaande situaties, dan moet uitgegaan worden van het kader met de strengste norm.

Dit zijn de mogelijke uitkomsten bij het beoordelen van aspect 1:

- Een (vergelijkbare) zorgstof is genormeerd voor een (vergelijkbare) toepassing en de zorgstof in het te beoordelen materiaal voldoet niet aan deze normen. De risicoanalyse afvalstatusbeoordeling stopt. Er is sprake van een afvalstof.
- De toepassing voldoet wel aan aanpalende kaders voor de zorgstof en/of kaders voor vergelijkbare toepassingen. De risicoanalyse afvalstatusbeoordeling wordt vervolgd met 'aspect 3'.
- Er zijn geen aanpalende kaders voor de zorgstof en/of kaders voor vergelijkbare toepassingen. De risicoanalyse afvalstatusbeoordeling wordt vervolgd met 'aspect 2'.

Figuur 9: Een visuele weergave van de mogelijke uitkomsten bij het beoordelen van aspect 1.

Aspect 2: Vergelijking met primaire of gebruikelijke materialen

Zijn er geen bruikbare wettelijke normen in aanpalende kaders (beoordeling van aspect 1)? Dan is de volgende stap het maken van een vergelijking van het materiaal met een ander primair materiaal dat anders voor die toepassing zou worden gebruikt. Hierbij wordt gekeken naar de volgende twee punten:

1. **Is dezelfde zorgstof aanwezig in het primaire materiaal dat wordt vervangen? Dan wordt een vergelijking gemaakt met die concentratie of blootstelling.** Is de concentratie of blootstelling van de zorgstof in het materiaal hoger dan van het primaire materiaal? Dan is het onduidelijk of er onaanvaardbare risico's verbonden zijn aan de toepassing van het materiaal. Er moet dan een kwalitatieve beoordeling worden uitgevoerd, waarin wordt beoordeeld of de aanwezigheid van de zorgstof in de gevonden concentratie wel

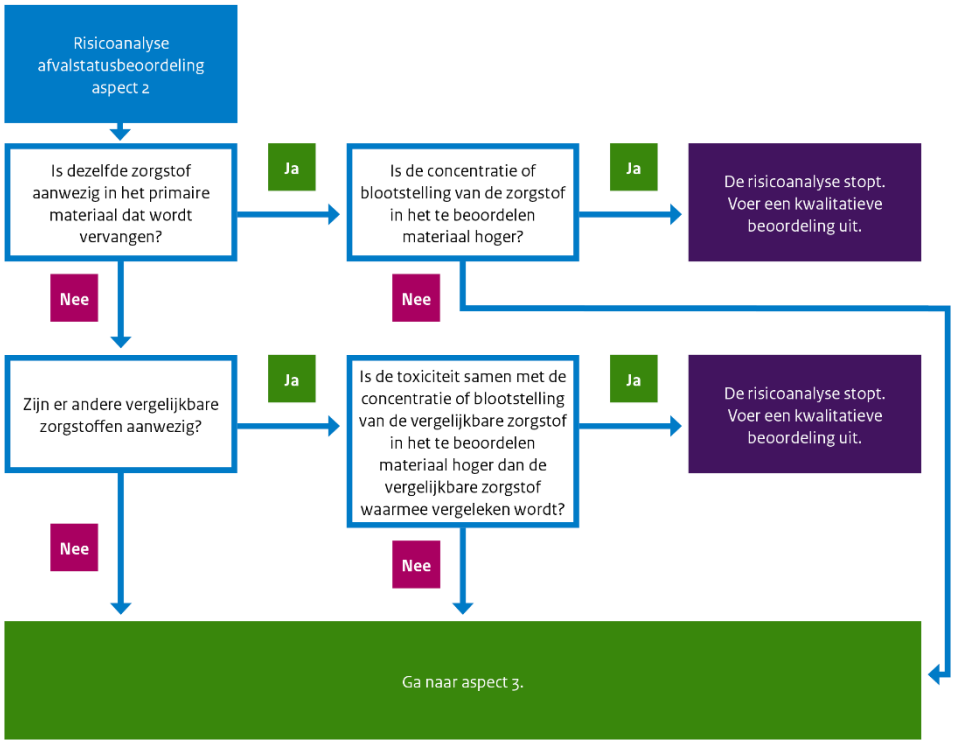
of niet aanvaardbaar is. In de beoordeling moet gekeken worden naar wetenschappelijke inzichten, de toepassing en wat er gebeurt met de zorgstof en normen in niet-aanpalende kaders om aanwijzingen te krijgen voor de kwalitatieve beoordeling. Het uitvoeren van een kwalitatieve beoordeling zal in de praktijk sterk casuïstisch zijn. De uitkomst is afhankelijk van soms moeilijk te objectiveren aannames of schattingen. Meer toelichting over het uitvoeren van een kwalitatieve beoordeling is te vinden in de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof.

2. **Is dezelfde zorgstof niet aanwezig in het primaire materiaal dat vervangen wordt, maar zijn er wel andere zorgstoffen aanwezig? Dan kan er een kwalitatieve vergelijking worden gemaakt om de toxiciteit tussen de materialen met elkaar te vergelijken**. Is de toxiciteit samen met de concentratie of blootstelling van de betreffende zorgstof in het materiaal hoger dan de zorgstof van het primaire materiaal waarmee vergeleken wordt? Dan is het onduidelijk of er onaanvaardbare risico's verbonden zijn aan de toepassing van het materiaal. Er moet dan een kwalitatieve beoordeling worden uitgevoerd, waarin wordt beoordeeld of de aanwezigheid van de zorgstof in de gevonden concentratie wel of niet aanvaardbaar is. In de beoordeling moet gekeken worden naar wetenschappelijke inzichten, de toepassing en wat er gebeurt met de zorgstof en normen in niet-aanpalende kaders om aanwijzingen te krijgen voor de kwalitatieve beoordeling. Het uitvoeren van een kwalitatieve beoordeling zal in de praktijk sterk casuïstisch zijn. De uitkomst is afhankelijk van soms moeilijk te objectiveren aannames of schattingen. Meer toelichting over het uitvoeren van een kwalitatieve beoordeling is te vinden in de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof.

Dit zijn de mogelijke uitkomsten bij het beoordelen van aspect 2:

- Een (vergelijkbare) zorgstof komt voor in het primaire materiaal dat vervangen wordt en de concentratie (samen met de toxiciteit) in het te beoordelen materiaal is hoger: er zal een kwalitatieve beoordeling gemaakt moeten worden. Zie de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof voor meer informatie over het uitvoeren van deze kwalitatieve beoordeling. De risicoanalyse afvalstatusbeoordeling wordt niet vervolgd met 'Aspect 3', omdat in de kwalitatieve beoordeling dit aspect al wordt meegenomen. Op basis van de kwalitatieve beoordeling moet een inschatting gemaakt worden of de aanwezige zorgstof in een bepaalde concentratie wel of niet aanvaardbaar is. De risicoanalyse stopt.
- Een (vergelijkbare) zorgstof komt voor in het primaire materiaal dat vervangen wordt en de concentratie (samen met de toxiciteit) in het te beoordelen materiaal is lager: de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling wordt vervolgd met 'aspect 3'.
- Een (vergelijkbare) zorgstof komt niet voor in het materiaal dat vervangen wordt: de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling wordt vervolgd met 'aspect 3'.

Figuur 10: Een visuele weergave van de mogelijke uitkomsten bij het beoordelen van aspect 2.

Aspect 3: Algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten

Dit derde aspect beschouwt de algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten die er zijn over de risico's van een zorgstof. Uitsluitend in de volgende 2 gevallen hoeft dit aspect niet beschouwd te worden:

- Bij aspect 1 is reeds geconcludeerd dat sprake is van een afvalstof (zie figuur 9).
- Bij aspect 2 is geconcludeerd dat een kwalitatieve beoordeling moet worden gedaan (zie figuur 10).

In alle overige situaties wordt aspect 3 beschouwd in de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling.

Bij dit aspect wordt gekeken of er wetenschappelijke inzichten over de risico's zijn. Vervolgens wordt op basis van de wetenschappelijke inzichten getoetst of er een onaanvaardbaar risico te verwachten is voor toepassing met de specifieke zorgstof. Aspect 3 vormt hiermee een vangnet om onaanvaardbare risico's te voorkomen. Deze toets moet plaatsvinden op basis van onderbouwde bronnen. Het kan hier gaan om inzichten in de wetenschap waar wel consensus over is, maar die nog niet vertaald zijn in wetgeving. Indien er al sterke aanwijzingen zijn dat de toepassing met de zorgstof een onaanvaardbaar risico gaat opleveren, kan dit een reden zijn om het materiaal als afvalstof te beoordelen. Hierbij moet rekening gehouden worden met de concentratie van de zorgstof in een materiaal, in vergelijking met de concentratie waarvoor er aanwijzingen zijn dat de zorgstof een onaanvaardbaar risico kan opleveren volgens algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten.

Dit zijn de mogelijke uitkomsten bij het beoordelen van aspect 3:

- De toepassing met de zorgstof is onaanvaardbaar: Er is sprake van een afvalstof.
- De toepassing met de zorgstof wordt niet beschouwd als onaanvaardbaar risicovol: Dan is op basis van de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling geen reden om het materiaal als een afvalstof te beschouwen.

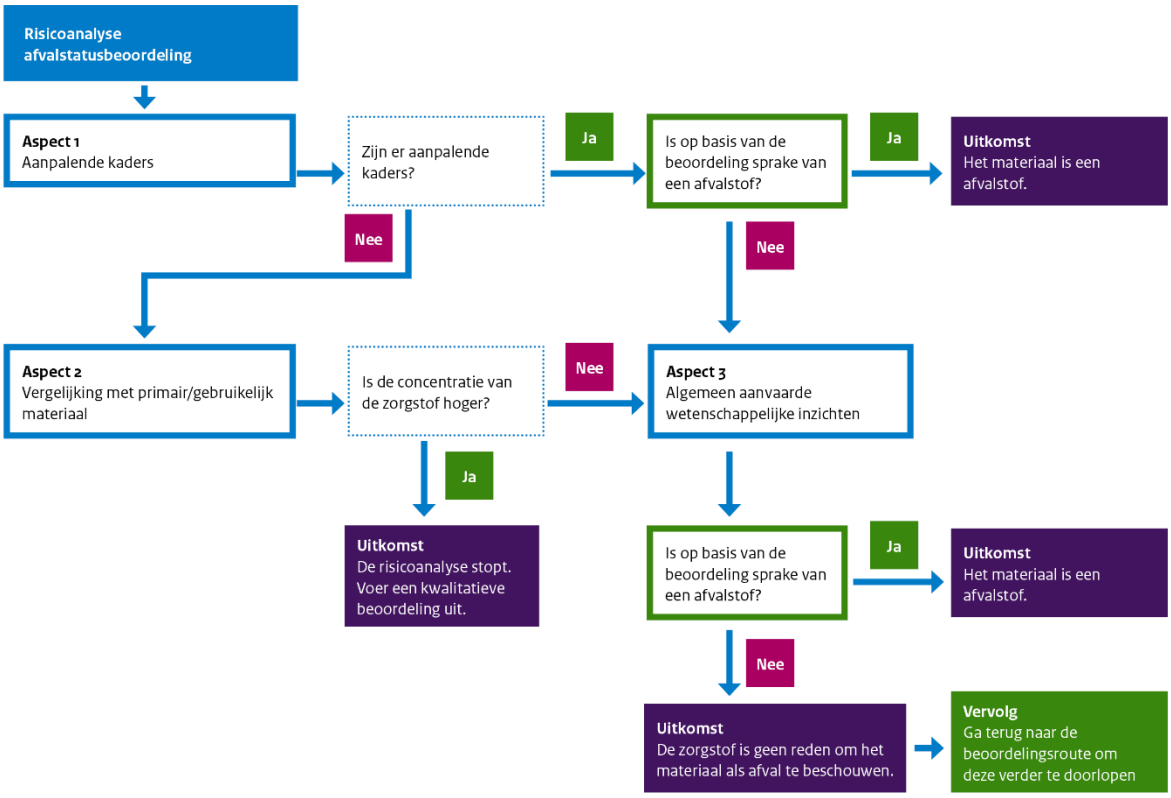
Risicoanalyse afvalstatusbeoordeling slechts een onderdeel van de beoordeling

Let op: Bovenstaande risicoanalyse afvalstatusbeoordeling is slechts een onderdeel van de beoordeling afvalstof of niet-afvalstof. Zie voor de volledige beoordelingsroutes de voorgaande subparagrafen 4.5 Einde-afval, 4.6 Bijproduct en 4.7 Voortgezet gebruik.

Samenhang tussen de verschillende aspecten

Zoals hierboven te lezen is, hoeven niet alle aspecten altijd te worden betrokken. Eerst wordt bekeken of aspect 1 gebruikt kan worden. Als aspect 1 niet bruikbaar is, omdat er geen geschikte kaders zijn, wordt aspect 2 beschouwd. Als bij aspect 1 of aspect 2 geconcludeerd wordt dat de aanwezigheid van de zorgstof niet direct onaanvaardbaar is, of als deze aspecten geen aanknopingspunten bieden, moet naar aspect 3 worden gekeken. De te doorlopen stappen worden geïllustreerd in onderstaande figuur.

Figuur 11 – Stappenschema bij de risicoanalyse afvalstatusbeoordeling

5. Toekomstplannen

Het beleid en de kennis over circulaire economie is in ontwikkeling. Nieuwe beleidsintenties, wijzigingen van bestaand beleid of wijzigingen in wet- en regelgeving kunnen allemaal leiden tot aanpassingen van het CMP. Het CMP wordt daarom regelmatig geactualiseerd.

- Voor het onderwerp afvalstof of niet-afvalstof geldt dat we inzetten op de ontwikkeling van generieke instrumenten, zoals handreikingen. Handreikingen zijn niet juridisch bindend, maar zijn wel toonaangevend. De handreikingen zijn te vinden op Handreikingen - Afval Circulair.
- Daarnaast merken we dat communicatie over dit onderwerp ontzettend belangrijk is. Daarom zetten we actief in op communicatie over de belangrijke begrippen rondom de vraag of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof.
- Ook zijn we betrokken bij de ontwikkelingen vanuit Europa, zoals het verduidelijken van de definitie van afvalstof in de Kra en geven we input voor de verordeningen met einde-afvalcriteria voor specifieke materialen die worden opgesteld. Wanneer deze ontwikkelingen tot nieuw beleid moet leiden, zal dit onderwerp hierop worden aangepast.
- De actuele ontwikkelingen op dit gebied zijn terug te vinden op Afvalstof of niet-afvalstof - Afval circulair.

Meer informatie over de ontwikkeling van het CMP en hoe stakeholders daarbij worden betrokken leest u in Wat is het CMP.

6. Hulpmiddelen en meer informatie

In deze paragraaf staat een korte opsomming waar u aanvullende informatie en hulpmiddelen kunt vinden voor het onderwerp afvalstof of niet-afvalstof:

- Om bedrijven en bestuursorganen te helpen bij de beoordeling afvalstof of niet-afvalstof zijn de Handreiking afvalstof of niet-afvalstof en diverse andere handreikingen opgesteld. Deze handreikingen en overige aanvullende informatie zijn te vinden op Afvalstof of niet-afvalstof - Afval Circulair.
- Ook is er informatie beschikbaar over de zelfbeoordeling en de beoordeling per geval. Deze documenten zijn te vinden op Veelgestelde vragen - Afval Circulair.
- Daarnaast is op de website van afvalcirculair een online afvaltoets Afval of Grondstof beschikbaar. Deze webtoets is bedoeld om via een zelf uit te voeren beoordeling een indicatie te krijgen of een materiaal een afvalstof of niet-afvalstof is.
- Tot slot is er het Kennisplatform ‘Afval of niet’. In dit platform werken bevoegde gezagen samen aan beoordelingen en validaties van beoordelingen over de vraag of er sprake is van een afvalstof of niet-afvalstof. Dit platform gaat aan de slag met kennisontwikkeling en -verspreiding over de boordeling afvalstof of niet-afvalstof. Het Kennisplatform bouwt kennis, ervaringen en casuïstiek op met betrekking tot de vraag of een materiaal een afvalstof of niet-afvalstof is en deelt dit met omgevingsdiensten die hier op vrijwillige basis gebruik van kunnen maken. Het Kennisplatform maakt informatie over de beoordeling afvalstof of niet-afvalstof toegankelijker voor zowel omgevingsdiensten als bedrijven en sluit aan bij de behoefte vanuit de praktijk naar duidelijkheid over de rollen en verantwoordelijkheden van de verschillende betrokken partijen. Op deze wijze draagt het Kennisplatform ‘Afval of niet’ bij aan een gelijk speelveld voor bedrijven in een circulaire economie.

Bijlage 2: Paragraaf 4.3 van ‘Grensoverschrijdend transport’

Deze bijlage bevat de aanpassingen die worden aangebracht in paragraaf 4.3 van onderdeel ‘Grensoverschrijdend transport’. Dit is een uitwerking van wijziging (28) in paragraaf 4.4 van deze notitie. Zie voor de hoofdlijn van en toelichting op de aangebrachte wijzigingen ook die paragraaf.

Evenals in de hoofdtekst van deze notitie geldt

- Bestaande tekst die vervalt is doorgestreept: ~~vervallen tekst~~
- Nieuwe tekst is onderstreept: <u>nieuwe tekst</u>
- Voor- of tussenliggende tekst of navolgende tekst die onveranderd blijft, wordt niet altijd integraal weergegeven in deze notitie maar soms vervangen door: (…) zodat het voor de lezer duidelijk is dat er meer tekst is dan die die in deze notitie wordt getoond.

U wordt verzocht reacties op dit onderdeel te markeren met “wijziging (28)” zodat meteen duidelijk is op welk onderdeel van deze zienswijzennotitie u reageert.

4.3 Voorwaarden voor overbrenging voor verwijdering

Deze paragraaf bevat het toetsingskader voor het overbrengen van afval voor diverse vormen van verwijdering. Voor overbrengen voor verwijdering wordt ~~vanaf 21 mei 2026~~ geen toestemming verleend tenzij aan alle voorwaarden (van artikel 11 lid 1 sub a t/m h nEVOA) is voldaan. De bewijslast dat aan alle voorwaarden is voldaan ligt bij de kennisgever.

~~Tot 21 mei 2026 kan de ILT bezwaar maken tegen het overbrengen van afvalstoffen voor verwijdering op basis van de bezwaargronden in artikel 11 EVOA.~~

Op de aspecten overbrengen voor storten en overbrengen voor verbranden als vorm van verwijdering voor overbrengingen wordt hieronder verder ingegaan.

4.3.1 Overbrengen voor storten

Eén van de uitgangspunten van het afvalstoffenbeleid is dat Nederland voor het storten van afvalstoffen zelfvoorzienend wil zijn (verder: zelfvoorziening). Dit vloeit voort uit artikel 16 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen en houdt in dat afval dat in Nederland ontstaat en niet nuttig toegepast kan worden of verbrand als vorm van verwijdering, in Nederland moet worden gestort. Andersom betekent dit ook dat buitenlands afval niet in Nederland mag worden gestort en blijven de grenzen voor het storten van buitenlands afval gesloten. Zie voor meer informatie Vergunningen en ontheffingen voor storten (interne link).

Voor een overbrenging waarbij de verwerkingshandeling als 'storten' moet worden ingedeeld, wordt om ~~Om~~ bovenstaande redenen ~~wordt~~ in beginsel ~~bezwaar gemaakt tegen het overbrengen van afvalstoffen voor storten~~ geen toestemming verleend. Bij overbrengen voor andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten, waarbij er een te storten restfractie ontstaat, kan ook beroep worden gedaan op zelfvoorziening voor de te storten fractie wanneer dit is opgenomen in de paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van het betreffende keten- of afvalplan.

Er zijn twee uitzonderingen ~~hierop~~ waarbij overbrengen voor storten onder voorwaarde wel kan worden toegestaan: storten indien geen sprake kan zijn van zelfvoorziening en storten bij terugvoer. Deze uitzonderingen zijn hieronder uitgewerkt.

Storten in het buitenland

Bij overbrenging voor storten in het buitenland kan een beroep worden gedaan op zelfvoorziening. Er wordt dan geen toestemming verleend voor de overbrenging. ~~Vanaf 21 mei 2026 wordt er geen bezwaar gemaakt op grond van~~ Er wordt geen beroep gedaan op zelfvoorziening tegen overbrenging vanuit Nederland voor storten als blijkt dat storten buiten Nederland de enige verwerkingsmogelijkheid voor een bepaalde afvalstof is (artikel 11 lid 1 onder a ii ~~nEVOA~~ EVOA) en er aan alle overige gestelde voorwaarden van artikel 11 ~~nEVOA~~ EVOA wordt voldaan. De Europese Commissie stelt uiterlijk 21 mei 2027 een uitvoeringshandeling vast over hoe kennisgevers moeten voldoen aan artikel 11 lid 1 onder a i en ii ~~nEVOA~~ EVOA en hoe de ILT dit moet beoordelen. De uitvoeringshandeling specificeert hoe de kennisgever aantoont dat de afvalstoffen niet kunnen worden verwijderd in het land van herkomst op een technisch en economisch haalbare wijze en hoe de ILT dit moet beoordelen.

Totdat deze uitvoeringshandeling is vastgesteld gelden de ~~vier~~ vijf (cumulatieve) voorwaarden die hieronder zijn opgesomd. ~~Tot 21 mei 2026 zal de ILT geen beroep doen op zelfvoorziening (nationale zelfverzorging in de EVOA) als de kennisgever aantoont dat is voldaan aan de vier onderstaande (cumulatieve) voorwaarden.~~

~~Vier~~ Vijf (cumulatieve) voorwaarden

Een afvalstof kan uitsluitend in de EU en EVA-landen gestort worden, wanneer het gaat om Nederlands afval waarvoor:

1. in het betreffende afval- of ketenplan in de paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van dat plan is aangegeven dat in het voorkomende geval geen beroep op zelfvoorziening voor storten wordt gedaan indien aan de hieronder genoemde voorwaarden is voldaan;
~~1~~2. verbranden als vorm van verwijdering zowel in Nederland als in het buitenland om technische redenen niet mogelijk is of voor de ontdoener aantoonbaar duurder is dan € 265,- per ton (verwerkingsprijs, dus exclusief inzamel- en transportkosten); en
~~2~~3. nuttige toepassing niet is toegestaan, niet mogelijk is of voor de ontdoener aantoonbaar duurder is dan € 265,- per ton; en

~~3~~4. onbehandeld storten in Nederland niet mogelijk is; en
~~4~~5. storten in Nederland na immobilisatie niet mogelijk is of voor de ontdoener aantoonbaar duurder is dan € 265,- per ton (verwerkingsprijs, dus exclusief inzamel- en transportkosten).

~~Voor afvalstoffen die vallen onder een keten- of afvalplan moet daarnaast in de paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van dat plan zijn aangegeven dat in het voorkomende geval geen bezwaar tegen de overbrenging wordt gemaakt.~~ Bij de kennisgeving dient informatie te worden gevoegd waaruit blijkt dat aan de voorwaarden ~~1~~ 2 tot en met ~~4~~ 5 is voldaan.

De kennisgever kan aan deze eis voldoen door verklaringen te overleggen van bedrijven die bevoegd zijn het specifieke afval te verwerken, waaruit blijkt dat:

- zij het afval waar de kennisgeving specifiek betrekking op heeft niet voor nuttige toepassing kunnen accepteren met de specifieke reden hiervan; en
- nuttige toepassing of verbranden als vorm van verwijderen in Nederland of in het buitenland niet mogelijk is;
- de aanbieder meer kost dan € 265,- per ton; en
- onbehandeld storten in Nederland niet mogelijk is; en
- storten na immobilisatie in Nederland niet mogelijk is om technische redenen of voor de ontdoener aantoonbaar duurder is dan € 265,- per ton.

Indien meerdere bedrijven in Nederland actief zijn die dit afval kunnen verwerken volgens de voorgeschreven trede van de afvalhiërarchie, is het voldoende om per trede van de afvalhiërarchie bewijsstukken te leveren van tenminste twee van deze bedrijven die niet tot hetzelfde concern behoren als de kennisgever.

Overbrengen voor storten bij terugvoer

~~Er wordt geen bezwaar gemaakt tegen overbrenging voor storten op grond van zelfvoorziening in het geval dat afval na overbrenging naar en verwerking in het land van ontvangst moet worden teruggevoerd naar het land van herkomst. Het kan gaan om:~~ In een aantal keten- en afval plannen is aangegeven dat als er na verwerking in Nederland een te storten restfractie ontstaat, deze te storten fractie teruggevoerd moet worden naar het land van herkomst; de zogenaamde terugvoerverplichting. De afvalstoffen mogen bij een terugvoerverplichting ook worden overgebracht naar een andere EU-lidstaat of een EVA-land om daar te worden gestort. Het kan ook voorkomen dat de buitenlandse autoriteit vereist dat bij verwerking in het buitenland de te storten fractie teruggevoerd moet worden naar Nederland. Er wordt bij een terugvoerverplichting geen beroep op zelfvoorziening voor storten gedaan in het geval dat afval na overbrenging naar en verwerking in het land van ontvangst moet worden teruggevoerd naar het land van herkomst (Nederland of het buitenland) of naar een andere EU-lidstaat of een EVA-land. Het kan bijvoorbeeld gaan om:

- Afvalstoffen die niet direct gestort kunnen worden in Nederland maar eerst in het buitenland moeten worden voorbehandeld en waarbij de buitenlandse autoriteit eist dat het afval na die voorbehandeling wordt teruggenomen. Nederland doet voor de ~~(terug)~~ overbrenging (terug) naar Nederland voor storten geen beroep op nationale ~~zelfverzorging~~ zelfvoorziening.
- Afvalstoffen die resulteren na verwerking van buitenlands afval dat voor (voorlopige) verwijdering is overgebracht naar Nederland en daarna moeten worden gestort (gedacht kan worden aan het ontkwikken van afvalstoffen of het reinigen van PCB-houdende afvalstoffen). In dergelijke gevallen wordt ingestemd met de overbrenging voor voorlopige verwijdering naar Nederland en wordt geen beroep gedaan op nationale ~~zelfverzorging~~ zelfvoorziening bij (terug) overbrengen van het verwerkte afval naar het land van herkomst of naar een ~~derde land~~ andere EU-lidstaat of EVA-Land om het daar te worden gestort.

~~Voor afvalstoffen die vallen onder een keten- of afvalplan moet in de desbetreffende paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van dat plan zijn aangegeven dat in het voorkomende geval geen bezwaar tegen de overbrenging wordt gemaakt. Bij gekoppelde kennisgevingen geldt de voorwaarde dat pas gestart mag worden met transporteren nadat voor beide kennisgevingen alle toestemmingen zijn verkregen.~~ Voor afvalstoffen die onder een keten- of afvalplan vallen moet in de desbetreffende paragraaf 'grensoverschrijdend transport' van dat plan zijn aangegeven dat er voor deze afvalstof in Nederland een terugvoerverplichting geldt en dat in het voorkomende geval geen beroep op zelfvoorziening voor de overbrenging wordt gedaan en er toestemming kan worden verleend. In het geval een buitenlandse autoriteit zich beroept op de terugvoerplicht, gelden de verplichtingen die in deze paragraaf zijn beschreven en wordt er geen beroep op zelfvoorziening gedaan bij de import van de te storten fractie.

Een voorwaarde bij de terugvoerverplichting is dat er in een kennisgeving waarbij sprake gaat zijn van een te storten fractie die teruggevoerd moet worden, een koppeling wordt aangebracht met de terugvoerkennisgeving zodat zeker is dat de te storten fractie teruggevoerd gaat worden. Bij gekoppelde kennisgevingen geldt de voorwaarde dat pas gestart mag worden met transporteren nadat voor beide kennisgevingen alle toestemmingen zijn verkregen.

Om een beroep te kunnen doen op deze uitzondering, moeten in het kennisgevingsdossier stukken aanwezig zijn waaruit eenduidig blijkt dat:

1. het uitsluitend gaat om terugname van afval dat specifiek is overgebracht om te worden voorbehandeld ~~in het buitenland~~ dat:
   a. eerst is overgebracht vanuit of naar Nederland ~~(of vice versa)~~; én
   b. ook na deze voorbehandeling storten de enige technische en financieel redelijke verwerkingsmogelijkheid is; én
2. schriftelijke afspraken gemaakt zijn tussen de ontvanger en de kennisgever, die als bewijsstuk bij de kennisgeving zijn gevoegd, om de te storten afvalstoffen na verwerking terug te voeren naar het land van herkomst of over te brengen naar een andere EU-lidstaat of EVA-land; én
3. (in het geval het buitenlands afval betreft wat teruggevoerd moet worden naar het land van herkomst) de betreffende buitenlandse autoriteit instemt met de overbrenging vanuit Nederland voor storten.

De kennisgever kan aan de eerste eis voldoen door verklaringen te overleggen van bedrijven die bevoegd zijn het specifieke afval te verwerken, waaruit blijkt dat:

- zij het afval waar de kennisgeving specifiek betrekking op heeft ook na de voorbehandeling niet voor nuttige toepassing kunnen accepteren met de specifieke reden hiervan; en
- nuttige toepassing of verbranden als vorm van verwijderen in Nederland of in het buitenland de aanbieder meer kost dan € 265,- per ton.

Indien meerdere bedrijven in Nederland actief zijn die dit afval kunnen verwerken volgens de voorgeschreven vorm van afvalbeheer, is het voldoende om bewijsstukken te leveren van tenminste twee van deze bedrijven die niet tot hetzelfde concern behoren als de kennisgever.

4.3.2 Overbrenging voor verbranden als vorm van verwijdering

~~Vanaf 21 mei 2026 is het~~ Het overbrengen van afval voor verbranden als vorm van verwijdering verboden, tenzij toestemming is verkregen overeenkomstig artikel 11 ~~nEVOA~~ EVOA. ~~Behalve voor het overbrengen~~ Uitzondering hierop is een overbrenging van gemengd stedelijk afval zoals bedoeld in artikel 4 ~~nEVOA~~ EVOA, hiervoor geldt een verbod.

~~Tot de inwerkingtreding van de nEVOA op 21 mei 2026 wordt tegen de overbrenging voor verbranden als vorm van verwijderen geen bezwaar gemaakt, tenzij nuttige toepassing van de afvalstoffen in het betreffende geval mogelijk is. Het toetsingskader voor de afvalstoffen waarop dit van toepassing is, is opgenomen in de betreffende keten- of afvalplannen. In die plannen is verwoord dat in beginsel bezwaren bestaan tegen de overbrenging voor verbranden als vorm van verwijdering als nuttige toepassing wel mogelijk is.~~

Importplafond voor brandbaar afval

De overbrenging naar Nederland van afval voor verbranden als vorm van verwijderen is ~~toegestaan, indien~~ verboden, tenzij deze overbrenging voldoet aan ~~de~~ alle vereisten van artikel 11 EVOA.

Doordat Nederland open grenzen hanteert voor verbranden als vorm van verwijderen van brandbaar afval, kunnen er gevolgen optreden voor het Nederlandse afvalbeheer. ~~Tegen~~ Voor overbrengingen naar Nederlandse AVI's zal ~~bezwaar worden gemaakt~~ geen toestemming worden verleend wanneer dit leidt tot verdringing van Nederlands brandbaar afval uit de Nederlandse AVI's. In 'Beperken import brandbaar afval' wordt nader ingegaan op dit flexibele importplafond. In de systematiek van het flexibel importplafond wordt rekening gehouden met alle AVI's.

(…)

Bijlage 3: Afvalplan assen van AVI's

Deze bijlage bevat de paragrafen 1 t/m 3 van afvalplan assen van AVI's.

De voorgenomen wijzigingen zijn een combinatie van uitwerkingen van de paragrafen 5.9, 5.1, 5.2 en 5.3 van deze notitie.

Evenals in de hoofdtekst van deze notitie geldt

- Bestaande tekst die vervalt is doorgestreept: ~~vervallen tekst~~
- Nieuwe tekst is onderstreept: nieuwe tekst
- Voor- of tussenliggende tekst of navolgende tekst die onveranderd blijft, wordt niet altijd integraal weergegeven in deze notitie maar soms vervangen door: (…) zodat het voor de lezer duidelijk is dat er meer tekst is dan die die in deze notitie wordt getoond.

Als aanvulling geldt dat groen gemarkeerde tekst op de website van het CMP zal worden weergegeven in de vorm van een uitklapbaar kader dat de lezer naar behoeven wel of niet zichtbaar kan maken.

Afvalplan assen van AVI's

(…)

1. Afbakening toetsingskaders

Dit afvalplan is uitsluitend van toepassing op de hieronder genoemde reststoffen voor zover die ontstaan bij een afvalverbrandingsinstallatie (AVI).

De bepalingen van dit afvalplan gelden voor de volgende afvalstoffen:

(… tabel wordt niet aangepast …)

Zie ook paragraaf 4 Toelichting op de afbakening. Onderdeel daarvan is een overzicht van afvalstoffen die lijken op de afvalstoffen van dit afvalplan, maar vallen onder andere afval- of ketenplannen.

In dit afvalplan worden verder de volgende begrippen gebruikt:

- Granulaat: AVI-Bodemassen die opgewerkt en gereinigd zijn overeenkomstig deelstroom 'a' uit de minimumstandaard tot een **korrelvormig** materiaal dat kan worden ingezet als niet vormgegeven bouwstof of toeslagmateriaal in een vormgegeven bouwstof.
- Vulstof: AVI-Bodemassen die opgewerkt zijn tot een **poedervormig** materiaal dat voor het grootste deel zeef 0,063 mm passeert, dat kan worden toegevoegd aan bouwmaterialen om bepaalde eigenschappen te verkrijgen.
- Ongereinigde of ruwe AVI-bodemassen: AVI-bodemassen die nog niet gereinigd zijn tot een halffabricaat, granulaat of een vulstof (zie voor verdere toelichting hieronder).
- Reinigen: Tot 1 januari 2029 betekent dit dat de AVI-bodemassen moeten voldoen aan voorwaarden 1 en 2 van de minimumstandaard. Na afloop van de overgangstermijn vanaf 1 januari 2029, moet daarnaast ook worden voldaan aan voorwaarde 3.
- Halffabricaat: AVI-bodemassen die zijn opgewerkt en gereinigd tot een component die nog niet voldoet aan de kwaliteitseisen van niet-vormgegeven bouwstoffen uit het Rbk 2022 en daarom alleen als vormgegeven bouwstof zou kunnen worden toegepast. Let op: Vanaf 1 januari 2029 is het niet meer toegestaan om AVI-bodemassen slechts te reinigen tot een halffabricaat.
- Immobilisaat: In het onderwerp [Immobilisaat, vulstof of toeslagmateriaal] is immobiliseren geduid als; een technologische ingreep waarbij de fysische en/of chemische eigenschappen van een afvalstof worden gewijzigd, zodanig dat de kans op verspreiding van milieuverontreinigende stoffen door uitloging, erosie of verstuiving op de korte en lange termijn wordt verminderd. Voor AVI-bodemas betekent dit concreet dat deze na reiniging als geheel met een bindmiddel gemengd wordt om de aanwezige verontreinigingen te binden en de afvalstof als geheel om te zetten in een vormgegeven bouwstof. Het kan ook gaan om mengsels van afvalstoffen.

2. Toetsingskader hoogwaardig verwerken

(…)

2.1 Mengen van afvalstoffen

(…)

2.1.1 De afvalcategorieën

De afvalcategorieën uit bijlage II van Bal vormen de basis voor het gescheiden houden van afval en voor de vergunningplicht voor het mengen van afvalstoffen. Correct gescheiden houden van afvalstoffen waarborgt een latere (hoogwaardige) verwerking volgens de minimumstandaard. De minimumstandaard is daarom de basis voor de indeling in deze categorieën. Onderstaande tabel verduidelijkt welke afvalstoffen onder welke afvalcategorie vallen.

(… tabel aangepast voor zover dat volgt uit paragraaf 3.1 van dezer notitie …)

De wettelijke regels over hoe deze bedrijven hun afvalstoffen gescheiden moeten houden staan in paragraaf 5.1.1 Gescheiden houden van afvalstoffen.

2.1.2 Vergunnen van mengen

(…)

Bijzondere bepalingen voor AVI-bodemas in het CMP

(…)

2.2 Minimumstandaard

Het verwerken van assen van AVI's moet plaatsvinden in overeenstemming met onderstaande minimumstandaarden. Dit betekent dat het bevoegd gezag ook voor hoogwaardiger vormen van verwerken vergunning kan verlenen, tenzij de minimumstandaard hiervoor specifieke beperkingen bevat of is aangemerkt als recyclingstandaard.

Het bevoegd gezag kan alleen vergunning verlenen voor het verwerken van de afvalstoffen op een manier die laagwaardiger is dan de minimumstandaard als sprake is van uitzonderingsgevallen, zoals bijvoorbeeld bij calamiteiten of de aanwezigheid van bepaalde ZZS. Zie ook de Leidraad gebruik minimumstandaard.

De volgende minimumstandaarden gelden voor het verwerken van assen van AVI's:

Deel-stroom	Afvalstof	Minimumstandaard
a	AVI-Bodemas	Deze minimumstandaard is een recyclingstandaard: Recyclen door opwerken van AVI-bodemas waarbij cumulatief aan de volgende voorwaarden wordt voldaan: 1. Maximaal afscheiden van ferro en non-ferro metalen waaronder batterijen t.b.v. recycling. De gereinigde bodemas bevat: • maximaal 0,5% (m/m) metallisch ijzer en • maximaal 0,01% (m/m) batterijen voor zover deze batterijen magnetisch te verwijderen zijn. 2. Maximaal 15% (gewichtspercentage droge stof en gemiddeld op jaarbasis) van de bodemas (incl. metalen) mag als residu van het opwerkingsproces worden gestort, zie daarvoor onder b in deze tabel; 3. De opgewerkte bodemas zelf voldoet aan de kwaliteitseisen voor niet-vormgegeven bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit 2022. **Overgangstermijn** Tot ~~uiterlijk 2 jaar na het inwerkingtreden van het CMP~~ 1 januari 2029 is het toegestaan om alleen te voldoen aan voorwaarden 1 en 2 van de recyclingstandaard. Er kan tot die tijd ten behoeve van het vervaardigen van immobilisaten een halffabricaat worden gemaakt dat zelf niet voldoet aan de kwaliteitseisen voor niet-vormgegeven bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit 2022. N.B. Het produceren van vulstof uit niet gereinigde bodemas is vanaf het inwerkingtreden van het CMP niet toegestaan. **Niet-reinigbare partijen** Voor partijen bodemas die vanwege een tekort aan reinigingscapaciteit of vanwege specifieke verontreinigingen niet kunnen worden gereinigd tot de kwaliteitseisen voor niet-vormgegeven bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit 2022, geldt vanaf 1 januari 2029 ~~2 jaar na het inwerkingtreden van het CMP~~ de minimumstandaard als bedoeld onder b in deze tabel. Zie paragraaf 5.2 voor verdere toelichting.
b	Reinigingsresidu van het opwerken van AVI-bodemas	(…)
c	AVI-vliegas, AVI-ketelas en mengsels	(…)

	van AVI-vliegas en AVI-ketelas.	
d	Ferro- en non-ferro fractie	(…)
e.	Metaalconcentraat	Scheiden van de metaalfractie en de aanhangende minerale fractie gevolgd door • Recycling van de metaalfractie conform het Afvalplan metalen. • Reiniging van de minerale fractie conform deelstroom a; vanaf 1 januari 2029 moet deze gereinigd worden tot een bouwstof die voldoet aan de kwaliteitseisen voor niet-vormgegeven bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit 2022. Voor zover dit technisch niet mogelijk is valt de minerale fractie ~~minimumstandaard~~ onder minimumstandaard b in deze tabel.

Wat bovenstaande minimumstandaard(en) betekenen in relatie tot hoogwaardige verwerking staat beschreven in paragraaf 5.2 Toelichting op de minimumstandaard. Daar wordt ook ingegaan op de overgangstermijn.

Afvalstoffen met bepaalde ZZS

(…)

3. Toetsingskader grensoverschrijdend transport

Onderstaand toetsingskader is gebaseerd op het onderwerp Grensoverschrijdend transport. Daarin staan onder andere de algemene toetsingskaders voor grensoverschrijdend transport (verder: overbrenging) van afvalstoffen vanuit of naar Nederland die de ILT hanteert in het kader van Verordening (EU) 2024/1157 (EVOA).

In dit afvalplan zijn de algemene toetsingskaders uitgewerkt tot een specifiek toetsingskader voor het beoordelen of het overbrengen van AVI-assen is toegestaan. Indien dit specifieke toetsingskader afwijkt van het bepaalde in 'Grensoverschrijdend transport', dan gaat het toetsingskader van dit afvalplan voor.

Mate van nuttige toepassing/elke mate van storten of anderszins verwijderen

Wanneer in onderstaande tabel wordt gesproken over 'de mate van nuttige toepassing' heeft dat betrekking op de afvalstof nadat niet-materiaaleigen afval is afgescheiden. Dit geldt ook voor de zinsnede 'elke mate van storten of anderszins verwijderen'. Ook dan gaat het over de afvalstof nadat niet-materiaaleigen afval is afgescheiden.

Paragraaf 4.2.2 Mate van nuttige toepassing in 'Grensoverschrijdend transport' bevat het toetsingskader om te bepalen wanneer de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt indien voor een afvalstof de haalbare mate van nuttige toepassing niet is gedefinieerd in het keten- of afvalplan.

Afvalstoffen met bepaalde ZZS

Als in de afvalstoffen die worden overgebracht ZZS voorkomen, kan het nodig zijn om van onderstaand toetsingskader af te wijken. Bijvoorbeeld als er POP's inzitten waardoor de POP-verordening beperkingen stelt aan het verwerken. Paragraaf 5.3 ZZS en overige zorgstoffen van dit plan geeft een overzicht van ZZS die in de afvalstof aanwezig kunnen zijn. In ZZS en overige zorgstoffen staat een overzicht van de wetgeving rond het verwerken van afvalstoffen met ZZS en staan toetsingskaders wanneer een verwerking doelmatig is. Dit kan ook van belang zijn bij het beoordelen van een kennisgeving voor grensoverschrijdend transport.

Relatie met andere afvalplannen

Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval voor deelstroom d en e. Het toetsingskader voor overbrenging van metalen in deze deelstromen valt onder het Afvalplan metalen.

Reikwijdte van het toetsingskader

Het toetsingskader geldt voor de volgende overbrengingen:
1. het overbrengen van afval binnen de Europese Unie, en
2. invoer van buiten de Europese Unie en uitvoer naar buiten de Europese Unie, tenzij toetsing aan de EVOA al direct leidt tot bezwaar, zie paragraaf 3.3.1. Verbodsbepalingen in 'Grensoverschrijdend transport'.

Overbrenging voor nuttige toepassing of verwijdering

Onderstaand toetsingskader geldt voor alle deelstromen van AVI-assen zoals benoemd in de minimumstandaard van dit afvalplan met uitzondering van deelstromen d en e zoals hierboven onder 'Relatie met andere afvalplannen' benoemd. Waar nodig benoemt het toetsingskader bepaalde deelstromen afzonderlijk, omdat daarvoor afwijkende bepalingen of voorwaarden gelden.

Het toetsingskader in onderstaande tabellen geeft aan wanneer een overbrenging is toegestaan en of er specifieke bepalingen gelden. In alle overige gevallen is de overbrenging wel toegestaan. In onderstaande tabel staan bezwaargronden voor 'overbrenging voor nuttige toepassing' (artikel 12 EVOA).

~~Onderstaand toetsingskader is gebaseerd op [Grensoverschrijdend transport]. Daarin staat het algemene toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures voor het grensoverschrijdend transport (verder: overbrenging) van afvalstoffen vanuit of naar Nederland die de ILT hanteert in het kader van de Europese verordening voor de overbrenging van afvalstoffen (EVOA).~~

~~In dit afvalplan is bovenstaande uitgewerkt tot een specifiek toetsingskader voor het beoordelen of het overbrengen van assen van AVI's is toegestaan. Indien dit specifieke toetsingskader afwijkt van het bepaalde in 'Grensoverschrijdend transport', dan gaat het toetsingskader van dit afvalplan voor.~~

~~Op 20 mei 2024 is de gewijzigde Verordening (EU) 2024/1157 in werking getreden. De gewijzigde EVOA (hierna nEVOA) treedt gefaseerd in werking. Tot 20 mei 2026 zijn de bepalingen van Verordening (EU) 1013/2006 nog van toepassing op het overbrengen van afval. In [Grensoverschrijdend transport] wordt hier verder op ingegaan. Wanneer het daar specifiek gaat over bepalingen uit de gewijzigde EVOA, is dit aangeduid met 'nEVOA'. In de overige gevallen staat er enkel 'EVOA'. Als de oude en nieuwe bepalingen dezelfde zijn maar bijvoorbeeld de artikelen anders genummerd zijn, dan is het artikel uit de gewijzigde EVOA als uitgangspunt genomen en het artikel uit de nog niet gewijzigde EVOA tussen haakjes gezet.~~

~~Mate van nuttige toepassing / elke mate van storten of anderszins verwijderen~~

~~Wanneer in onderstaande tekst wordt gesproken over 'de mate van nuttige toepassing' heeft dat betrekking op de afvalstof nadat niet-materiaaleigen afval is afgescheiden. Dit geldt ook voor de zinsnede 'elke mate van storten of anderszins verwijderen'. Ook dan gaat het over de afvalstof nadat niet-materiaaleigen afval is afgescheiden.~~

~~Paragraaf 4.2.2 [Mate van nuttige toepassing] in 'Grensoverschrijdend transport' bevat het toetsingskader om te bepalen wanneer de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt indien voor een afvalstof de haalbare mate van nuttige toepassing niet is gedefinieerd in het keten- of afvalplan.~~

~~Afvalstoffen met bepaalde ZZS~~

~~Als in de afvalstoffen die worden overgebracht ZZS voorkomen, kan het nodig zijn om van onderstaande toetsingskader af te wijken. Bijvoorbeeld als er POP's inzitten waardoor de POP-verordening beperkingen stelt aan het verwerken. Paragraaf 5.3 [ZZS en overige zorgstoffen] van dit plan geeft een overzicht van ZZS die in de afvalstof aanwezig kunnen zijn. In [ZZS en overige zorgstoffen] staat een overzicht van de wetgeving rond het verwerken van afvalstoffen met ZZS en staan toetsingskaders wanneer een verwerking doelmatig is. Dit kan ook van belang zijn bij het beoordelen van een kennisgeving voor grensoverschrijdend transport.~~

~~Relatie met andere afvalplannen~~

~~Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval voor deelstroom d en e.~~

~~Reikwijdte van het toetsingskader, bezwaargronden en voorwaarden~~

~~Onderstaand toetsingskader geldt voor alle deelstromen van assen van AVI's zoals benoemd in de minimumstandaard van dit afvalplan. Waar nodig benoemt het toetsingskader bepaalde deelstromen afzonderlijk, omdat daarvoor afwijkende bepalingen of voorwaarden gelden. Voor dit afvalplan geldt dat er sprake is van een recyclingstandaard, zie paragraaf 2.2 [Minimumstandaard] en paragraaf 5.2.2 [Recyclen]. Het toetsingskader voor overbrengingen is daarop aangepast.~~

~~Het toetsingskader geldt voor de volgende overbrengingen:~~

- ~~het overbrengen van afval binnen de Europese Unie, en~~
- ~~invoer van buiten de Europese Unie en uitvoer naar buiten de Europese Unie, tenzij toetsing aan de EVOA al direct leidt tot bezwaar, zie paragraaf 3.3.1. [Verbodsbepalingen] in 'Grensoverschrijdend transport'.~~

~~Hieronder wordt het toetsingskader uiteengezet voor overbrenging naar Nederland en overbrenging vanuit Nederland. Het toetsingskader wordt in beide gevallen uitgewerkt in twee tabellen, namelijk voor overbrengingen voor nuttige toepassing en voor overbrengingen voor verwijderen. In het toetsingskader is aangegeven of er specifieke bepalingen gelden. In de eerste tabel staan daarnaast bezwaargronden voor 'overbrenging voor nuttige toepassing' (artikel 12 EVOA). In de tweede tabel staan bezwaargronden voor 'overbrenging voor verwijderen' (artikel 11 EVOA).~~

~~Voor het overbrengen voor verwijderen geldt vanaf 21 mei 2026 dat artikel 11 nEVOA van toepassing is. Vanaf deze datum verlenen de bevoegde autoriteiten van verzending en van bestemming geen toestemming voor een overbrenging voor verwijderen, tenzij aan alle voorwaarden uit artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA is voldaan. Zie ook [Grensoverschrijdend transport].~~

Overbrenging naar Nederland

Dit afvalplan heeft voor grensoverschrijdend transport een toetsingskader voor overbrenging tijdens de overgangsperiode (zoals genoemd in paragraaf 2.2 [Minimumstandaard] van dit afvalplan) en een toetsingskader vanaf 1 januari 2029 nadat deze overgangsperiode is afgelopen.

Invoer van alle deelstromen is toegestaan indien de overbrenging in overeenstemming is met de minimumstandaard. Tegen alle overige overbrengingen wordt bezwaar gemaakt.

In onderstaande tabel zijn specifieke bepalingen uitgewerkt voor overbrenging naar Nederland en zijn bezwaargronden opgenomen in het geval de nuttige toepassing niet aan het toetsingskader voldoet.

Overbrenging naar Nederland voor n~~N~~uttige toepassing ~~waarvoor de overbrenging is toegestaan~~	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen** ~~Specifieke bepalingen en bezwaargronden~~
Voorbereiden voor hergebruik	Gezien de aard en/of samenstelling van deze afvalstof is voorbereiden voor hergebruik geen reële optie.
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling voor deelstroom a	De verwerking moet conform de minimumstandaard plaatsvinden. Daarnaast moet de mate van nuttige toepassing de overbrenging rechtvaardigen. Dit is het geval wanneer tenminste evenveel nuttig wordt toegepast als gangbaar is voor Nederlandse bodemas. Dat betekent in ieder geval dat niet meer dan 15% (gewichtspercentage droge stof) van de geïmporteerde bodemas (incl. metalen) als residu van het opwerkingsproces wordt gestort. Aanvullend geldt cumulatief dat: 1. sprake is van maximaal afscheiden van ferro en non-ferro metalen waaronder batterijen t.b.v. recycling. De gereinigde bodemas bevat: a. maximaal 0,5% (m/m) metallisch ijzer en b. maximaal 0,01% (m/m) batterijen voor zover deze batterijen magnetisch te verwijderen zijn. Voor overbrengingen vanaf ~~1 januari 2028~~1 januari 2029 geldt aanvullend

	2. dat de opgewerkte bodemas zelf voldoet aan de kwaliteitseisen voor niet-vormgegeven bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit 2022 ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b, d en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder c en g EVOA))~~.
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling voor deelstroom b	Indien de verwerking in overeenstemming is met de minimumstandaard, en de mate van nuttige toepassing de overbrenging rechtvaardigen. Dit is niet het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA))~~.
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling en andere nuttige toepassing voor deelstroom c	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging rechtvaardigt. Dit is niet het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA))~~. Bovenstaande ~~beleid~~ toetsingskader staat ook de overbrenging toe voor opvulling of nuttige toepassing in de diepe ondergrond, als mede voor het vervaardigen van mortels die gebruikt worden als opvulmateriaal onder de voorwaarde zoals omschreven in paragraaf 3.3.5 Opvulling en paragraaf 3.3.6 Bergen in de diepe ondergrond van 'Storten in een circulaire economie'.
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling voor deelstroom e	De verwerking moet conform de minimumstandaard plaats vinden. Daarnaast moet de mate van nuttige toepassing de overbrenging rechtvaardigen. Dit is niet het geval wanneer minder nuttige toepassing plaats vindt dan gangbaar is en wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b, d en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder c en g EVOA))~~.
Andere nuttige toepassing voor deelstroom a	Niet toegestaan omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling mogelijk is ~~(bezwaargrond artikel 12 lid 1 onder a, b en/of c nEVOA (artikel 12 lid 1 onder a en bij overbrenging naar Nederland artikel 12 lid 1 onder k EVOA))~~. Dit verbod geldt ook voor overbrenging ten bate van opvulling of nuttige toepassing in de diepe ondergrond, als mede het vervaardigen van mortels die gebruikt worden als opvulmateriaal.
Andere nuttige toepassing voor deelstroom b	De mate van nuttige toepassing moet de overbrenging rechtvaardigen. Dit is niet het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA))~~.
Andere nuttige toepassing voor deelstroom e	Niet toegestaan omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling mogelijk is ~~(bezwaargrond artikel 12 lid 1 onder a, b en/of c nEVOA (artikel 12 lid 1 onder a en bij overbrenging naar Nederland artikel 12 lid 1 onder k EVOA))~~. Dit verbod geldt ook voor overbrenging ten bate van opvulling of nuttige toepassing in de diepe ondergrond, alsmede het vervaardigen van mortels die gebruikt worden als opvulmateriaal.

~~In onderstaande tabel zijn specifieke bepalingen uitgewerkt voor overbrenging naar Nederland voor verwijderen en zijn bezwaargronden opgenomen in het geval het verwijderen niet aan het toetsingskader voldoet.~~ Overbrengen voor verwijderen is niet toegestaan tenzij is voldaan aan de voorwaarden voor 'overbrenging voor verwijderen' (artikel 11 EVOA). In onderstaande tabel is het toetsingskader voor overbrengen voor verwijderen verder uitgewerkt.

Overbrenging naar Nederland voor v~~V~~erwijderen ~~waarvoor de overbrenging is toegestaan~~	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen** ~~Specifieke bepalingen, en bezwaargronden~~
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom a	Niet toegestaan omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA))~~.
Verbranden voor deelstroom b	Alleen toegestaan indien het gaat om residu dat nog brandbaar is.
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden	Als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, wordt op grond van de nationale

als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom b en c	zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd. ~~Niet toegestaan als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening en op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA))~~.
Verbranden voor deelstroom c	Gezien de aard van de afvalstoffen niet van toepassing.
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom e	Niet toegestaan omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is, tenzij dit technisch niet mogelijk is en verwerking conform deelstroom b aan de orde is ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA))~~.
~~Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom c~~	~~Als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en~~ ~~bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~
Storten	Overbrenging voor storten is niet toegestaan: • omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is, en/of • voor storten wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd. ~~Niet toegestaan omdat hoogwaardiger verwerken mogelijk is, en/of~~ ~~• op grond van nationale zelfvoorziening, en~~ ~~• op grond van nationale wettelijke bepalingen~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~

Overbrenging vanuit Nederland

In onderstaande tabel zijn specifieke bepalingen uitgewerkt voor overbrenging vanuit Nederland en zijn bezwaargronden opgenomen in het geval de nuttige toepassing niet aan het toetsingskader voldoet. Dit afvalplan heeft voor grensoverschrijdend transport een toetsingskader voor overbrenging tijdens de overgangsperiode (zoals genoemd in paragraaf 2.2 [Minimumstandaard] van dit afvalplan) en een toetsingskader vanaf 1 januari 2029 nadat deze overgangsperiode is afgelopen. Voor overbrenging vanuit Nederland is hieronder een specifiek toetsingskader uitgewerkt na afloop van de overgangstermijn.

Overbrenging na afloop overgangstermijn

Vanaf 1 januari 2029 geldt de recyclingstandaard voor de minerale fractie van AVI-bodemassen. Dat houdt in dat de toepassing als bouwstof na recycling in Nederland moet voldoen aan de kwaliteitseisen van het Rbk 2022 voor niet vormgegeven bouwstoffen. Omdat de minimumstandaard teruggrijpt op kwaliteitseisen die zijn vastgelegd in Nederlandse wet- en regelgeving en in Nederland gelden, kan voor uitvoer niet getoetst worden aan deze kwaliteitseisen. Daarom geldt v~~V~~oor deelstroom a (en daarmee ook voor de minerale fractie van deelstroom e) ~~is er voor~~ bij overbrenging vanuit Nederland onderstaande specifieke uitwerking van de minimumstandaard. ~~een specifieke uitwerking van de minimumstandaard, omdat deze teruggrijpt op Nederlandse wet- en regelgeving.~~

Uitvoer van deelstroom a is toegestaan wanneer de AVI-bodemassen zo worden gereinigd dat zij in het land van bestemming geschikt zijn om als niet-vormgegeven bouwstof vrij te worden toegepast. Dit betekent dat zij volgens de daar geldende wet- en regelgeving toegepast ~~mag~~ mogen worden zonder bijzondere beschermende maatregelen. Dit zijn maatregelen die genomen

moeten worden om te voorkomen dat schadelijke stoffen in de bodem of het grondwater terechtkomen. ~~isolatie-, beheers- en controlemaatregelen.~~ Dit betekent ook dat export voor toepassing van ongereinigde bodemas in beton of ander immobilisaat niet is toegestaan.

Aanvullend mag de gereinigde bodemas maximaal bevatten;
- 0,5% (m/m) metallisch ijzer, en
- 0,01% (m/m) batterijen (voor zover deze batterijen magnetisch te verwijderen zijn)

Tegen alle overige overbrengingen voor deelstroom a die niet in overeenstemming zijn met de hierboven beschreven uitwerking van de minimumstandaard voor overbrenging vanuit Nederland wordt bezwaar gemaakt. In paragraaf 5.4 Grensoverschrijdend transport wordt deze specifieke uitwerking verder toegelicht.

Voor alle overige deelstromen geldt dat uitvoer is toegestaan indien de overbrenging in overeenstemming is met de minimumstandaard. Tegen alle overige overbrengingen die niet in overeenstemming zijn met de minimumstandaard wordt bezwaar gemaakt.

In onderstaande tabel zijn specifieke bepalingen uitgewerkt voor overbrenging vanuit Nederland en zijn bezwaargronden opgenomen in het geval de nuttige toepassing niet aan het toetsingskader voldoet.

Overbrenging vanuit Nederland voor n~~N~~uttige toepassing	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen~~Specifieke bepalingen en bezwaargronden~~**
Voorbereiden voor hergebruik	Gezien de aard en/of samenstelling van deze afvalstof is voorbereiden voor hergebruik geen reële optie.
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling voor deelstroom a	De ~~verwerking moet conform de uitwerking van de minimumstandaard (in deze paragraaf) plaatsvinden. Daarnaast moet de~~ mate van nuttige toepassing moet de overbrenging rechtvaardigen. Dit is het geval wanneer tenminste evenveel nuttig wordt toegepast als gangbaar is in Nederland en er in ieder geval niet meer dan 15% (gewichtspercentage droge stof) van de geëxporteerde bodemas (incl. metalen) als residu van het opwerkingsproces wordt gestort. ~~Aanvullend~~ Daarnaast geldt cumulatief dat: 1. sprake moet zijn van maximaal afscheiden van ferro en non-ferro metalen waaronder batterijen t.b.v. recycling. De gereinigde bodemas bevat: a. maximaal 0,5% (m/m) metallisch ijzer en b. maximaal 0,01% (m/m) batterijen voor zover deze batterijen magnetisch te verwijderen zijn. Voor overbrengingen vanaf 1 januari 2029 geldt aanvullend dat de verwerking conform de uitwerking van de minimumstandaard (in deze paragraaf) moet plaatsvinden. Dit betekent ~~1 januari 2028 geldt aanvullend~~: 2. dat de bodemas wordt gereinigd tot een kwaliteit die in het land van bestemming zonder bijzondere beschermende maatregelen om te voorkomen dat schadelijke stoffen in de bodem of het grondwater terechtkomen ~~bijzondere beschermende voorzieningen~~ vrij kan worden toegepast als niet-vormgegeven bouwstof. ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b, d en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder c en g EVOA~~)).
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling voor deelstroom b	Indien de verwerking in overeenstemming is met de minimumstandaard, en indien de mate van nuttige toepassing ~~moet~~ de overbrenging rechtvaardigt~~en~~. Dit is niet het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA))~~.
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling en andere nuttige toepassing voor deelstroom c	De mate van nuttige toepassing moet de overbrenging rechtvaardigen. Dit is niet het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA))~~.

	Bovenstaande ~~beleid~~ toetsingskader staat ook de overbrenging toe voor opvulling of nuttige toepassing in de diepe ondergrond, als mede voor het vervaardigen van mortels die gebruikt worden als opvulmateriaal onder de voorwaarde zoals omschreven in paragraaf 3.3.5 Opvulling en paragraaf 3.3.6 Bergen in de diepe ondergrond van 'Storten in een circulaire economie'.
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling voor deelstroom e	De verwerking moet conform de minimumstandaard plaatsvinden. Daarnaast moet de mate van nuttige toepassing de overbrenging rechtvaardigen. Dit is niet het geval wanneer minder nuttige toepassing plaatsvindt dan gangbaar is en wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b, d en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder c en g EVOA))~~.
Andere nuttige toepassing voor deelstroom a	Niet toegestaan, omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling mogelijk is ~~(bezwaargrond artikel 12 lid 1 onder a, b en/of e nEVOA (artikel 12 lid 1 onder a en bij overbrenging naar Nederland artikel 12 lid 1 onder k EVOA))~~. Dit verbod geldt ook voor overbrenging ten bate van opvulling of nuttige toepassing in de diepe ondergrond, alsmede het vervaardigen van mortels die gebruikt worden als opvulmateriaal.
Andere nuttige toepassing voor deelstroom b	De mate van nuttige toepassing moet de overbrenging rechtvaardigen. Dit is niet het geval wanneer een niet redelijk deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA))~~.
Andere nuttige toepassing voor deelstroom e	Niet toegestaan omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling mogelijk is ~~(bezwaargrond artikel 12 lid 1 onder a, b en/of e nEVOA (artikel 12 lid 1 onder a en bij overbrenging naar Nederland artikel 12 lid 1 onder k EVOA))~~.

Overbrengen voor verwijderen is niet toegestaan tenzij is voldaan aan de voorwaarden voor 'overbrenging voor verwijderen' (artikel 11 EVOA). In onderstaande tabel is het toetsingskader voor overbrengen voor verwijderen verder uitgewerkt. ~~In onderstaande tabel zijn specifieke bepalingen uitgewerkt voor overbrenging vanuit Nederland voor verwijderen en zijn bezwaargronden opgenomen in het geval het verwijderen niet aan het toetsingskader voldoet.~~

Overbrenging vanuit Nederland voor verwijderen ~~Verwijderen~~	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen** ~~Specifieke bepalingen en bezwaargronden~~
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom a	Niet toegestaan, omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA))~~.
Verbranden voor deelstroom b	Alleen toegestaan als het gaat om residu dat nog brandbaar is.
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom b en c	De verwerking mag niet resulteren in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA))~~.
Verbranden voor deelstroom c	Gezien de aard van de afvalstoffen niet van toepassing.
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom e	Niet toegestaan omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is, tenzij dit technisch niet mogelijk is en verwerking van de minerale fractie conform deelstroom b aan de orde is ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA))~~.
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom c	Als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, wordt op grond van de nationale zelfvoorziening de toestemming geweigerd. ~~De verwerking mag niet resulteren in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA))~~.
Storten	Overbrenging voor storten is niet toegestaan: • omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is, en/of

	• voor storten wordt op grond van de nationale zelfvoorziening de toestemming geweigerd. ~~Niet toegestaan, omdat hoogwaardiger verwerken mogelijk is, en/of op grond van nationale zelfvoorziening (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~

Bijlage 4: Grensoverschrijdend transport in de afval- en ketenplannen

Deze bijlage bevat de uitwerking van de wijzigingen die zijn beschreven in paragrafen 5.9.1.1 en 5.9.1.2 van deze notitie.

Evenals in de hoofdtekst van deze notitie geldt

- Bestaande tekst die vervalt is doorgestreept: ~~vervallen tekst~~
- Nieuwe tekst is onderstreept: <u>nieuwe tekst</u>
- Voor- of tussenliggende tekst of navolgende tekst die onveranderd blijft, wordt niet altijd integraal weergegeven in deze notitie maar soms vervangen door: (…) zodat het voor de lezer duidelijk is dat er meer tekst is dan die die in deze notitie wordt getoond.

Generieke wijzigingen in alle plannen (zie paragraaf 5.9.1.1)

Generieke wijzigingen worden doorgevoerd in het toetsingskader grensoverschrijdend transport van alle afval- en ketenplannen.

wijziging (61)

Hieronder een voorbeeld van hoe de generieke wijzigingen die zijn beschreven in paragraaf 5.9.1.1 zijn doorgevoerd in het Afvalplan glas. In alle andere afval- en ketenplannen zijn deze wijzigingen ook doorgevoerd.

3. Toetsingskader grensoverschrijdend transport

Onderstaand toetsingskader is gebaseerd op Grensoverschrijdend transport. Daarin staan ~~staat~~ onder andere de algemene toetsingskaders ~~het algemene toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures~~ voor ~~het~~ grensoverschrijdend transport (verder: overbrenging) van afvalstoffen vanuit of naar Nederland die de ILT hanteert in het kader van ~~de Europese verordening voor de overbrenging van afvalstoffen~~ Verordening (EU) 2024/1157 (EVOA).

In dit afvalplan zijn de algemene toetsingskaders ~~is bovenstaande~~ uitgewerkt tot een specifiek toetsingskader voor het beoordelen of het overbrengen van glas is toegestaan. Indien dit specifieke toetsingskader afwijkt van het bepaalde in 'Grensoverschrijdend transport', dan gaat het toetsingskader van dit afvalplan voor.

~~Op 20 mei 2024 is de gewijzigde Verordening (EU) 2024/1157 in werking getreden. De gewijzigde EVOA (hierna nEVOA) treedt gefaseerd in werking. Tot 20 mei 2026 zijn de bepalingen van Verordening (EU) 1013/2006 nog van toepassing op het overbrengen van afval. In Grensoverschrijdend transport wordt hier verder op ingegaan. Wanneer het daar specifiek gaat over bepalingen uit de gewijzigde EVOA is dit aangeduid met 'nEVOA'. In de overige gevallen staat er enkel 'EVOA'. Als de oude en nieuwe bepalingen dezelfde zijn maar bijvoorbeeld de artikelen anders genummerd zijn, dan is het artikel uit de gewijzigde EVOA als uitgangspunt genomen en het artikel uit de nog niet gewijzigde EVOA tussen haakjes gezet.~~

[Uitklapkader]
Mate van nuttige toepassing/elke mate van storten of anderszins verwijderen

Wanneer in onderstaande ~~tekst~~ tabel wordt gesproken over 'de mate van nuttige toepassing' heeft dat betrekking op de afvalstof nadat niet-materiaaleigen afval is afgescheiden. Dit geldt ook voor de zinsnede 'elke mate van storten of anderszins verwijderen'. Ook dan gaat het over de afvalstof nadat niet-materiaaleigen afval is afgescheiden.

Paragraaf 4.2.2 Mate van nuttige toepassing in 'Grensoverschrijdend transport' bevat het toetsingskader om te bepalen wanneer de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt indien voor een afvalstof de haalbare mate van nuttige toepassing niet is gedefinieerd in het keten- of afvalplan.

Relatie met andere afvalplannen

Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval voor het sorteerresidu dat onder deelstroom b vrijkomt. Het toetsingskader voor overbrenging van het sorteerresidu van gescheiden ingezameld verpakkingsglas valt onder [Afvalplan residuen].

[Uitklapkader]
Reikwijdte van het toetsingskader, bezwaargronden en voorwaarden

~~Onderstaand toetsingskader geldt voor alle deelstromen van glas zoals benoemd in de minimumstandaard van dit afvalplan. Waar nodig benoemt het toetsingskader bepaalde deelstromen afzonderlijk, omdat daarvoor afwijkende bepalingen of voorwaarden gelden.~~

Het toetsingskader geldt voor de volgende overbrengingen:

- het overbrengen van afval binnen de Europese Unie, en
- invoer van buiten de Europese Unie en uitvoer naar buiten de Europese Unie, tenzij toetsing aan de EVOA al direct leidt tot bezwaar, zie paragraaf 3.3.1. Verbodsbepalingen in 'Grensoverschrijdend transport'.

Overbrenging voor nuttige toepassing of verwijdering

Onderstaand toetsingskader geldt voor alle deelstromen van glas zoals benoemd in de minimumstandaard van dit afvalplan met uitzondering van het sorteerresidu uit deelstroom b zoals hierboven benoemd. Waar nodig benoemt het toetsingskader bepaalde deelstromen afzonderlijk, omdat daarvoor afwijkende bepalingen of voorwaarden gelden.

Het toetsingskader in onderstaande tabellen geeft aan wanneer een overbrenging *niet* is toegestaan en of er specifieke bepalingen gelden. In alle overige gevallen is de overbrenging wel toegestaan. In onderstaande tabel staan bezwaargronden voor 'overbrenging voor nuttige toepassing' (artikel 12 EVOA).

~~Het toetsingskader geeft aan wanneer een overbrenging niet is toegestaan en of er specifieke bepalingen gelden. In alle overige gevallen is de overbrenging wel toegestaan. In de eerste tabel staan bezwaargronden voor 'overbrenging voor nuttige toepassing' (artikel 12 EVOA). In de tweede tabel staan bezwaargronden voor 'overbrenging voor verwijderen' (artikel 11 EVOA). Voor het overbrengen voor verwijderen geldt vanaf 21 mei 2026 dat artikel 11 nEVOA van toepassing is. Vanaf deze datum verlenen de bevoegde autoriteiten van verzending en van bestemming geen toestemming voor een overbrenging voor verwijderen, tenzij aan alle voorwaarden uit artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA is voldaan. Zie ook Grensoverschrijdend transport.~~

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, ~~en~~ bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
Voorbereiden voor hergebruik	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Voor verpakkingsglas en vlakglas geldt dat elke mate van storten te veel is. ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling	Als de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Dit is het geval wanneer minder wordt gerecycled dan gangbaar is bij verwerking van verpakkingsglas en vlakglas in Nederland. Daarbij geldt dat elke mate van storten te veel is ~~(bezwaargronden 12 lid 1 onder b en i nEVOA (artikel 12 lid 1 onder g EVOA)).~~
Andere nuttige toepassing	Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling mogelijk is. ~~(bezwaargrond artikel 12 lid 1 onder a, b en/of c nEVOA (artikel 12 lid 1 onder a en bij overbrenging naar Nederland artikel 12 lid 1 onder k EVOA)).~~

Overbrengen voor verwijderen is niet toegestaan tenzij is voldaan aan de voorwaarden voor 'overbrenging voor verwijderen' (artikel 11 EVOA). In onderstaande tabel is het toetsingskader voor overbrengen voor verwijderen verder uitgewerkt.

Verwijderen waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, ~~en bezwaargronden~~ voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten	Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling mogelijk is. ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~
Storten	• Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van recycling mogelijk is; en • voor storten wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd. ~~• op grond van nationale zelfvoorziening; en~~ ~~• bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~

Wijzigingen die in meerdere plannen zijn doorgevoerd (zie paragraaf 5.9.1.2)

Er zijn vijf wijzigingen die in meerdere plannen zijn doorgevoerd. Hieronder staat per wijziging een toelichting. Dezelfde wijziging kan op verschillende manieren in een plan landen omdat het maatwerk is per afvalstof. Daarom zijn een aantal voorbeelden opgenomen per wijziging hoe dit is doorgevoerd. Per voorbeeld staan andere plannen waarbij de wijziging op soortgelijke manier is doorgevoerd.

wijziging (62) In een aantal afval- en ketenplannen wordt de relatie met andere afvalplannen als volgt verduidelijkt:

- Als in de minimumstandaard (voor een deel) is verwezen naar andere keten-of afvalplannen, wordt onder het kopje 'Relatie met andere afvalplannen' toegevoegd in welk plan het toetsingskader voor grensoverschrijdend transport van die deelstroom is opgenomen. Als sprake is van terugvoer voor storten wordt toegevoegd in welk plan het toetsingskader voor grensoverschrijdend transport voor die fractie staat.
- Onder het kopje 'Overbrenging voor nuttige toepassing of verwijdering' wordt nogmaals gespecificeerd voor welke deelstromen de tabellen gelden.

Hieronder een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan actief kool. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in de volgende afval- en ketenplannen: afval uit de openbare ruimte, assen van AVI's, beton, bouw- en sloopafval gemengd, glas, groenafval, kabels en kabelrestanten, kunstgras, kunststoffen, zeefzand, metalen, oplosmiddelen en glycolen, restafval, sloopschepen, steenachtig materiaal en verpakkingen.

(…)

Relatie met andere afvalplannen

Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval voor deelstroom a. Het toetsingskader voor overbrenging van deze deelstroom valt onder Afvalplan kwik en kwikhoudend afval.

(…)

Overbrenging voor nuttige toepassing of verwijdering

Onderstaand toetsingskader geldt voor alle deelstromen voor actief kool zoals benoemd in de minimumstandaard van dit afvalplan, met uitzondering van deelstroom a zoals hierboven benoemd. Waar nodig benoemt het toetsingskader bepaalde deelstromen afzonderlijk, omdat daarvoor afwijkende bepalingen of voorwaarden gelden.

(…)

Hieronder een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan autowrakken en wrakken van tweewielige motorvoertuigen:

(…)

Relatie met andere afvalplannen

~~Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen.~~

In de minimumstandaard van dit afvalplan wordt voor het verwerken van het resterende 'autoshredderafval' en 'overig shredderafval' verwezen naar afvalplan [Shredderafval]. Het toetsingskader voor overbrenging van deze stromen valt onder afvalplan Shredderafval. Voor overbrenging van autowrakken en wrakken van tweewielige motorvoertuigen wordt de verwerking in de hele keten (dus vanaf de eerste shredderinstallatie tot aan installaties waar afgescheiden fracties van de shredderinstallatie worden verwerkt) getoetst. Dit betekent dat zowel het resterende autoshredderafval en overig shredderafval worden meegewogen bij het maximaal te storten residu, zie daarvoor de [Minimumstandaard].

(…)

Overbrenging voor nuttige toepassing of verwijdering

Onderstaand toetsingskader geldt voor autowrakken en wrakken van tweewielige motorvoertuigen zoals benoemd in de minimumstandaard van dit afvalplan met uitzondering van het resterende 'autoshredderafval' en 'overig shredderafval' zoals hierboven benoemd.

(…)

Hieronder een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan dakafval. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in de volgende afval- en ketenplannen: elektr(on)ische apparatuur, zonnepanelen, zorgafval, en PCB-houdend afval.

(…)

Relatie met andere afvalplannen

~~Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval voor deelstroom f indien het een monostroom betreft.~~

Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval voor deelstroom f. Als het monostromen betreft die afkomstig zijn van composiet dakafval en de daaruit afgescheiden fractie 'dakbedekkingvreemd materiaal' wordt voor het toetsingskader voor overbrenging van deze deelstroom naar de desbetreffende afval- en ketenplannen waar de monostroom onder valt verwezen. In het geval een monostroom niet onder een minimumstandaard in het CMP valt, moet de verwerking worden getoetst aan de [Afvalhiërarchie] zoals beschreven in paragraaf 3.3 in 'Instrumenten voor sturing'. Voor de overige stromen die onder deelstroom f vallen is in deze paragraaf wel een toetsingskader opgenomen.

(…)

Overbrenging voor nuttige toepassing of verwijdering

Onderstaand toetsingskader geldt voor alle deelstromen van dakafval zoals benoemd in de minimumstandaard van dit afvalplan met uitzondering van deelstroom f zoals hierboven benoemd. Waar nodig benoemt het toetsingskader bepaalde deelstromen afzonderlijk, omdat daarvoor afwijkende bepalingen of voorwaarden gelden.

(…)

Hieronder een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan Sterk verontreinigde afvalwaterstromen en baden. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in de volgende afval- en ketenplannen: baggerspecie en grond.

(…)

Relatie met andere afvalplannen

Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval als te storten ONO-filterkoek ontstaat na verwerking van deelstroom b.

Het toetsingskader voor overbrengen en specifiek voor terugvoer van storten van ONO-filterkoek dat is ontstaan na verwerking van deelstroom b, staat beschreven in paragraaf 3 van het Afvalplan residuen.

(…)

Hieronder een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan residuen:

(…)

Relatie met andere afvalplannen

Voor de deelstromen in dit afvalplan waar voor het verwerken wordt verwezen naar andere afvalplannen, is in deze paragraaf geen toetsingskader voor de overbrenging opgenomen. Dit is het geval voor deelstroom c. Het toetsingskader voor overbrenging van deze deelstroom valt onder afvalplan [PCB-houdend afval].

Vanuit verschillende andere afvalplannen wordt voor het verwerken van een residu na een afvalbewerkingshandeling verwezen naar dit afvalplan. Deze residuen vallen onder de verschillende deelstromen van de minimumstandaard van dit afvalplan. Het toetsingskader voor het verwerken van deze residuen valt daarmee ook onder dit afvalplan.

(…)

Overbrenging voor nuttige toepassing of verwijdering

Onderstaand toetsingskader geldt voor alle deelstromen van residuen zoals benoemd in de minimumstandaard van dit afvalplan met uitzondering van deelstroom c zoals hierboven benoemd. Waar nodig benoemt het toetsingskader bepaalde deelstromen afzonderlijk, omdat daarvoor afwijkende bepalingen of voorwaarden gelden.

(…)

wijziging (63) Bij overbrenging voor alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten, is in verschillende afvalplannen opgenomen dat overbrenging niet is toegestaan ‘als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening’. De ILT heeft verzocht om dit te verduidelijken, met name als het gaat over overbrenging voor verbranden als vorm van verwijderen. Voor overbrenging vanuit Nederland voor verbranden als vorm van verwijderen geldt in het algemeen dat deze overbrenging niet wordt geweigerd op basis van nationale zelfvoorziening als de te storten fractie reststoffen van verbranding (bodemas en rookgasreinigingsresidu) betreft. Een restfractie die resulteert na andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten, kan wel aanleiding zijn om toestemming te weigeren op grond van nationale zelfvoorziening wanneer dit is aangegeven in het toetsingskader grensoverschrijdend transport van het keten-of afvalplan. In verschillende afval- en ketenplannen is een wijziging aangebracht om bovenstaande te verduidelijken.

Hieronder een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan assen van AVI’s. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in de volgende afval- en ketenplannen: actief kool, afval uit de openbare ruimte, assen energiewinning uit biomassa, assen energiewinning uit biomassa, beton, cellenbeton, drukhouders en brandblussers, fotografisch afval, gips, hardingszouten, hout, kabels en kabelrestanten, zorgafval, overig oliehoudend afval, shredderafval, verpakkingen en waterzuiveringsslib.

Overbrenging voor verwijderen naar Nederland	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom b en c	~~Niet toegestaan als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening en op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ Als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd.
(…)	(…)

Hieronder een voorbeeld van bovenstaande wijziging in het Afvalplan oliehoudende boorspoeling. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in het Afvalplan residuen.

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(...)	(…)
~~Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom b~~ Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom b	~~Als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ Als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd.
(…)	(…)

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan oplosmiddelen en glycolen. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in het afvalplan PCB-houdend afval en steenwol.

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten	Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is, tenzij: • uit de kennisgeving blijkt dat het halogeenhoudende oplosmiddelen of niet-regenereerbare halogeenarme oplosmiddelen en glycolen zijn, én • niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort na een handeling van andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden. ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~
(…)	(…)

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan residuen. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in het afvalplannen: grond en straalgrit.

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Alle vormen van (voorlopig) verwijderen behalve storten voor deelstroom d	~~Tenzij de verwerking past binnen de bepalingen van~~ Verordening(EU) 2019/1021 ~~(POP-verordening) en~~ ~~• er niet alsnog een deel van de afvalstof wordt gestort op grond van nationale zelfvoorziening, en~~ ~~• bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ Overbrenging is uitsluitend toestaan als de verwerking past binnen de bepalingen van Verordening (EU) 2019/1021 (POP-verordening).

	Voor overbrenging voor andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden geldt aanvullend op bovenstaande dat als de verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming wordt geweigerd.
(…)	(…)

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan sterk verontreinigde afvalwaterstromen en baden:

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
Verbranden als vorm van verwijderen voor deelstroom a	• Wanneer ~~Omdat~~ dit leidt tot verspreiding van de metalen bij nuttige toepassing van de bodemassen~~, en~~ ~~• als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en~~ ~~• bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~
~~Verbranden als vorm van verwijderen voor deelstroom b~~	~~Als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten	~~Als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort.~~ (…) Als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd. (…)

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijziging in het Afvalplan procesafhankelijk industrieel afval:

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Verbranden als vorm van verwijderen voor deelstroom b en c	Omdat hoogwaardiger verwerken in de vorm van nuttige toepassing mogelijk is, tenzij: • uit de kennisgeving blijkt dat recycling technisch niet mogelijk is, of • uit de kennisgeving blijkt dat de kosten van recycling meer bedragen dan € 265,-/ton.~~, én~~ ~~• niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort.~~

	~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA))~~
(…)	(…)
Andere vormen van (voorlopige) verwijderen dan storten of verbranden voor deelstroom c	~~Als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en~~ ~~bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort (omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ Als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd.

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan asbest en asbesthoudend afval. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in het Afvalplan dakafval.

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Verbranden voor deelstroom b	~~Tenzij bij de verwerking alle asbestvezels worden vernietigd én~~ ~~• als de verwerking niet alsnog resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening: Uitklappen; en~~ ~~• bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ Overbrenging is uitsluitend toegestaan als bij de verwerking alle asbestvezels worden vernietigd.
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom b	~~Tenzij:~~ ~~• de afvalstoffen bij (voorlopige) verwijdering worden gereinigd van asbest tot onder de in de minimumstandaard genoemde restconcentratienorm; én~~ ~~• de resterende afvalstof daarna geschikt is voor nuttige toepassing; én~~ ~~• er niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof – buiten een eventueel afgescheiden asbestfractie/asbestslibfractie – wordt gestort (op basis van nationale zelfvoorziening)~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ Overbrenging is uitsluitend toegestaan als: • de afvalstoffen bij (voorlopige) verwijdering worden gereinigd van asbest tot onder de in de minimumstandaard genoemde restconcentratienorm; én • de resterende afvalstof daarna geschikt is voor nuttige toepassing; én • de verwerking niet alsnog resulteert in een te storten fractie die in het land van bestemming wordt gestort -buiten een eventueel afgescheiden asbestfractie/asbestslibfractie –. In dat geval wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij

	overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd.
(…)	(…)

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan grond:

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Verbranden als vorm van verwijderen (**) voor deelstroom c	~~Omdat verbranden/thermisch reinigen van asbesthoudende grond niet leidt tot volledige vernietiging van de asbestvezels; en/of~~ • ~~omdat verbranden/thermische reinigen leidt tot een te storten restfractie en overbrenging voor storten niet is toegestaan op grond van nationale zelfvoorziening: Uitklappen; en/of~~ • ~~bij overbrenging naar Nederland op basis van nationale wettelijke bepalingen~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a EVOA)).~~ Wanneer verbranden/thermisch reinigen van asbesthoudende grond niet leidt tot volledige vernietiging van de asbestvezels.

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan steenachtig materiaal.

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten voor deelstroom c	~~Omdat diffuse verspreiding van de aanwezige verontreinigingen moet worden voorkomen; en/of~~ • ~~als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en~~ • ~~bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ • Wanneer deze verwerking leidt tot diffuse verspreiding van de aanwezige verontreinigingen; en/of • als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd.

wijziging (64) In zeven afvalplannen is in het toetsingskader grensoverschrijdend transport aangegeven dat als er na verwerking een te storten restfractie ontstaat, deze te storten fractie moet worden teruggevoerd (de terugvoerverplichting). In een aantal afvalplannen stond de terugvoerverplichting alleen genoemd in de rij storten. Hierdoor was het niet duidelijk voor welke verwerkingshandeling en voor welke deelstroom de terugvoerverplichting precies geldt. In de zeven afvalplannen met terugvoerverplichting is daarom in zowel de rij van de verwerkingshandeling waar de terugvoerverplichting voor geldt, als in de rij storten een tekst

opgenomen over de terugvoerverplichting.

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan actief kool. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in de volgende afvalplannen: baggerspecie, grond, kwik en kwikhoudend afval, PCB-houdend afval en residuen.

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
Verbranden als vorm van verwijderen voor deelstroom b	Overbrenging is uitsluitend toegestaan als uit de kennisgeving blijkt dat er op grond van de terugvoerverplichting een overbrenging voor storten wordt aangevraagd. Voor actief kool geldt namelijk de terugvoerverplichting voor storten, zie paragraaf 4.3.1 [Overbrengen voor storten] van 'Grensoverschrijdend transport'. Zie bij 'storten voor deelstroom b' welke overbrengingen voor storten zijn toegestaan.
(…)	(…)
Storten voor deelstroom b	~~Omdat verbranden als vorm van verwijderen mogelijk is en~~ ~~• op grond van nationale zelfvoorziening, en~~ ~~• bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen~~ ~~(omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~ ~~Tenzij:~~ ~~• bij overbrenging vanuit Nederland uit de kennisgeving blijkt dat het een afvalstof betreft waarvoor geldt dat deze na voorlopige verwerking in Nederland teruggevoerd moet worden naar het land van herkomst om daar te worden gestort; of~~ ~~• bij overbrenging naar Nederland uit de kennisgeving blijkt dat het actief kool betreft wat oorspronkelijk in Nederland is vrijgekomen en die na voorlopige verwerking in het buitenland teruggevoerd moet worden naar Nederland (land van herkomst) om hier te worden gestort.~~ ~~Zie de voorwaarden in paragraaf 4.3.1 Overbrengen voor storten van 'Grensoverschrijdend transport'.~~ • Omdat verbranden als vorm van verwijderen mogelijk is, en • voor storten wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd. Overbrenging voor storten is uitsluitend toegestaan als uit de kennisgeving blijkt dat er op grond van de terugvoerverplichting een overbrenging voor storten wordt aangevraagd. Voor actief kool geldt namelijk de terugvoerverplichting voor storten zie paragraaf 4.3.1 [Overbrengen voor storten] van 'Grensoverschrijdend transport' voor verdere uitleg en de specifieke voorwaarden. Dit betekent dat: • Overbrenging vanuit Nederland in beginsel kan worden toegestaan wanneer na verwerking in het buitenland een residu overblijft dat ook bij verwerking in Nederland alsnog volledig gestort had mogen worden en dat om te storten weer wordt teruggevoerd naar Nederland. • Overbrenging naar Nederland wordt in beginsel toegestaan wanneer na verwerking een residu overblijft dat weer wordt teruggevoerd.
Storten voor deelstroom c	Voor storten wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd.

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan sterk verontreinigde afvalwaterstromen en baden:

Verwijdering waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, voorwaarden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
Andere vormen van (voorlopig) verwijderen anders dan verbranden als vorm van verwijderen of storten	Als verwerking resulteert in een restfractie die in het land van bestemming wordt gestort, wordt op grond van de nationale zelfvoorziening en/of, bij overbrenging naar Nederland, op grond van nationale wetgeving over milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of bescherming van de gezondheid, de toestemming geweigerd. Overbrengen voor D9 gevolgd door storten (D1) is daarom niet toegestaan wanneer dit na overbrenging leidt tot een in Nederland of in het buitenland te storten ONO-filterkoek, tenzij uit de kennisgeving blijkt dat op grond van de terugvoerverplichting de te storten fractie wordt teruggevoerd. Voor ONO-filterkoek geldt namelijk de terugvoerverplichting voor storten zie paragraaf 4.3.1 [Overbrengen voor storten] van 'Grensoverschrijdend transport' voor verdere uitleg en de specifieke voorwaarden. Het toetsingskader voor overbrenging van en naar Nederland van ONO-filterkoek en de verwerking van ONO-filterkoek valt onder het [Afvalplan residuen]. Dit betekent dat: • overbrenging vanuit Nederland in beginsel kan worden toegestaan wanneer na verwerking in het buitenland een residu overblijft dat ook bij verwerking in Nederland alsnog volledig gestort had mogen worden en dat om te storten weer wordt teruggevoerd naar Nederland. • overbrenging naar Nederland wordt in beginsel toegestaan wanneer na verwerking een residu overblijft dat weer wordt teruggevoerd. Verder geldt dat: • overbrenging vanuit Nederland voor lozen als vorm van verwijdering in beginsel is toegestaan wanneer de lozingsnormen op de locatie van bestemming dit toestaan. • overbrenging naar Nederland voor lozen of voor lozen als vervolgbehandeling is in beginsel niet toegestaan, omdat het waterig afval betreft dat niet kan worden gezuiverd tot een op het oppervlaktewater te lozen restwater. ~~Als de verwerking resulteert in een te storten fractie op grond van nationale zelfvoorziening; en bij overbrenging naar Nederland op grond van nationale wettelijke bepalingen als er een deel wordt gestort.~~ ~~• Overbrengen voor D9 is derhalve niet toegestaan wanneer dit na overbrenging leidt tot een in Nederland of in het buitenland te storten ONO-filterkoek. Overbrenging van en naar Nederland voor ONO kan in beginsel dus wel worden toegestaan wanneer de ONO-filterkoek gevormd uit verwerking wordt teruggevoerd naar het land van herkomst. Zie de voorwaarden in paragraaf 4.3.1 Overbrengen voor storten van 'Grensoverschrijdend transport' en Afvalplan residuen.~~ ~~• Overbrenging vanuit Nederland voor lozen als vorm van verwijdering is in beginsel toegestaan wanneer de lozingsnormen op de locatie van bestemming dit toestaan.~~ ~~• Overbrenging naar Nederland voor lozen of voor lozen als vervolgbehandeling is in beginsel niet toegestaan, omdat het waterig afval betreft dat niet kan worden gezuiverd tot een op het oppervlaktewater te lozen restwater.~~ ~~(Omdat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 11 lid 1 onder a tot en met h en/of artikel 11 lid 2 nEVOA (bezwaargrond artikel 11 lid 1 onder a en b EVOA)).~~

wijziging (65) De ILT gaf aan dat sommige tabellen in het toetsingskader grensoverschrijdend transport lastig te lezen zijn omdat er dubbele ontkenningen in staan. De formulering in vele afval- en ketenplannen is daarom tekstueel gewijzigd. In de meeste gevallen is het woord 'tenzij' vervangen door 'overbrenging is uitsluitend toegestaan als' waardoor de formulering positief wordt.

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan asbest en asbesthoudend afval. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in de volgende afval- en ketenplannen: asfalt, baggerspecie, banden en overig rubber, beton, dakafval, drukhouders en brandblussers, geëxpandeerd polystyreen (EPS), gips, grond, hout, kabels en kabelrestanten, kunstgras, kunststof, zeefzand, zorgafval, kwik en kwikhoudend afval, afgewerkte olie, oliehoudende boorspoeling, overig oliehoudend afval, PCB-houdend afval, residuen, steenachtig materiaal, steenwol, straalgrit, textiel, verpakkingen en waterzuiveringsslib.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
(…)	(…)
(Voorlopige nuttige toepassing gevolgd door) recycling	~~Tenzij de risico's voor milieu of volksgezondheid permanent worden weggenomen; dit betekent in het algemeen dat het vernietigen van de asbestvezels voorafgaand aan of tijdens de nuttige toepassing van de afvalstof vereist is (bezwaargrond artikel 12 lid 1 onder a, b nEVOA (artikel 12 lid 1 onder a en bij overbrenging naar Nederland artikel 12 lid 1 onder k EVOA)).~~ Overbrenging is uitsluitend toegestaan als de risico's voor milieu of volksgezondheid permanent worden weggenomen; dit betekent in het algemeen dat het vernietigen van de asbestvezels voorafgaand aan of tijdens de nuttige toepassing van de afvalstof vereist is.

wijziging (66) In een aantal afval- en ketenplannen stond in de tabel overbrenging voor nuttige toepassing in de rij voorbereiden voor hergebruik 'Gezien de aard en/of samenstelling van deze afvalstof is hergebruik geen reële optie'. Omdat het hier gaat over afvalstoffen is dit gecorrigeerd door 'voorbereiden voor' toe te voegen.

Hieronder een voorbeeld van de doorgevoerde wijzigingen in het Afvalplan sterk verontreinigde afvalwaterstromen en baden. Een vergelijkbare wijziging wordt doorgevoerd in de volgende afval- en ketenplannen: actief kool, afval uit de openbare ruimte, sterk verontreinigde afvalwaterstromen en baden, asbest en asbesthoudend afval, asfalt, assen van AVI's, assen energiewinning uit biomassa, assen slibverbranding, baggerspecie, gemengd bouw- en sloopafval, dakafval, fotografisch afval, groenafval, grond, hardingszouten, kwik en kwikhoudend afval, luiers en incontinentiemateriaal, olie- en brandstofresten, afgewerkte olie, oliehoudende boorspoeling, oplosmiddelen en glycolen, óverig oliehoudend afval, residuen, restafval, reststoffen van drinkwaterbereiding, steenachtig materiaal, en waterzuiveringsslib.

Nuttige toepassing waarvoor de overbrenging *niet* is toegestaan	**Specifieke bepalingen, bezwaargronden en eventuele uitzonderingen**
Voorbereiden voor hergebruik	Gezien de aard en/of samenstelling van deze afvalstof is voorbereiden voor hergebruik geen reële optie.
(…)	(…)